



**ЮГОЗАПАДЕН УНИВЕРСИТЕТ
"НЕОФИТ РИЛСКИ" - БЛАГОЕВГРАД
Философски факултет
Катедра Психология**

Хен Рапсон Харел

**Корелацията между личностните черти на мъжа по
Голямата петорка и сексуалното желание на неговата
жена - партньорка при дълготрайно взаимоотношение**

Автореферат на докторска дисертация
за придобиване на образователна и научна степен
"доктор" в област на висшето образование: 3. Социални,
стопански и правни науки, Професионално направление: 3.2
Психология, докторска програма: "Педагогическа и
възрастова психология"

Научен ръководител: проф. д-р Станислава Стоянова

Благоевград, 2026

Докторската дисертация е обсъждана и предложена за защита на заседание на катедра "Психология" към Философския факултет на Югозападния университет "Неофит Рилски" – Благоевград.

В съдържанието си дисертацията включва въведение, три глави, обсъждане и изводи, заключение, научни приноси и три приложения.

Текстът е в обем от 211 страници, който включва 30 таблици и 7 фигури. Цитираната литература обхваща 345 заглавия.

Защитата на докторската дисертация ще се проведе на .13.02.2026..... година от .13.00. ч. в зала .210А....., Първи корпус на ЮЗУ "Неофит Рилски" – Благоевград, пред научно жури.

Материалите за защита на докторската дисертация са на разположение в офиса на катедра "Психология" на трети етаж, Първи корпус на Югозападен университет "Неофит Рилски" – Благоевград.

Увод

Изучаването на корелацията между личностните черти на мъжа от Голямата петорка и сексуалното желание на неговата партньорка в дългосрочни връзки може да предостави ценна информация за това как личността влияе върху интимните отношения, предпочитанията на хората към интимен партньор и удовлетворението от връзката. Такива открития биха разширили психологическите познания и могат да бъдат полезни в терапията за двойки за справяне със сексуални проблеми в дългосрочни връзки, за подобряване на интимността и желанието между партньорите.

Глава 1: Литературен обзор

1.1. Големите пет личностни черти

Чертите се определят като "измерения на индивидуалните различия в тенденциите да се показват последователни модели на мисли, чувства и действия" (McCrae & Costa, 2003, стр. 25); с други думи, личностните черти разграничават хората един от друг (Fleeson & Gallagher, 2009).

Днес Големите пет измерения, представляващи личностните черти (OCEAN), са отвореност към опита, добросъвестност, екстраверсия/интровертност, приятност и емоционална стабилност/невротизъм (John & Srivastava, 1999).

Отвореност към опита: Хората, които имат високи резултати по измервателни инструменти за отвореност към опита, са склонни да бъдат интелектуални, имат творческо въображение. За разлика от тях, тези, които получават ниски оценки по измервателни инструменти за отвореност към опита, са склонни да бъдат директни, с ниска чувствителност, конформни (John & Srivastava, 1999; Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017).

Добросъвестността е черта, която може да се опише като тенденция да се контролират импулсите и да се действа

със социално приемливо поведение, което позволява целенасочено поведение. Съвестните хора се отличават с отлагането на удовлетворението, работа в рамките на правилата и ефективно планиране и организиране. Тези хора са склонни да бъдат внимателни, задълбочени, отговорни, подредени и педантични. Тези с нисък резултат по добросъвестност са склонни да бъдат безотговорни, неорганизирани и безскрупулни (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; John & Srivastava, 1999; McCrae & John, 1992; Roccas et al., 2002; Tellegen, 1985; Tepe & Vanhuyse, 2020). Добросъвестността описва черти, свързани със самодисциплината, организацията и контрола на импулсите, и отразява способността да се упражнява самоконтрол, за да се следват правилата или да се поддържа стремеж към постигане на цели.

Хората с високи резултати по *екстраверсия* са склонни да бъдат общителни, приказливи, напористи и активни. За разлика от тях, тези с ниски резултати по екстраверсия са склонни да бъдат самотни, затворени и предпазливи (Habashi et al., 2016; John & Srivastava, 1999; McCrae & John, 1992; Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Tellegen, 1985).

Измерението *на приятността* говори за това как хората се разбират с другите. Хората, които получават висок резултат по измервателни инструменти за приятност, са приятни и са склонни да бъдат добросърдечни, гъвкави, скромни, нежни и кооперативни (Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017). Приятността включва черти, свързани с алтруизма, като съпричастност и учтивост. Приятността включва тенденцията за сътрудничество, поддържане на социална хармония и справяне с проблемите на другите (Costa et al., 2001). Хората, които имат ниски резултати по измервателни инструменти за приятност, са склонни да бъдат нервни, жестоки, подозрителни и негъвкави (Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017).

Измерението на емоционалната стабилност – невротичната нестабилност е свързано с *невротизма*. Ниският

невротизъм говори за увереност и комфортно усещане за себе си. Хората с нисък резултат по този показател са склонни да бъдат спокойни, внимателни и емоционално стабилни. Хората с висок резултат по невротизъм са склонни да бъдат тревожни, депресирани, ядосани и несигурни (Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017; Tellegen, 1985).

1.2. Межкултурно сравнение на личностните черти на Голямата петорка

Изследванията разкриват, че колективистичните култури могат да показват по-високи нива на приятност и добросъвестност, наблягайки на социалната хармония и дълг (Choi & Colbert, 2015). За разлика от тях, индивидуалистичните култури могат да дадат приоритет на черти, свързани с личните постижения, като екстраверсия и откритост (Choi & Colbert, 2015; Zeffane, 2013). Европейската и американската култури имат по-високи резултати по екстраверсия и отвореност към опит, но по-ниски по отношение на приятността в сравнение с азиатските и африканските култури (Allik & McCrae, 2004).

1.3. Психологични различия между мъже и жени по чертите на Голямата петорка

Разликите между мъжете и жените произтичат от натиска да се съобразяват със социалните очаквания, основани на пола (Gilligan, 1980; Rahmani & Lavasani, 2012). Установено е, че жените често са по-приятни от мъжете (Averett et al., 2020; Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Risse et al., 2018).

Що се отнася до екстраверсията, жените са склонни да получават по-високи резултати за топлина, положителни емоции, докато мъжете представят значително по-високи резултати от жените в подкатегиите на възбуда (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Rahmani & Lavasani, 2012), търсене на вълнение (Else-Quest et al., 2006; Rahmani & Lavasani, 2012), липса на инхибиране, склонност към скука (Rahmani &

Lavasani, 2012), асертивност (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Else-Quest et al., 2006) и доминиране (Helgeson & Fritz, 1999).

Измервателни инструменти за добросъвестност установяват, че въпреки че жените получават малко по-високи резултати от мъжете в някои аспекти на съвестността, като ред, подчинение и самодисциплина, като цяло тези разлики са непоследователни между културите (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Weisberg et al., 2011). Обикновено не се открива значима разлика между половете в добросъвестността (Costa et al., 2001).

Установено е, че жените имат по-високи резултати по невротизъм (Costa et al., 2001; Giudice, 2018; Rahmani & Lavasani, 2012; South et al., 2018). Високо ниво на чувствителност е измерено сред жените, което е свързано с висок невротизъм (Else-Quest et al., 2006). Гневът е единственият аспект на невротизма, при който жените не са постигнали по-високи резултати от мъжете (Costa et al., 2001).

В измерението на отвореност към нов опит жените имат по-високи резултати от мъжете (Shchebetenko, 2017) в някои аспекти на откритостта, като естетика и емоционалност (Rahmani & Lavasani, 2012). Мъжете постигат по-високи резултати от жените в някои аспекти на откритост, които включват фантазии и идеи (Else-Quest et al., 2006).

1.4. Голямата петорка във взаимоотношенията

Някои открития показват, че по-високият невротизъм, по-ниската общителност (аспект на екстраверсията), по-ниската приятност и по-ниската съвестност са свързани с повече конфликти с романтичния партньор (Mund & Neyer, 2014). Намалената общителност (аспект на екстраверсията), както и повишената приятност, просоциалността (аспект на екстраверсията) и самоупреците (аспект на невротизма) са свързани с по-високата важност на връзката с романтичния партньор (Mund & Neyer, 2014). По-високата активност (аспект на екстраверсията) е свързана с повишена честота на контакт с

романтичния партньор (Mund & Neyer, 2014). Повишената добросъвестност, приятност, неантагонизъм (аспект на приятността) и просоциалността (аспект на екстраверсията) са свързани с повишена близост с романтичния партньор (Mund & Neyer, 2014). Повишената приятност и просоциалност (аспект на екстраверсията) са свързани с намалено чувство на несигурност по отношение на романтичната връзка (Mund & Neyer, 2014). Двойките с високо ниво на невротизъм са с по-ниски нива на брачно удовлетворение (Sayehmiri et al., 2020).

1.5. Сексуално желание при жените

Триъгълната теория на любовта (Sternberg, 1986, 1988) описва видове любов, базирани на три различни, но взаимосвързани компонента: интимност, страст (сексуално желание) и обвързване (решението, че човек обича друг човек и иска да поддържа тази любов). Интимността включва чувства на близост (Sternberg, 1986). Сексуалното желание включва емоции и желания, които водят до физическо привличане, романтика и сексуална активност (Sternberg, 1986). Обвързването включва емоции, които карат човек да остане с някого и да върви към общи цели (Sternberg, 1986, 1988).

Сексуалното желание е подтикът, волята или мотивацията да се включи в сексуална активност (Levine, 1987) или да постигне сексуална интимност (Mayer & McNHugh, 2016), когато различни фактори могат да доближат или дистанцират човек от сексуалното поведение (Freud, 1905). Mayer & McNHugh (2016) твърдят, че преживяванията на сексуално желание и сексуално привличане са неволни. Freud (1905, 1915) твърди, че природата на сексуалните нужди при хората и животните се изразява в биологията, като се приема, че "сексуалният инстинкт" е паралелен с инстинкта за храна, т.е. глада. Това, което изглежда донякъде под наш контрол, е как избираме да живеем с този апетит и да го интегрираме в съществуващите аспекти на живота си (Freud, 1905, 1915; Mayer & McNHugh, 2016).

Сексуалното желание, често наричано либидо (Freud, 1905, 1915), обхваща сложно взаимодействие на биологични, психологически и социални компоненти (Basson, 2008; Ливайн 1987). То включва желанието за сексуална активност, фантазии и емоционалните и физическите аспекти на интимността (Basson, 2002).

Masters & Johnson (1966) предоставят емпирични доказателства, че човешкият цикъл на сексуален отговор е четиристепенен модел, фокусиран върху физиологичните реакции на сексуална стимулация. Цикълът на сексуален отговор е разделен на четири отделни етапа: (1) етапът на възбуда; (2) етапът на платото; (3) оргазмената фаза; (4) фазата на разрешаване (Masters & Johnson, 1966). Kaplan (1974) забелязва, че този модел пренебрегва етапа, който инициира сексуалната активност: сексуалното желание. Според неговия модел сексуалният отговор започва със спонтанно сексуално желание. Следвайки желанието, възбудата може да доведе до оргазъм и разрешение. Този модел твърди, че при нормални обстоятелства етапите на женския сексуален отговор продължават линейно и отразяват мъжкия сексуален отговор (Kaplan, 1974, 1977; Lief, 1977; Robinson, 1976).

Био-психосоциалният модел подчертава, че сексуалността на жената произтича предимно от нейния социален контекст (Laan & Both, 2008). Мотивационният модел за стимула на сексуалното желание предполага, че сексуалното желание се създава след сексуално вълнение, създадена от сексуална възбуда (Laan & Both, 2008), предизвикана от външни сексуални стимули и подсилена от осъзнаването на физическите и емоционалните реакции. Освен това е установено, че жените не винаги могат да правят разлика между желание и възбуда (Graham et al., 2004). Ако е така, може да се направи разлика между психологически отговор (желание) и физиологичен отговор (възбуда). Сексуалното желание първоначално е желанието, което се появява точно преди възбудата, а възбудата е физиологичен отговор, който следва разпознаването на привлекателни сексуални стимули

(Graham et al., 2004). Сексуалното желание може да предхожда или следва физиологичния отговор на сексуалната възбуда, когато сексуалните стимули могат да бъдат измерени като обективни (физиологични) или субективни (самоотчитане) (Basson, 2000, 2001; Laan & Both, 2008).

Miri et al. (2011) установяват, че мъжете имат по-високо ниво на сексуално желание от жените. Baumeister (2000) твърди, че сексуалното желание сред жените е гъвкаво и променливо в отговор на нагласите, културните и социалните компоненти. За разлика от мъжете, сексуалното желание на жените преминава по-бързо. Bancroft (2005) установява, че по-високите нива на тестостерон могат да обяснят разликата между мъжете и жените, свързана със сексуалната възбуда. При жените има връзка между овулацията и сексуалното желание, въпреки че сексуалното желание не е изключително свързано с овулационния цикъл на жената (Bancroft, 2005). Няма единен модел, който изчерпателно да описва сексуалния отговор на жените.

1.6. Междуличностно привличане и избор на интимен партньор

Изборът на партньор е сложен процес, повлиян от различни фактори (Cummings & Holmberg, 2012; Franco, 2010), а междуличностната привлекателност играе ключова роля в инициирането и поддържането на романтични връзки (Eastwick et al., 2011; Vangelisti, 2011). Междуличностната привлекателност се отнася до цялостната привлекателност и желателност (Huston & Levinger, 1978), които индивидът притежава в очите на другите, особено в контекста на формирането на романтични или интимни отношения (Sangrador & Yela, 2000; Simpson et al., 1990). То обхваща смесица от физически (Huston & Levinger, 1978; Montoya & Horton, 2014), социални (Patzner, 1985) и психологически компоненти (Gordon et al., 2013), включително външен вид (Lemay et al., 2010; Mehrabian & Blum, 1997), личностни черти

(Cemalcilar et al., 2018; Lorenzo et al., 2010) и споделени интереси (Chu & Lowery, 2023). Взаимодействието на тези елементи допринася за възприемането на привлекателността на индивида като потенциален романтичен партньор.

Newcomb (1956) твърди, че е разумно да се предположи, че хората ще бъдат привлечени от тези, с които са имали най-близък контакт и че с увеличаването на взаимодействието между двама души се увеличава и тяхната привързаност един към друг. С други думи, привлекателността може да бъде повлияна от продължителността на запознанството и взаимодействието, а не непременно само от концепцията за "любов от пръв поглед". Според теорията на привличането за наградите, хората са привлечени от хора, които показват лично възнаграждащо поведение или са свързани със събития, които намират за възнаграждащи (Myers, 2010).

Външният вид играе решаваща роля в междуличностното привличане (Gordon et al., 2013; Reis et al., 2018; Sorell & Nowak, 1981). Това не е изненадващо, като се има предвид ролята на медиите в подчертаването на значението на външния вид (Ashmore et al., 1996). Здравите индивиди са привлекателни, а привлекателните индивиди са икономически успешни (Denny, 2008; Hamermesh, 2011).

Cemalcilar et al. (2018) установяват, че личностните черти играят ключова роля при формирането на първоначалното впечатление, което влияе на привличането. Тяхното изследване изследва влиянието на възприеманото сходство на личностните черти върху взаимното привличане.

На фона на горните проучвания можем да заключим, че физическата привлекателност често служи като първоначален фактор, влияещ върху привличането. Въпреки това, други компоненти, като личност и споделени ценности, стават все по-важни за дългосрочната съвместимост.

1.7. Личностни черти и мъжко поведение, влияещи върху женското сексуално желание

Женското сексуално желание е многостранно явление, повлияно от мъжките личностни черти и поведение. Високият невротизъм е свързан с емоционална нестабилност, тревожност и негативни емоции, които могат да създадат неподкрепяща среда на взаимоотношенията и да възпрепятстват изразяването на женското сексуално желание (Firoozi et al., 2016; Hartmann et al., 2002). Жените във връзки със силно невротични партньори могат да изпитат намалена емоционална сигурност, което води до намалена интимност.

Когато става въпрос за екстраверсия, екстравертните мъже често показват по-високи нива на междуличностна ангажираност, което може да повлияе положително на женското сексуално желание. Черти като общителност и ентузиазъм са свързани с по-голямо сексуално удовлетворение и разнообразие в поведението, насърчавайки по-пълноценна интимна връзка (Firoozi et al., 2016).

Мъжете с висока любезност са по-склонни да осигурят емоционална подкрепа и да насърчат удовлетворението от връзката. Тази черта е свързана с емпатия и сътрудничество, които подобряват качеството на взаимоотношенията и влияят положително на женското сексуално желание (Firoozi et al., 2016; Hartmann et al., 2002).

Съвестните мъже създават стабилна и надеждна среда за взаимоотношения. Техните организационни умения и емоционална регулация допринасят за чувството за сигурност за партньорите им, което може да засили женското сексуално желание.

Любопитното е, че за разлика от други черти, отвореността към опит не показва значителна пряка връзка с женското сексуално самочувствие в съществуващите проучвания (Firoozi et al., 2016), но отвореността към опит е положително свързана със сексуалните фантазии и по-голямото разнообразие от сексуални преживявания (Costa et al.,

1992). Откритата комуникация за чувствата и нуждите укрепва отношенията, което е от съществено значение за засилване на женското сексуално желание (Hartmann et al., 2002).

1.8. Сексуалното желание на жените в дългосрочни връзки

Хипотезата за двойната сексуалност твърди, че жените избират различни мъже за краткосрочни и дългосрочни връзки (Regan et al., 2000; Thornhill & Gangestad, 2008). В краткосрочните връзки жените са привлечени от добри гени (напр. мъжествени, привлекателни); докато в дългосрочните взаимоотношения се предпочитат основни социални черти (напр. добър доход, търпение) (Regan et al., 2000).

В проучване, проведено сред жени в Израел, Moor et al. (2020) установяват, че сексуалното желание на жените намалява по време на дългосрочни романтични връзки. Проучване, проведено през последните години в Обединеното кралство, установява, че мъжете и жените губят интерес към секса с течение на времето (Graham et al., 2017). И за двата пола лошото физическо и психическо здраве, лошата комуникация и липсата на емоционална връзка по време на полов акт могат да намалят сексуалното желание (Graham et al., 2017). Проучването установява, че жените са два пъти по-склонни от мъжете да загубят интерес към секса, когато живеят с партньора си или във връзка, която продължава повече от година (Graham et al., 2017).

1.9. Промените в развитието на сексуалното желание с напредването на възрастта

С напредването на възрастта сексуалните преживявания и желания често се трансформират (Bühler et al., 2021; Cappelletti & Wallen, 2016; Dawson & Chivers, 2014), повлияни от различни физиологични (Lee et al., 2016), психологически (Brotto et al., 2016) и социални фактори (Dawson & Chivers, 2014; Fileborn et al., 2015).

Сексуалното желание започва активно да се проявява по време на пубертета и юношеството (Hegde et al., 2022; Kar et al., 2015; Suleiman et al., 2017). Въпреки че резултатите варират, общата тенденция предполага намаляване на сексуалното желание с възрастта, особено в по-късните етапи от живота (Bühler et al., 2021; Fileborn et al., 2015; Lee et al., 2016; Thomas et al., 2020). Фактори като хормонални колебания, физическо здраве, динамика на взаимоотношенията и обществено отношение към стареенето допринасят за тези промени. Проучванията на Lee et al. (2016) и Wieczorek et al. (2022) установяват, че е намалена сексуалната активност при хора, които съобщават за лоша самооценка на здравето. В обществен аспект Fileborn et al. (2015) твърди, че в западните общества възрастните хора често се възприемат като лишени от сексуална привлекателност или като незаинтересовани от участие в сексуална активност.

1.10. Голямата петорка и сексуалното желание

Критичният въпрос в контекста на това изследване е дали личността е от съществено значение, когато става въпрос за сексуална активност. Проучване в края на 90-те години на миналия век установява, че когато жените избират партньор, се съобразяват с нефизически характеристики като амбиция, статус и доминиране на партньори, които могат да бъдат кандидати за сексуален контакт и взаимоотношения, в които се влагат по-високи инвестиции (Townsend & Wasserman, 1998). Един от първите изследователи, които изследват връзката между сексуалността и личностните черти, е Айзенк (1971, 1976), който изследва ефекта на екстравертността, емоционалната стабилност и психотизма върху сексуалните нагласи и поведение. Авторът установява, че хората с високи нива на екстравертност са по-отворени към сексуални преживявания, включително случаен и необвързващ секс, и са по-склонни да участват в сексуална активност, отколкото по-интровертните хора (Eysenck, 1971, 1976). Хората с ниска

емоционална стабилност съобщават за по-честа сексуална дисфункция и по-ниско сексуално удовлетворение (Eysenck, 1971, 1976).

Meltzer и McNulty (2016) откриват отрицателна връзка между невротизма и сексуалното желание, което означава, че високият невротизъм съответства на ниското сексуално желание. Невротизмът кара хората да проявяват тревожност, стрес, враждебност, ускорен пулс, депресия и ниско самочувствие, характеристики, които могат да намалят сексуалното желание.

Друго проучване, което изследва връзката между сексуалното желание и петте основни черти, е това на Costa et al. (1992). Резултатите показват, че по-високата емоционална стабилност е свързана с по-високо сексуално удовлетворение, а по-високата екстравертност е свързана с по-високо сексуално желание (Costa et al., 1992). В своя мета-анализ Allen и Walter (2018) показват, че високото ниво на екстравертност е свързано с висока сексуална активност.

Отвореността към нов опит също е положително свързана със силно сексуално желание, сексуални фантазии и по-голямо разнообразие от сексуални преживявания (Costa et al., 1992). Авторите заключават, че отвореността към нов опит изглежда има широко въздействие върху различни аспекти на сексуалната функция (Costa et al., 1992; Ojo, 2017).

1.11. Голямата петорка и сексуалното поведение на партньора

Личностните черти влияят върху сексуалната комуникация и споделянето на информация, начина, по който двойките се отнасят към сексуалните предпочитания и степента, до която двойките са ангажирани с обещанията, които са дали (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Установено е, че човек, който има високо ниво на екстраверсия, е сексуален партньор, който отговаря на сексуалните нужди и желания на своя партньор (Jirjahn &

Ottenbacher, 2020). По този начин екстраверсията изглежда допринася за взаимноизгодния сексуален живот и на двамата партньори. Екстраверсията е положително свързана с изразяването на предпочитания по време на секс и способността за изразяване на сексуални нужди и желания като цяло. Следователно сексуалната комуникация също се подобрява (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Измерението на приятността е положително свързано с по-високото сексуално удовлетворение (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Това може да се обясни с по-висока степен на смирение, което означава, че приятният човек получава сексуално удовлетворение, дори ако жертва някои от нуждите си (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Добросъвестността е свързана с по-високо сексуално удовлетворение като цяло и по-голям шанс човек да бъде доволен от честотата на сексуалната активност (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). В допълнение, това измерение също е положително свързано със сексуален партньор, който отговаря на сексуалните нужди и желания на партньора (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Съществува положителна връзка между съвестността и сексуалната комуникация (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Добросъвестността е положително свързана с изразяването на предпочитания по време на полов акт и изразяването на сексуални нужди и желания като цяло (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Проучване в Германия сред 964 двойки с дългосрочна връзка установява, че позицията на жените е, че по-съвестният партньор е свързан с по-добра сексуална функция и по-пълноценен сексуален живот (Velten et al., 2019).

Невротизмът е свързан с по-ниско сексуално удовлетворение (O'Meara & South, 2019). По-високото ниво на емоционална нестабилност може да доведе до по-малко полза от секса, като човек се страхува от секс или се отвращава от определени аспекти на сексуалността. Невротизмът е негативно свързан със самочувствието на сексуалния партньор и задоволяването на нуждите и желанията на партньора (O'Meara & South, 2019). Емоционалната нестабилност води до

споделяне на погрешна и враждебна информация при сексуална комуникация (O'Meara & South, 2019). Освен това невротизмът е свързан с по-ниска честота на полови актове и по-голяма вероятност човек да бъде доволен от тази по-ниска сексуална честота (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Мъжете и жените с високо ниво на отвореност към опита са по-образовани за секса, имат по-широк сексуален опит, имат по-силно сексуално желание и имат по-либерални сексуални нагласи (McCrae, 1994). Откритостта допринася за подобряване на сексуалната комуникация, което е положително свързано с изразяването на предпочитанията по време на секс и способността за изразяване на сексуални нужди и желания като цяло (McCrae, 1994).

1.12. Общо резюме на първа глава

От зората на сътворението въпросът, който се превърна в обект на някои комедийни филми, беше: Какво искат жените? Фактът, че толкова много проучвания показват значителна разлика в сексуалното желание между мъжете и жените, показва, че това е въпросът, който формира основата на връзката. Има доказателства, че жените в краткосрочни връзки търсят други черти и характеристики в партньора си, отколкото в дългосрочните връзки. С други думи, жените имат различни предпочитания в двата случая. Що се отнася до краткосрочните или случайни връзки, физическите характеристики са по-важни и привлекателни от личните. Въпреки това, дългосрочните връзки, които може да изискват емоционална инвестиция и ангажираност, обръщат повече внимание на личните качества, отколкото на физическите с течение на времето. Мъжете, които са съвестни и отворени за опит, ще инвестират повече в сексуалното удовлетворение на жената, а мъжете, които са невротични и тревожни, изпращат объркващи послания. Предполага се, че личностните черти влияят на цялата връзка.

Ето защо е наложително да се проведат количествени изследвания, които комбинират сексуалното желание на

жените и личностните черти на партньора им в дългосрочна връзка, за да научим за личностните модели и какво държи взаимоотношенията заедно толкова дълго.

Глава 2. Изследователски дизайн

Настоящото проучване е количествено изследване и класифицирано според времевото измерение като напречно проучване, в което данните от изследването са събрани чрез разпространение на някои въпросници (Rahi, 2017)

2.1. Цели на изследването

Проучването има за цел да проучи дали има връзка между възприеманите личностни черти на мъжа и сексуалното желание на партньорката му в дългосрочни връзки. Изследването има за цел също така да проучи дали връзката между личностните черти на мъжа и сексуалното желание на жената се диференцира според възрастта на жената (както е описано от Goldberg, 1990; Jirjahn & Ottenbacher, 2020; White et al., 2004).

2.2. Задачи

Една от задачите на изследването е да се проучи дали и как някои възприемани от жените личностни черти на техните мъже-партньори, а именно екстраверсия, невротизъм, отвореност към опита, приятност и добросъвестност, са свързани със сексуалното желание на жените.

Друга задача на това изследване е да се сравни межкултурно как специфичните възприемани личностни черти на мъжете-партньори, а именно екстраверсия, невротизъм, откритост, приятност и добросъвестност, са свързани със сексуалното желание на жените.

Трета задача на това изследване е да се установи дали възрастта на жените диференцира връзката между сексуалното желание на жената и възприеманите личностни черти на мъжа: екстраверсия, невротизъм, отвореност към опита, приятност и добросъвестност.

2.3. Изследователски въпроси

- А. "Невротизмът" у мъжа събужда ли сексуално желание у партньорката му?
- Б. "Отвореността към опит" у мъжа събужда ли сексуално желание у партньорката му?
- В. "Приятността" у мъжете събужда ли сексуално желание у техните партньорки?
- Г. "Съвестността" у мъжете събужда ли сексуално желание у техните партньорки?
- Д. "Екстраверсията" при мъжете предизвиква ли сексуално желание у техните партньорки?
- Е. Има ли разлика между жените на възраст 24-45 и 46-65 години в сексуалното им желание и личностните черти на партньорите им?

2.4. Хипотези

Хипотезите са фокусирани върху сравнителни анализи и изследване на връзките между личностните черти, възрастта и сексуалното желание.

1. Предполага се, че ще има отрицателна корелация между възприемания "невротизъм" на мъжа-партньор и сексуалното желание при жените, така че силно сексуално желание при жените ще бъде изразявано по отношение на мъже, които са психически стабилни и уверени в себе си (т.е. с ниско ниво на невротизъм).

2. Предполага се, че ще има положителна корелация между възприеманата "отвореност към опита" на мъжа-партньор и сексуалното желание при жените, така че силно сексуално желание при жените ще бъде изразено по отношение на мъже, които проявяват въображение, любопитство (т.е. с високо ниво на отвореност към опита).

3. Предполага се, че ще има положителна корелация между възприеманата "Приятност" на мъжа-партньор и сексуалното желание при жените, по такъв начин, че ниско

ниво на сексуално желание при жените ще бъде изразено по отношение на егоистични, груби, цинични и предизвикателни мъже (т.е. с ниско ниво на приятност).

4. Предполага се, че ще има положителна корелация между възприеманата "добросъвестност" на мъжа-партньор и сексуалното желание при жените, по такъв начин, че силно сексуално желание при жените ще се изразява по отношение на надеждни, стабилни, отговорни мъже (т.е. с високо ниво на добросъвестност).

5. Предполага се, че ще има положителна корелация между възприеманата "Екстраверсия" на мъжа-партньор и сексуалното желание при жените, по такъв начин, че силно сексуално желание при жените ще се изразява по отношение на общителни, комуникативни мъже (т.е. с високо ниво на екстраверсия).

6. Предполага се, че жените на възраст 25-45 години ще имат по-силно сексуално желание от жените на възраст 46-65 години.

7. Предполага се, че ще бъдат открити различия между жените на възраст 25-45 и 46-65 години във възприеманите личностни черти "невротизъм", "отвореност към опита", "приятност", "добросъвестност" и "екстраверсия" на техния мъжки партньор.

2.4. Извадка на изследването

Извадката е целева, избрана въз основа на достъпността на потенциалните участници в проучването. Настоящото проучване е проведено върху извадка от 1797 жени от различни страни с различен произход и възраст. Повечето жени са родом от Израел ($N = 1245$) и Съединените щати ($N = 485$). Що се отнася до другите страни на произход, част от извадката е от Мексико ($N = 48$; 2,7%), Обединеното кралство ($N = 11$, 0,6%), Канада ($N = 5$, 0,3%), Италия ($N = 1$, 0,1%), Южна Африка ($N = 1$, 0,1%) и Турция ($N = 1$, 0,1%).

Включени са жени от различен произход, които имат романтична връзка повече от година. Преобладават участващите жени с висше образование ($N = 1578$). Най-много участващи жени са омъжени ($N = 1205$, 67,1%) в сравнение с неомъжените жени ($N = 592$, 32,9%). Най-много жени са живели заедно с партньора си от мъжки пол ($N = 1437$, 80%) и около 1/5 от тях не са живели заедно с романтичния си партньор мъж ($N = 360$, 20%).

Субектите са разделени на четири възрастови групи, нееднакви по размер ($\chi^2_{(N = 1797, df = 3)} = 1697.168$, $p < .001$), но възрастта на участниците е приблизително нормално разпределена (асиметрия = 0,364, ексцес = -1,110). Възрастовите групи от 20 до 24 години са младежи (Статистика на Канада, 2023 г.) или млади възрастни (3,2%); 25–45 години означава средна зряла възраст (61%); 46–65 години означава късна зряла възраст (Braw et al., 2011) – 33,6%, а старите хора на възраст 66–78 години (Saajanaho et al., 2014; Zoico et al., 2007) са 2,3%.

2.5. Инструменти за изследване

1. Социално-демографски въпросник. Въпросникът събира основни данни за извадката като възраст, държава на раждане, ниво на образование, продължителност на връзката и семейно положение.

2. Въпросник за Голямата петорка (BFI). Този въпросник е съкратена версия (John et al., 1991), базирана на по-сложни въпросници за Голямата петорка с много айтеми (McCrae & John, 1992). Въпросникът, в сегашната си версия, е преведен на иврит за израелските участници от Etzion и Laski (1998a, 1998b) и се състои от 44 айтема, отнасящи се до пет различни личностни черти: отвореност към опит, добросъвестност, екстраверсия, приятност и невротизъм. Участниците бяха помолени да оценят степента си на съгласие с различните твърдения, описващи характеристики на личността на

партньора им по 5-степенна поредна скала. Въпросникът измерва следните черти:

Невротизъм - Субскалата включва осем айтема. Другият край на тази скала е емоционалната стабилност. Измерението на невротизма се характеризира с тревожност, депресия, гняв, смущение, безпокойство, сантименталност и несигурност. Надеждност на скалата Невротизъм в настоящото проучване за цялата извадка е алфа на Кронбах = 0,851 и Омега на Макдоналд = 0,853. Средната корелация между айтемите е 0,417. За подизвадката от Израел алфа на Кронбах е 0,861 и Омега на Макдоналд е 0,864, а средната корелация между айтемите е 0,440. За подизвадката от САЩ алфа на Кронбах е 0,836 и Омега на Макдоналд е 0,837, а средната корелация между айтемите е 0,392.

Приятност/благосклонност - Това измерение се характеризира с учтивост, гъвкавост, увереност и доверие, сътрудничество, прошка и толерантност. Другият край на тази скала е антагонизмът и враждебността. Тази субскала включва девет айтема. Вътрешната консистентност на скалата в това проучване за цялата извадка е алфа на Кронбах = 0,807 и Омега на Макдоналд = 0,812. Средната корелация между айтемите е 0,318. За подизвадката от Израел алфа на Кронбах е 0,789 и Омега на Макдоналд е 0,793, а средната корелация между айтемите е 0,295. За подизвадката от САЩ алфа на Кронбах е 0,848 и Омега на Макдоналд е 0,854, а средната корелация между айтемите е 0,387.

Отвореност към опита - Това измерение се характеризира с развито въображение, любопитство, оригиналност, висока интелигентност и артистична чувствителност. Другият край на тази скала е консерватизмът. Тази скала включва 10 айтема. Вътрешната консистентност на скалата Отвореност към опита в изследването за цялата извадка е алфа на Кронбах = 0,848 и Омега на Макдоналд е 0,847. Средната корелация между айтемите в скалата е 0,370. За подизвадката от Израел алфа на Кронбах е 0,842 и Омега на Макдоналд е 0,843, а средната корелация между айтемите е 0,386. За подизвадката от САЩ

алфа на Кронбах е 0,832 и Омега на Макдоналд е 0,845, а средната корелация между айтемите е 0,365.

Добросъвестност - Субскалата включва девет айтема. Другият полюс на тази скала е липсата на посока. Измерението на добросъвестността се характеризира с компетентност, ефективност, организационни умения, послушност, самодисциплина, липса на мързел и безотговорност. Надеждност на скалата Добросъвестност в настоящото изследване за цялата извадка е алфа на Кронбах = 0,817 и Омега на Макдоналд = 0,820. Средната корелация между айтемите е 0,340. За подизвадката от Израел алфа на Кронбах е 0,807 и Омега на Макдоналд е 0,815, а средната корелация между айтемите е 0,326. За подизвадката от САЩ алфа на Кронбах е 0,835 и Омега на Макдоналд е 0,841, а средната корелация между айтемите е 0,366.

Екстраверсия - Субскалата включва осем айтема. Другият полюс на тази скала е интровертността. Екстраверсията се характеризира с общителност, увереност и ентузиазъм. Надеждност на скалата Екстраверсия в настоящото проучване за цялата извадка е алфа на Кронбах = 0,805 и Омега на Макдоналд = 0,807. Средната корелация между айтемите е 0,341. За подизвадката от Израел алфа на Кронбах е 0,825 и Омега на Макдоналд е 0,827, а средната корелация между айтемите е 0,372. За подизвадката от САЩ алфа на Кронбах е 0,752 и Омега на Макдоналд е 0,75, а средната корелация между айтемите е 0,278.

3. Въпросникът за сексуално желание (SDI-2) е съставен от Spector et al. (1996). Въпросникът се основава на съществуващи теоретични модели на сексуалното желание между партньорите и критерии за клинична диагностика на хипоактивни нарушения на сексуалното желание, съгласно ръководството DSM (III-R) (American Psychiatric Association, 2006) и клиничния опит в оценката и лечението на разстройства на сексуалното желание. Участниците отговарят на 13 въпроса, свързани със склонност към сексуално поведение в двойката, склонност към индивидуално сексуално поведение, използване

на познания (напр. фантазии) и нагласи по отношение на важноста на сексуалните нужди. Високият бал отразява високо ниво на сексуално желание. Вътрешната консистентност в първоначалното проучване е 0,91 (Spector et al., 1996); в това проучване за цялата извадка алфа на Кронбах е 0,884 и Омега на Макдоналд е 0,856. Средната корелация между айтемите е 0,373. За подизвадката от Израел алфа на Кронбах е 0,857 и Омега на Макдоналд е 0,798, а средната корелация между айтемите е 0,321. За подизвадката от САЩ алфа на Кронбах е 0,935 и Омега на Макдоналд е 0,937, а средната корелация между айтемите е 0,525.

2.6. Етични въпроси

Проучването се придържа към утвърдени етични принципи – конфиденциалност, анонимност и доброволно участие с информирано съгласие на участниците.

2.7. Процедура

В първата фаза ивритската версия на въпросниците е преведена на руски, испански и немски език, за да се увеличи обемът на разпространение в европейските и американските страни. Във втората фаза въпросниците бяха въведени в програмата за онлайн проучване Google Forms и разпространени чрез интернет връзка до жени от всички възрасти чрез групите на авторката във Facebook и WhatsApp. Друг канал, чрез който се разпространяват въпросниците, е уебсайтът Amazon Mechanical Turk (MTurk) (<https://www.mturk.com/>), който обслужва предимно субекти, живеещи в Съединените щати. Процедурата по разпространение на онлайн въпросниците сред участниците беше проведена при разясняване на целите на изследването и тяхната важност. Участниците бяха помолени да отговорят на три въпросника в следния ред: социално-демографски

въпросник, въпросник за Голямата петорка и въпросник за сексуално желание.

2.8. Анализ на данните

Статистическият анализ е извършен със SPSS софтуер версия 25 (IBM Corp., 2017) и JASP софтуер версия 0.19.3.0 (JASP Team, 2024). Предварителната обработка включваше следните стъпки: промяна на точкуването на обърнатите айтеми, проверка на алфа на Кронбах и омега на Макдоналдс и корелацията между айтемите като индекси на надеждност на въпросниците и техните субскали и изчисляване на общите осреднени резултати по скалите или субскалите (разделени на броя на айтемите в скалата или субскалата). В първоначалната фаза на анализ бяха съставени описателни статистически данни за социално-демографски характеристики. Изследвахме ефекта на социално-демографските променливи върху първичните изследователски променливи, като използвахме сравнителни тестове (хи-квадрат, t-критерий за независими извадки и ANOVA). Проведохме корелационен анализ. Извършен е линеен регресионен анализ, за да се прецени дали мъжките личностни черти от Голямата петорка предсказват женското сексуално желание. Изчислени са и някои размери на ефекта.

Медиаторният анализ е извършен със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез буутстрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (както е препоръчано от Nelson, 2008), за да се установят преките и косвените ефекти на женската възраст и възприеманите мъжки личностни черти върху женското сексуално желание, медириани от продължителността на взаимоотношенията с интимен партньор.

Глава 3. Резултати

Тенденцията е изследваните жени да бъдат привлечени сексуално от партньорите си мъже в средна степен ($M = 4,98$;

SD = 1,46). Изследваните жени възприемат партньорите си от мъжки пол главно като съвестни ($M = 3,78$; $SD = 0,79$) и приятни ($M = 3,72$; $SD = 0,80$), след това като отворени за нови преживявания ($M = 3,49$; $SD = 0,85$), екстравертни ($M = 3,30$; $SD = 0,88$) и най-малко като емоционално нестабилни ($M = 2,60$; $SD = 0,96$).

3.1. Диференциация по социално-демографски характеристики

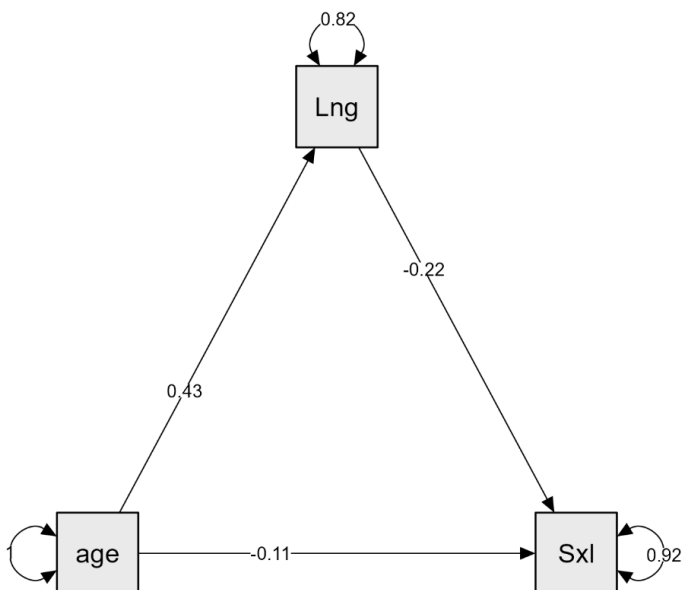
Напредването на възрастта на жените корелира значимо и положително с продължителността на връзката с мъжа-интимен партньор ($r = 0,425$, $p < .001$; $N = 1797$). Това откритие показва, че по-възрастните жени поддържат по-дълготрайни връзки, което може да се разглежда като доказателство за последователност в отговорите.

Установено е, че женското сексуално желание ($r = -0,199$, $p < 0,001$; $N = 1797$) и възприеманата Приятност на мъжкия партньор ($r = -0,057$, $p = 0,015$; $N = 1797$) леко намалява с напредването на възрастта на жените, но възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор ($r = 0,099$, $p < 0,001$; $N = 1797$) леко се увеличава с напредването на възрастта на жените. Женската възраст предсказва женското сексуално желание ($r^2 = 0,040$, $F_{(1,1795)} = 74,365$, $p < 0,001$, $b = -0,026$, $\beta = -0,199$, $t = -8,624$, $p < 0,001$).

Продължителността на връзката корелира отрицателно, значимо и слабо със сексуалното желание на жената ($r = -0,259$, $p < 0,001$; $N = 1797$) и възприеманата отвореност на партньора-мъж ($r = -0,130$, $p < 0,001$; $N = 1797$) и възприеманата екстраверсия на мъжа-партньор ($r = -0,082$, $p < 0,001$; $N = 1797$), но продължителността на връзката корелира положително, слабо и значимо с възприеманата съвестност на партньора от мъжки пол ($r = 0,066$, $p = 0,005$; $N = 1797$).

Медиаторен анализ със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез буутстрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (виж Фигура 1) разкрива, че женската възраст пряко

и отрицателно влияе върху женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,105, $p < .001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,155, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,055), както и възрастта косвено и отрицателно влияе на женското сексуално желание, медиано от продължителността на връзката с мъжкия партньор (стандартна оценка = -0,094, $p < 0,001$, долната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,116, горната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,072), а общият ефект на женската възраст върху сексуалното желание на жените е статистически значим и отрицателен (стандартна оценка = -0,199, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,244, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,153). Освен това, продължителността на връзката също влияе негативно на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,221, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,268, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,174), но възрастта на жената влияе положително върху продължителността на връзката (стандартна оценка = 0,425, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,383, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,465). 7,9% от женското сексуално желание се обяснява с прякото и косвеното влияние на женската възраст ($R^2 = 0,079$). 18% от продължителността на връзката е повлияна от възрастта на жените ($R^2 = 0,180$).



Фигура 1. Медиаторен модел на влиянието на женската възраст върху женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с интимен партньор от мъжки пол

Забележка: Sxl означава сексуално желание. LNG означава продължителност на съществуването на интимна връзка. Age означава възраст. Посочени са и коефициенти на пътя между всеки две променливи.

Изследваните жени, завършили висше образование (които не посочват дали са завършили бакалавърска, магистърска или докторска степен), имат по-силно сексуално желание от изследваните жени, завършили средно образование ($F_{(4, 517)} = 3,479, p = 0,008$).

За да обобщим, по-младите жени с висше образование и по-кратка продължителност на интимните отношения съобщават за по-силно сексуално желание в сравнение с по-възрастните жени със средно образование и по-дълга продължителност на интимните отношения. Възприеманата приятност на мъжкия

партньор леко намалява с напредването на възрастта на жените. Възприеманата съвестност на мъжкия партньор леко се увеличава с напредването на възрастта на жените и с продължителността на интимната връзка. Възприеманата отвореност към опита на мъжкия партньор към преживявания и възприеманата екстраверсия на мъжкия партньор леко намаляват с продължителността на интимната връзка.

Изследваните жени, завършили средно образование, възприемат интимния си партньор като по-малко отворен за опит в сравнение с изследваните жени с бакалавърска степен ($F_{(4, 517)} = 3,357, p = 0,010$).

Участващите жени с докторска степен възприемат партньора си като по-емоционално лабилен ($F_{(4, 520)} = 3,357, p = 0,010$), по-малко приятен ($F_{(4, 516)} = 3,215, p = 0,013$) и по-малко съвестен ($F_{(4, 521)} = 2,917, p = 0,021$) в сравнение с жените, които са завършили университет, но не са посочили образователната си степен.

Неомъжените жени съобщават за по-силно сексуално желание отколкото омъжените жени ($t_{(1275)} = 5,768, p < 0,001$). Неомъжените жени възприемат интимния си партньор като по-отворен за преживявания ($t_{(1795)} = 4,815, p < 0,001$), по-емоционално стабилен ($t_{(1795)} = 3,113, p = 0,002$), по-екстравертен ($t_{(1795)} = 4,242, p < 0,001$), по-приятен ($t_{(1795)} = 2,690, p = 0,007$) и по-съвестен ($t_{(1795)} = 2,050, p = 0,040$) в сравнение с омъжените жени.

Изследваните жени, които не живеят заедно с интимния си партньор, съобщават за по-силно сексуално желание в сравнение с изследваните жени, които живеят с интимния си партньор ($t_{(594)} = 8,279, p < 0,001$). Изследваните жени, които не живеят с интимния си партньор, го възприемат като по-отворен за ново преживяване ($t_{(1795)} = 3,423, p < 0,001$), по-емоционално стабилен ($t_{(575)} = 2,396, p = 0,017$), по-екстравертен ($t_{(1795)} = 3,723, p < 0,001$) и по-съвестен ($t_{(1795)} = 2,260, p = 0,024$) в сравнение с изследваните жени, които живеят с интимния си партньор.

Изследваните жени от Израел съобщават за по-силно сексуално желание в сравнение с изследваните жени от САЩ ($t_{(769)} = 2,435$, $p = 0,015$). Изследваните жени от Израел възприемат интимните си партньори като по-емоционално стабилни ($t_{(1728)} = 7,640$, $p < 0,001$), по-малко екстравертни ($t_{(1026)} = 3,450$, $p < 0,001$), по-приятни ($t_{(795)} = 7,174$, $p < 0,001$) и по-съвестни ($t_{(1728)} = 6,195$, $p < 0,001$) в сравнение с изследваните жени от САЩ.

3.2. Корелации между променливите

Установена е отрицателна слаба корелация между възприеманото ниво на невротизъм на мъжа и сексуалното желание на жената ($r = -0,054$, $p = 0,023$, $N = 1797$). Колкото по-ниско е нивото на невротизъм на мъжа, толкова по-високо е сексуалното желание на партньорката му. Невротизмът на възприемания мъжки партньор предсказва женското сексуално желание ($r^2 = 0,003$, $F_{(1, 1795)} = 5,201$, $p = 0,023$, $b = -0,082$, $\beta = -0,054$, $t = -2,281$, $p = 0,023$).

Има положителна и значима корелация, макар и слаба, между възприеманото ниво на отвореност към опит на мъжа и сексуалното желание на партньорката му ($r = 0,151$, $p < 0,001$, $N = 1797$). По-високото ниво на отвореност към опит у мъжа е свързано с по-голямо женско сексуално желание. Възприеманата отвореност към опит на мъжкия партньор предсказва женското сексуално желание ($r^2 = 0,023$, $F_{(1, 1795)} = 41,753$, $p < 0,001$, $b = 0,259$, $\beta = 0,151$, $t = 6,462$, $p < 0,001$).

Не са открити никакви значими корелации между възприеманата екстраверсия, приятност и добросъвестност на мъжа и сексуалното желание на партньорката му ($p > 0,05$). Възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор не предсказва женското сексуално желание ($r^2 = 0,001$, $F_{(1, 1795)} = 2,103$, $p = 0,147$, $b = 0,063$, $\beta = 0,034$, $t = 1,450$, $p = 0,147$). Възприеманата приятност на мъжкия партньор не предсказва женското сексуално желание ($r^2 = 0,001$, $F_{(1, 1795)} = 1,602$, $p = 0,206$, $b = 0,054$, $\beta = 0,030$, $t = 1,266$, $p = 0,206$).

Възприеманата екстраверсия на мъжа-партньор не предсказва женското сексуално желание ($r^2 = 0,002$, $F_{(1, 1795)} = 3,459$, $p = 0,063$, $b = 0,073$, $\beta = 0,044$, $t = 1,860$, $p = 0,063$).

Всички изследвани възприемани мъжки личностни черти корелират статистически значимо помежду си ($p < 0,001$).

3.3. Частични корелации между променливите, контролирани за възрастта

Контролирано за женската възраст е установено, че женското сексуално желание корелира статистически значимо с възприеманата отвореност към опит на мъжкия партньор ($r = 0,146$, $p < 0,001$, $N = 1797$), невротизма му ($r = -0,050$, $p = 0,035$, $N = 1797$), неговите екстраверсия ($r = 0,050$, $p = 0,034$, $N = 1797$) и добросъвестност ($r = 0,055$, $p = 0,019$, $N = 1797$). По-силното женско сексуално желание (като се вземе предвид женската възраст) е свързано с по-висока отвореност към опита, екстраверсия, добросъвестност и емоционална стабилност на мъжкия партньор.

Във възрастовата група на 20-24-годишните жени ($N = 57$) няма статистически значими корелации между личностните черти на възприемания мъжки партньор от Голямата петорка и женското сексуално желание ($p > 0,05$).

Във възрастовата група на 20-40-годишни жени ($N = 854$), женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,112$, $p = 0,001$).

Във възрастовата група на 25-45-годишните жени ($N = 1096$) женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,137$, $p < .001$) и възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор ($r = 0,062$, $p = 0,041$). Във възрастовата група на 35-45-годишни жени ($N = 656$) женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата съвестност

на мъжкия партньор ($r = 0,079$, $p = 0,042$), отвореността му към нов опит ($r = 0,132$, $p = 0,001$), както и статистически значимо и отрицателно с възприемания невротизъм на мъжкия партньор ($r = -0,104$, $p = 0,008$).

Във възрастовата група на 41-78-годишните жени ($N = 943$), женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,179$, $p < 0,001$) и положително с възприетата екстраверсия на мъжкия партньор ($r = 0,072$, $p = 0,027$) и отрицателно с възприемания невротизъм на мъжкия партньор ($r = -0,112$, $p = 0,001$). Във възрастовата група на 46-65-годишните жени ($N = 603$) женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,157$, $p < .001$) и отрицателно с възприемания невротизъм на мъжкия партньор ($r = -0,080$, $p = 0,05$). Във възрастовата група на жени на възраст 66–78 години ($N = 41$), женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,314$, $p = 0,045$).

Установено е, че женското сексуално желание ($r = -0,199$, $p < 0,001$; $N = 1797$) и възприеманата приятност на мъжкия партньор ($r = -0,057$, $p = 0,015$; $N = 1797$) леко намаляват с напредването на възрастта на жените, но възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор ($r = 0,099$, $p < 0,001$; $N = 1797$) леко се увеличава с напредването на възрастта на жените.

Жените на възраст 25-45 години съобщават за по-високо ниво на сексуално желание от жените на възраст 46-65 години ($t_{(1129)} = 6,67$, $p < 0,001$), но трябва да се отбележи, че размерът на ефекта е малък (d на Коен = $0,343$).

По-възрастните жени възприемат партньора си като по-добросъвестен в сравнение с по-младите жени ($t_{(1697)} = 2,170$, $p = 0,030$).

3.4. Частични корелации между променливите, контролирани за държавата на пребиваване

Контролирано за държавата на пребиваване на изследваните жени е установено, че женското сексуално желание корелира статистически значимо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,156$, $p < 0,001$). По-силното женско сексуално желание (като се вземе предвид държавата на пребиваване) е свързано с възприемане мъжкия партньор като по-отворен към нов опит.

В Израел ($N = 1245$) по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,103$, $p < 0,001$) и отрицателно с възприемания невротизъм на мъжкия партньор ($r = -0,067$, $p = 0,019$). В САЩ ($N = 485$) по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,296$, $p < 0,001$).

3.5. Частични корелации между променливите, контролирани за образованието

Контролирано за образованието на изследваните жени е установено, че женското сексуално желание корелира статистически значимо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,151$, $p < 0,001$, $N = 1797$) и невротизма му ($r = -0,053$, $p = 0,024$, $N = 1797$). По-силното женско сексуално желание (като се вземе предвид женското образование) е свързано с по-висока отвореност към опит на мъжкия партньор и по-нисък възприеман мъжки невротизъм.

Сред участващите жени, завършили средно образование ($N = 219$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,179$, $p = 0,008$).

Сред участващите жени, завършили университет ($N = 1578$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,142$, $p < 0,001$), както и статистически значимо и отрицателно, но слабо с възприемания невротизъм на мъжкия партньор ($r = -0,061$, $p = 0,016$).

Сред участващите жени с бакалавърска степен ($N = 777$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,121$, $p < 0,001$).

Сред участващите жени с магистърска степен ($N = 438$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,139$, $p = 0,004$).

Сред участващите жени с докторска степен ($N = 129$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,335$, $p < 0,001$).

3.6. Частични корелации между променливите, контролирани за продължителността на връзката

Контролирано за продължителността на връзката е установено, че женското сексуално желание корелира статистически значимо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,119$, $p < 0,001$, $N = 1797$) и добросъвестността му ($r = 0,047$, $p = 0,047$, $N = 1797$). По-силното женско сексуално желание (като се вземе предвид продължителността на връзката) е свързано с по-висока откритост към опит и добросъвестност на мъжкия партньор.

За тези изследвани жени, които са били във връзка с интимния си партньор – мъж за по-малко от 18 месеца ($N = 235$), няма статистически значими корелации между личностните черти на мъжа по голямата петорка и женското сексуално желание ($p > 0,05$).

За тези изследвани жени, които са били във връзка с интимния си партньор – мъж от година и половина до 5 години ($N = 302$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,154$, $p = 0,007$).

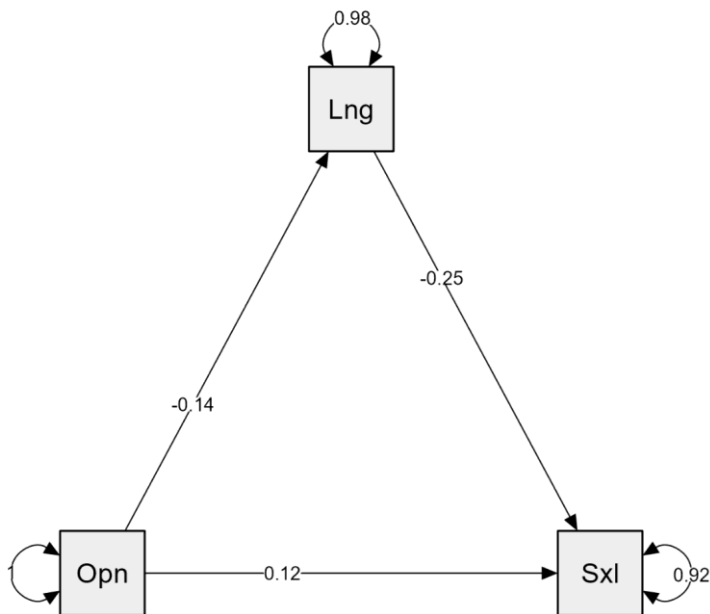
За тези изследвани жени, които са били във връзка с интимния си партньор – мъж в рамките на 5 - 10 години ($N = 313$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,177$, $p = 0,002$).

За тези изследвани жени, които са били във връзка с интимния си партньор – мъж за по-малко от 20 години ($N = 1351$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,152$, $p < .001$).

За тези изследвани жени, които са били във връзка с интимния си партньор повече от 20 години ($N = 446$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,126$, $p = 0,008$) и добросъвестността му ($r = 0,109$, $p = 0,021$), както и отрицателно с възприемания невротизъм на мъжкия партньор ($r = -0,149$, $p = 0,002$).

Медиаторен анализ със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез буутстрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (виж Фигура 2) разкрива, че възприеманата мъжка отвореност към опит пряко и положително влияе на женското сексуално желание (стандартна оценка = 0,116, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,067, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,164), както и възприеманата мъжка отвореност към опит косвено и положително повлиява женското сексуално

желание, медирана от продължителността на връзката с партньора от мъжки пол (стандартна оценка = 0,035, $p < 0,001$, долната граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,024, горната граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,049) и общият ефект на възприеманата мъжка отвореност към опит върху женското сексуално желание е статистически значим и положителен (стандартна оценка = 0,151, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,101, горна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,200). Освен това, продължителността на връзката влияе отрицателно на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,250, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,290, горна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,208) и възприеманата мъжка отвореност към опит негативно повлиява на продължителността на връзката (стандартна оценка = -0,141, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,187, горна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,098). 8,3% от женското сексуално желание се обяснява с прякото и косвеното влияние на възприеманата мъжка отвореност към опит ($r^2 = 0,083$). 19% от продължителността на връзката е повлияна от възприеманата мъжка отвореност към опит ($r^2 = 0,019$).

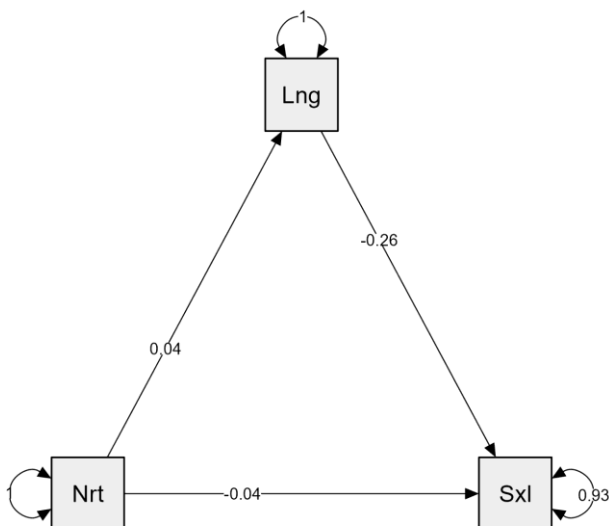


Фигура 2. Медиаторен модел на влиянието на възприеманата мъжка Отвореност към опит върху женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с интимния партньор-мъж

Забележка: Sxl означава сексуално желание. LNG означава продължителност на съществуването на връзка. Opn означава отвореност към опит. Посочени са и коефициенти на пътя между всяка двойка променливи.

Медиаторен анализ със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез буутстрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (виж Фигура 3) разкрива, че възприеманият мъжки невротизъм директно не влияе на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,042, $p = 0,070$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,086, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,004), както и възприеманият мъжки невротизъм косвено не влияе на женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с партньора мъж (стандартна

оценка = -0,011, $p = 0,059$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,023, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,0002), но общият ефект на възприемания мъжки невротизъм върху женското сексуално желание е статистически значим и отрицателен (стандартна оценка = -0,054, $p = 0,026$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,099, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,005). Освен това, продължителността на връзката влияе негативно на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,264, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,303, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,223), а възприеманият мъжки невротизъм не влияе на продължителността на връзката (стандартна оценка = 0,043, $p = 0,056$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,002, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,088). 7,2% от женското сексуално желание се обяснява с общото влияние на възприемания мъжки невротизъм ($r^2 = 0,072$). По-малко от 1% от продължителността на връзката е повлияна от възприемания мъжки невротизъм ($r^2 = 0,001$).

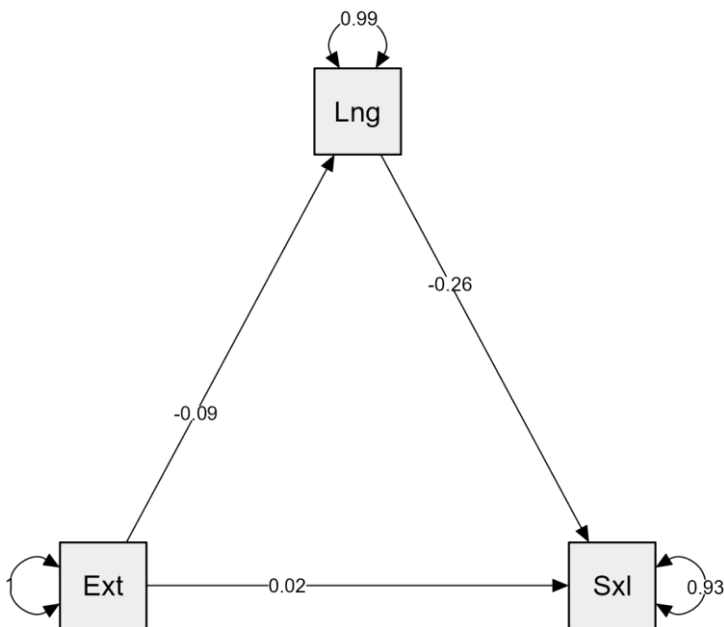


Фигура 3. Медиаторен модел на влиянието на възприемания мъжки невротизъм върху женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с интимен партньор от мъжки пол

Забележка: Sxl означава сексуално желание. LNG означава продължителност на съществуването на връзка. Nrt означава невротизъм. Посочени са и коефициенти на пътя между всяка двойка променливи.

Медиаторен анализ със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез буутстрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (виж Фигура 4) разкрива, че възприеманата мъжка екстраверсия директно не влияе на женското сексуално желание (стандартна оценка = 0,019, $p = 0,428$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,030, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,065), но възприеманата мъжка екстраверсия косвено влияе положително на женското сексуално желание, медирана от продължителността на връзката с мъжкия партньор (стандартна оценка = 0,025, $p < 0,001$, долната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал =

0,013, горната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,038), но общият ефект от възприеманата мъжка екстраверсия върху женското сексуално желание не е статистически значим (стандартна оценка = 0,044, $p = 0,070$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,005, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,090). Освен това, продължителността на връзката влияе отрицателно на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,264, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,304, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,224) и възприеманата мъжка екстраверсия влияе отрицателно на продължителността на връзката (стандартна оценка = -0,094, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,137, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,049). 7,1% от женското сексуално желание се обяснява с влиянието на възприеманата мъжка екстраверсия ($r^2 = 0,071$). Приблизително 1% от продължителността на връзката е повлияна от възприеманата мъжка екстраверсия ($r^2 = 0,008$).

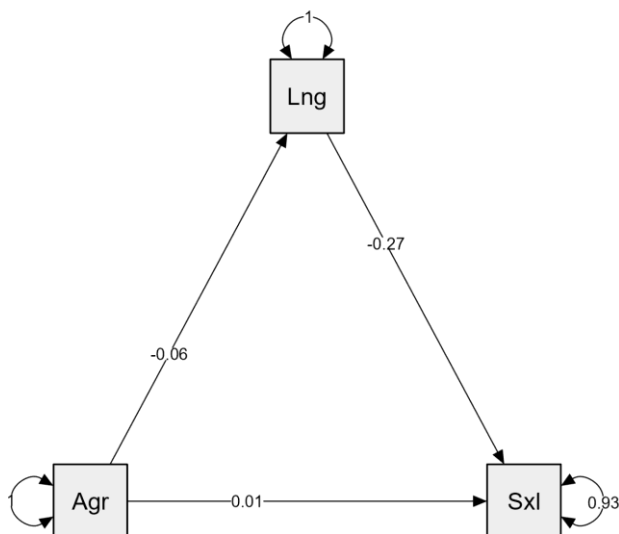


Фигура 4. Медиаторен модел на влиянието на възприетата екстраверсия върху женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с интимен партньор от мъжки пол

Забележка: Sxl означава сексуално желание. LNG означава продължителност на съществуването на връзка. Ext означава екстраверсия. Посочени са и коефициенти на пътя между всяка двойка променливи.

Медиаторен анализ със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез бутустрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (виж Фигура 5) разкрива, че възприеманата мъжка приятност директно не влияе на женското сексуално желание (стандартна оценка = 0,014, $p = 0,575$, долна граница от 95%-тов бутустрапингов доверителен интервал = -0,033, горна граница от 95%-тов бутустрапингов доверителен интервал = 0,063), но възприеманата мъжка приятност косвено влияе положително на женското сексуално желание, медирана от

продължителността на връзката с мъжкия партньор (стандартна оценка = 0,016, $p = 0,007$, долната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,005, горната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,028), но общият ефект от възприеманата мъжка приятност върху женското сексуално желание не е статистически значим (стандартна оценка = 0,030, $p = 0,229$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,018, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,080). Освен това, продължителността на връзката влияе негативно на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,265, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,306, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,224), а възприеманата мъжка приятност влияе негативно на продължителността на връзката (стандартна оценка = -0,061, $p = 0,005$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,103, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,017). 7% от женското сексуално желание се обяснява с влиянието на възприеманата мъжка приятност ($r^2 = 0,070$). По-малко от 1% от продължителността на връзката е повлияна от възприеманата мъжка приятност ($r^2 = 0,003$).

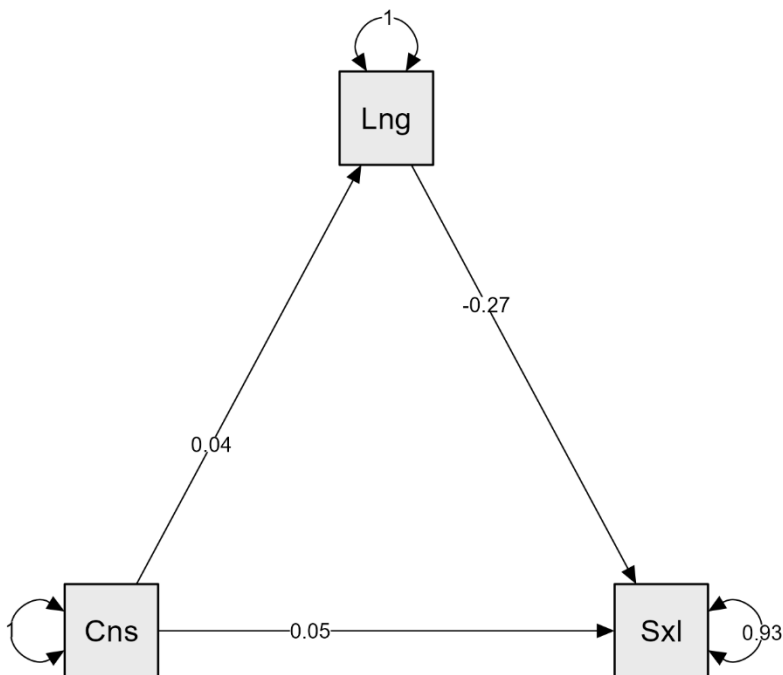


Фигура 5. Медиаторен модел на влиянието на възприеманата мъжка Приятност върху женското сексуално желание, медирана от продължителността на връзката с интимен партньор от мъжки пол

Забележка: Sxl означава сексуално желание. Lng означава продължителност на съществуването на връзка. Agr означава приятност. Посочени са и коефициенти на пътя между всяка двойка променливи.

Медиаторен анализ със софтуера JASP 0.19.3.0 чрез буутстрапинг с 5000 коригирани за отклонения подизвадки от извадката (виж Фигура 6) разкрива, че възприеманата мъжка добросъвестност пряко и положително влияе върху женското сексуално желание (стандартна оценка = 0,045, $p = 0,046$, долна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,0008, горна граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = 0,090), но възприеманата мъжка добросъвестност косвено не влияе на женското сексуално желание, медирана от продължителността на връзката с партньора-мъж (стандартна оценка = -0,011, $p = 0,082$, долната граница от 95%-тов буутстрапингов доверителен интервал = -0,024, горната

граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,001), а общият ефект от възприеманата мъжка добросъвестност върху женското сексуално желание не е статистически значим (стандартна оценка = 0,034, $p = 0,147$, долна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,012, горна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,080). Освен това, продължителността на връзката влияе негативно на женското сексуално желание (стандартна оценка = -0,268, $p < 0,001$, долна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,311, горна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,225), а възприеманата мъжка добросъвестност не влияе на продължителността на връзката (стандартна оценка = 0,041, $p = 0,079$, долна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = -0,005, горна граница от 95%-тов бутстрапингов доверителен интервал = 0,088). 7,3% от женското сексуално желание се обяснява с влиянието на възприеманата мъжка добросъвестност ($r^2 = 0,073$). По-малко от 1% от продължителността на връзката е повлияна от възприеманата мъжка добросъвестност ($r^2 = 0,002$).



Фигура 6. Медиаторен модел на влиянието на възприеманата мъжка добросъвестност върху женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с интимния партньор - мъж

Забележка: Sxl означава сексуално желание. Lng означава продължителност на съществуването на връзка. Cns означава добросъвестност. Посочени са и коефициенти на пътя между всяка двойка променливи.

3.7. Частични корелации между променливите, контролирани за семейното положение (сключен брак или не)

Контролирано за семейния статус е установено, че женското сексуално желание корелира статистически значимо

с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,138$, $p < 0,001$, $N = 1797$). По-силното женско сексуално желание (като се вземе предвид семейното положение) е свързано с възприемане на мъжкия партньор като по-отворен към нов опит.

За омъжените жени ($N = 1205$) по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,131$, $p < 0,001$).

За неомъжените жени ($N = 592$) по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,155$, $p < 0,001$) и с възприеманата добросъвестност на мъжа – интимен партньор ($r = 0,095$, $p = 0,021$).

3.8. Частични корелации между променливите, контролирани за съжителстване или неживеене с партньора от мъжки пол

Контролирано за това дали да живеят или не с интимния си партньор - мъж, е установено, че женското сексуално желание корелира статистически значимо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,139$, $p < 0,001$, $N = 1797$). По-силното женско сексуално желание (като се вземе предвид съжителстване или не с интимния партньор - мъж) е свързано с възприемане на мъжа-партньор като по-отворен към нов опит.

За изследваните жени, които живеят заедно с партньора си мъж ($N = 1437$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,121$, $p < 0,001$). За изследваните омъжени жени, които живеят заедно с партньора си мъж ($N = 1175$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия

партньор към нов опит ($r = 0,128$, $p < 0,001$). За изследваните неомъжени жени, които живеят заедно с партньора си - мъж ($N = 262$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата екстраверсия на мъжкия партньор ($r = 0,127$, $p = 0,040$).

За изследваните жени, които не живеят заедно с партньора си мъж ($N = 360$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,216$, $p < 0,001$). За изследваните омъжени жени, които не живеят заедно с партньора си ($N = 30$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,388$, $p = 0,034$). За изследваните неомъжени жени, които не живеят заедно с партньора си - мъж ($N = 330$), по-силното женско сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата отвореност на мъжкия партньор към нов опит ($r = 0,201$, $p < 0,001$).

Обсъждане и изводи

Изследваните жени са склонни да възприемат партньорите си – мъже предимно като съвестни и приятни (в средна до висока степен), след това като отворени за нови преживявания и екстравертни (в средна степен) и в ниска степен като емоционално нестабилни. Тенденцията е жените да бъдат привличани сексуално от партньорите си мъже в средна степен.

Според принципа на Bateman (1948), женската репродукция е ограничена от достъпа на жените до ресурси за хранене и производство на репродуктивни клетки, докато мъжката репродукция е ограничена главно от достъпа до жени. Мъжете се конкурират помежду си за достъп до жени, като жените са склонни да бъдат придиличиви и да си избират партньори само предпочитани мъже. В проучване, проведено

от Chen et al. (2019) върху вълнисти папагали, авторите установяват, че мъжете, които решават проблеми, са много по-привлекателни за жените, затова те избират да прекарват време с мъже, които изглеждат по-умни. Това изследване е първото, което представя емпирични доказателства, съответстващи на хипотезата на Чарлз Дарвин, че изборът на партньор може да допринесе за еволюцията на интелигентността или когнитивните способности (Jones & Ratterman, 2009). Според Whyte et al. (2018), еволюцията благоприятства селективните жени по отношение на техните партньори. Изглежда, че изборът на жената има древен произход и този избор е част от естествената еволюция - чифтосването с "умен" партньор може да доведе до незабавни ползи, като например да остане с партньор, който има подобрени способности да локализира и създава източници на храна (Snowberg & Benkman, 2009) или може да се справи с условията на околната среда (Kotrschal & Taborsky, 2010). Може да се направи заключението, че изборът и привлекателността на партньора зависят от неговите черти. По този начин настоящото изследване се стреми да разшири разбирането за женските сексуални предпочитания и да отговори на няколко основни въпроса, свързани със сексуалността на жените в дългосрочни връзки. Първият въпрос беше дали има връзка между "невротизма" (емоционална стабилност), "откритостта", "приятността", екстраверсията и добросъвестността на мъжете и нивото на сексуално желание на техните партньорки. Вторият въпрос е дали нивото на сексуално желание зависи от възрастта. С други думи, намалява ли нивото на сексуалното желание с възрастта? Третият въпрос е дали предпочитанията на жените към личностните черти на партньора им се променят с напредването на възрастта.

За да отговорим на тези въпроси, проведохме проучване в Израел и различни страни по света, с жени от различни страни, етноси и религии, за да поддържаме хетерогенност. Констатациите бяха доста поучителни.

Първите пет изследователски хипотези се занимават с връзките между "невротизма", "откритостта", "приятността", "добросъвестността" и "екстравертността" като личностни черти. Очаквахме негативна връзка между невротизма на мъжа и сексуалното желание сред партньорките му. С други думи, колкото по-спокоен и емоционално стабилен е мъжът, колкото по-ниско е нивото му на невротизъм, толкова повече ще събуди сексуално желание у партньорката си. Констатациите показват, че наистина има отрицателна връзка между нивото на невротизъм на мъжа и сексуалното желание на жената. Колкото по-ниско е нивото на невротизъм на партньора-мъж, толкова по-високо е сексуалното желание на жената. Тези открития се подкрепят от констатации от проучване на Miri et al. (2011), което установява, че високият невротизъм е свързан с ниско сексуално желание, а ниският невротизъм е свързан с високо сексуално желание. Следователно, невротизмът негативно корелира със сексуалното желание (Fisher & McNulty, 2008). Тези предишни открития се отнасят до личностни черти и сексуално желание на един и същ човек. Резултатите за невротизма също са в съответствие с възприятието, че невротизмът е маркер на поведенческата система за инхибиране. Тази система, както е предложена от Gray (1973), е невропсихологична система, която предсказва реакцията на човек на сигнали, свързани с тревожността в дадена среда и се активира по време на наказание, скучни или неблагоприятни събития (Gable et al., 2000). Според теорията на Gray (1973), поведенческата система за инхибиране се свързва с избягването, когато високата активност на поведенческата система за инхибиране означава повишена чувствителност към липса на награда, наказание и нов опит. Това по-високо ниво на чувствителност към тези знаци причинява естествено избягване на такава среда, за да се избегнат негативни преживявания като страх, тревожност, разочарование и тъга.

Невротизмът кара хората да проявяват тревожност, стрес, самосъжаление, враждебност, депресия и ниско самочувствие (Kafaji, 2019; Kozhyna et al., 2018; Kozhyna et al.,

2019). В резултат на това тези характеристики успокояват сексуалните желания (Beck & Bozman, 1995; Bozman & Beck, 1991; Mitchell et al., 1998), твърдение, което е подсилено от проучването на Kurpysz et al. (2016), които установяват, че невротизмът има положителна връзка с по-ниско сексуално удовлетворение и по-негативно отношение към сексуалността. Fisher и McNulty (2008) също откриват, че невротизмът при мъжете предсказва по-ниски нива на сексуално удовлетворение и това засяга и жените, тъй като невротизмът при мъжете предсказва по-ниски нива на удовлетвореност във взаимоотношенията с техните партньорки. Дълготрайното удовлетворение от връзката е свързано с по-ниски нива на невротизъм (Bach et al., 2025).

Естествено, няма очакване, че ще има пълно съвпадение на сексуалното желание между партньорите в диадата по всяко време. Освен това Mark (2014) установи, че повечето двойки понякога могат да изпитат известна степен на несъответствие в сексуалното желание. Въпреки това, неговото изследване (Mark, 2014) установи, че по-силното сексуално желание предсказва по-високо качество на сексуалното преживяване. По-конкретно, по-силното сексуално желание сред единия партньор предсказва по-високо качество на сексуалното изживяване, което партньорът предоставя. Качеството на мъжкия партньор е важен показател за качеството на женското сексуално преживяване (Mark, 2014). По този начин от проучването на Mark (2014) може да се направи заключение, че мъж, който е по-качествен сексуален партньор и има по-високо ниво на сексуално желание, ще повлияе повече на сексуалното желание на партньорката си. Начинът, по който двойките се справят с пропуските в сексуалното желание във взаимоотношенията си, може да повлияе на тяхното отношение и мотиви, и по този начин да повлияе на това дали сексуалното желание съществува в дългосрочен план. Например, хората, които са по-малко заинтересовани от секса, но постоянно реагират благоприятно на сексуалните предложения на партньора си, за да избегнат конфликти, са по-малко склонни

да предизвикат сексуално желание у същия партньор с течение на времето в сравнение с хората, които реагират положително на такива попълнения, защото искат да укрепят връзката (Muise et al., 2013). С други думи, липсата на желание на единия партньор може да наруши връзката между сексуалното желание на човек и поведението на партньора му, така че с течение на времето липсата на желание на човек може да намали сексуалното желание на партньора му (Vannier & O'Sullivan, 2010). Следователно може да се направи заключение, че мъжете с високо ниво на невротизъм имат ниско сексуално желание и следователно предизвикват ниско сексуално желание сред партньорките си.

Според Big Five Inventory (BFI) (John & Srivastava, 1999), невротизмът е в същата скала като емоционалната стабилност (невротизъм срещу емоционална стабилност). С други думи, ниското ниво на невротизъм се изразява във висока емоционална стабилност. Някои проучвания са установили, че емоционалната стабилност е черта, която предсказва субективното благополучие (Hills & Argyle, 2001; Shin & Johnson, 1978; Vittersø, 2001). Проучването на Vittersø (2001) установи, че емоционалната стабилност е по-мощна от ефекта на екстраверсията, например върху субективните мерки за удовлетворение, които включват удовлетворение от живота, наличие на положителен афект и липса на отрицателен афект. С други думи, хората с висока емоционална стабилност са доволни от живота си. Преди повече от четири десетилетия Shin и Johnson (1978) твърдят, че психическото благополучие, щастието и качеството на живот могат да бъдат постигнати чрез развитието на емоционална стабилност. В проучване, изследващо връзката между щастието и Голямата петорка, Hills и Argyle (2001) установяват, че от петте основни черти, емоционалната стабилност е по-свързана с щастието, отколкото всяка друга черта и има най-значимата корелация с повечето айтеми от Оксфордския въпросник за щастието (OHI). Dambrun (2017) установи, че емоционалната стабилност допринася за трайно чувство на щастие, докато Lyubomirsky et

al. (2005) установяват, че трайното щастие зависи от стабилното присъствие на положителни емоции. В сексуалния контекст Wadsworth (2014) установи, че щастието е положително свързано със сексуалната честота на контактите на човек, т.е. по-щастливият човек има по-чести сексуални контакти (Cox et al., 2021; Muise et al., 2016). Колкото по-страстен е мъжът, толкова повече ще повлияе положително на сексуалното желание на партньорката си (Mark, 2012; Muise et al., 2019).

Негативните емоции също влияят на сексуалния живот в една връзка (Kurpisz et al., 2016). Силно невротичните мъже са по-малко доволни от качеството на интимните си отношения (Kurpisz et al., 2016). Те изразяват малко по-негативно отношение към сексуалната активност, както и техните партньорки (Kurpisz et al., 2016). Мъжете с по-висок невротизъм могат да изпитат по-значителни затруднения в емоционалната откритост, което е от съществено значение за еротично състояние и влияе върху способностите за сексуална комуникация (Kurpisz et al., 2016).

Друг аспект е въпросът за самочувствието и самооценката. Kurpisz et al. (2016) установиха, че мъжете с по-високи резултати по скалата на невротизма са по-малко доволни от телата си и от себе си като мъже, което може да показва, че до известна степен невротизмът е свързан с проблеми в някои аспекти на самоприемането. Тези аспекти са свързани и със самочувствието. Burns et al. (2016) установиха, че измервателни инструменти за самоувереност чрез самоотчитане са склонни да бъдат положително свързани с повечето личностни показатели. Установено е обаче, че невротизмът има силни отрицателни корелации с резултатите по тези измервателни инструменти. Високото ниво на самочувствие е свързано с ниско ниво на невротизъм. Авторите (Burns et al., 2016) обясняват това с факта, че самочувствието и самооценката, определят черти на характера, много подобни на емоционалната стабилност, която е обратното на невротизма. Meissner et al. (2019) съобщават, че ниското самочувствие

значително влияе негативно на сексуалното желание. Следователно може да се направи заключение, че ниският невротизъм, т.е. високата емоционална стабилност, е положително свързан със сексуалното желание. За разлика от това, високото ниво на невротизъм при мъжете може да бъде свързано с ниско сексуално желание сред техните партньорки.

По-късно ще обсъдим връзката между отвореността към нови преживявания и нивото на сексуално желание (Braem et al., 2013; Larsen & Buss, 2008). При изследването на връзката между чертата на "откритост" в мъжа и сексуалното желание на партньорката му, нашите открития потвърдиха втората хипотеза, че ще бъде открита положителна корелация между "откритостта" на партньора и сексуалното желание на жената. Тоест мъжете с високи нива на откритост ще предизвикат високо ниво на сексуално желание у своите партньорки. Нашето изследване е иновативно в тази област, тъй като досега не са провеждани други проучвания, които да изследват конкретно връзката между нивото на отвореност към опит на мъжа и сексуалното желание на жената.

Отвореността към опит не показва значителна пряка връзка с женското сексуално самочувствие в предишни съществуващи проучвания (Firooz et al., 2016), но отвореността към опит е положително свързана със сексуални фантазии, сексуално желание и по-голямо разнообразие от сексуални преживявания (Costa et al., 1992). Мъжете и жените с високо ниво на отвореност към опит са по-образовани за секса, имат по-широк сексуален опит, имат по-силно сексуално желание и имат по-либерални сексуални нагласи (McCrae, 1994). Отвореността към опит допринася за подобряване на сексуалната комуникация, което е положително свързано с изразяването на предпочитанията по време на секс и способността за изразяване на сексуални нужди и желания като цяло (McCrae, 1994). Непредубеденият човек е по-способен да вземе предвид сексуалните предпочитания на партньора си. Човек, който е по-отворен към сексуалните предпочитания на

партньора, също има по-добри възможности да комуникира своите предпочитания (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Отвореността към опит отразява степента, до която човек е отворен за промяна, разнообразие, интелектуална стимулация и нови културни преживявания (John & Srivastava, 1999). Хората с по-високо ниво на отвореност към опит са склонни да се характеризират с естетика, идеи и фантазии (LePine, 2003). Някои подчерти, свързани с отвореността към опит, включват въображение и креативност, иновации, отвореност към необичайни идеи, приключения и неконвенционалност. Субектите с високи оценки в това измерение са независими и са готови да толерират неяснота или несигурни ситуации. В резултат на това те често са първите, които приемат нови концепции и вярвания (Salmon, 2012). Отвореността към опит е свързана с много аспекти на сексуалността и е доказано, че е добър показател за отношението към сексуалността (Meston et al., 1993). Pérez-González et al. (2011) установяват, че отвореността към опит е свързана с общата тенденция към сексуални мечти. Мъжете и жените с по-голяма отвореност към опита са информирани по отношение на секса и имат по-разнообразни сексуални преживявания, по-силни сексуални желания и по-либерални сексуални нагласи (McCrae, 1994; Meston et al., 1993). Отвореността към опит е положително свързана с търсенето на по-силно сексуално усещане (Aluja et al., 2003), сексуално самоудовлетворение, сексуално удовлетворение на партньора и по-добра сексуална комуникация (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Отвореността към опит, следователно, е положително свързана със сексуалното удовлетворение. Един начин, чрез който тези лични черти влияят на сексуалното удовлетворение, е по-добрата комуникация с партньора. По-добрата комуникация позволява на по-екстравертния и открит човек да изрази сексуалните си предпочитания, така че партньорът му да може да отговори на тези предпочитания. По-добрата комуникация също така предполага, че човекът получава

повече информация за предпочитанията на партньора си, което създава печеливша ситуация (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Отвореността към опит също се свързва със себеприемането (Hurley, 1998). Archer и Cash (1985) откриват, че привлекателните хора имат по-високи нива на самоприемане. Някои проучвания показват, че откритостта в партньора е черта, свързана с привлекателността (Langlois et al., 2000). Ćurković и Franc (2010) изследват стереотипа за физическата привлекателност в контекста на теорията за Голямата петорка. Авторите представят на субектите снимки и изследват дали различните нива на физическа привлекателност (много привлекателно лице, привлекателно лице и непривлекателно лице) и полът на човека на снимката влияят върху преценката на хората за Голямата петорка (Ćurković & Franc, 2010). Констатациите показват, че почти всички измерения на личността са повлияни от привлекателността и пола на човека на снимката (Ćurković & Franc, 2010). Непривлекателните хора са оценени като интроверти, с високо ниво на невротизъм и ниски нива на отвореност към опит (Ćurković & Franc, 2010). Привлекателните хора са оценени като притежаващи високо ниво на отвореност към опит и като цяло привлекателните хора са оценени по отношение на положителните черти (Langlois et al., 2000). Baert и Decuypere (2014) изследват връзката между личностните черти и външния вид с предпочитанията за заетост, като изследват мъже и жени, които служат като специалисти по подбор на персонал в компании за човешки ресурси. Авторите установяват, че отвореността към опит има много висок приоритет сред жените в проучването в сравнение с мъжете (Baert & Decuypere, 2014). Тоест жените ценят отвореността към опит повече от мъжете. Отвореността към опит и емоционалната стабилност са двете отличителни черти в предпочитанията на жените при набирането на човешки ресурси (Baert & Decuypere, 2014). В допълнение, отвореността към опит е най-свързана с привлекателността (Baert & Decuypere, 2014; Schreurs et al., 2009).

Отвореността към опит също е положително свързана с мъжествеността (Kurpisz et al., 2016). В проучване на предпочитанията на жените в екологичен контекст, Marcinkowska et al. (2019) установяват, че жените в култури без социални ограничения, т.е. западни култури, предпочитат "мъжествени" мъже като свои партньори. Проучване, изследващо връзката между мъжкия цвят и аромат на тялото и женските предпочитания, установи, че мъжете с "мъжки" цвят на тялото и аромат са по-привлекателни за жените (Carrito et al., 2017). Lippa и Connelly (1990) съобщават, че най-силните положителни връзки между мъжествеността и личностните черти са между мъжествеността и отвореността към опит, докато най-силната отрицателна връзка е между мъжествеността и невротизма. Lippa (2001) заявява, че това предпочитание е свързано с разликата между половете. Моделът Interpersonal Circumplex (IPC) разграничава мъжествеността по отношение на доминиране и женствеността като култивиране (Lippa, 2001). Доминирането/инструментализмът може да се разбира като насочен личен интерес, конкурентоспособност и независимост, докато култивирането/сътрудничеството включва повече загриженост и асоцииране с другите. Следователно може да се направи заключение, че както от нашите открития, така и от горните проучвания, отвореността към опит при мъжете е черта, която може да предизвика сексуалност у жените.

Друга черта, която проучихме, беше "Приятност". Предположихме, че ще има положителна връзка между възприеманата приятност на мъжа и сексуалното желание на партньорката му, така че мъжете с ниско ниво на приятност да предизвикат ниско ниво на сексуално желание. Приятността отразява степента, в която човек се нуждае от приятни и хармонични отношения с другите. Хората с по-висока приятност са склонни да се характеризират с доверие, прямота, сътрудничество, алтруизъм, послушание, скромност и нежност (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Констатацията, че няма

положителна връзка между приятността и сексуалното желание, е изненадваща, тъй като ниските нива на приятност показват егоизъм, грубост, цинизъм и твърдост (Costa Jr et al., 2013; Marcus et al., 2014). Не е открита статистически значима корелация между нивото на приятност при мъжете и сексуалното желание сред жените, като по този начин третата изследователска хипотеза не е потвърдена, т.е. няма линейна връзка между възприеманата мъжка приятност и женското сексуално желание. Въпреки това, медиаторен анализ разкрива, че възприеманата мъжка приятност косвено влияе положително на женското сексуално желание, медирана от продължителността на връзката с мъжа-партньор, по такъв начин, че ако мъжете - партньори се възприемат като по-приятни, това увеличава женското сексуално желание, но в краткосрочни връзки.

Baert и Decuypere (2014) установяват, че приятността има отрицателен ефект върху жените, работещи в организациите в отдел за човешки ресурси. Тоест, приятността на кандидата не е черта, която ще ги накара да го наемат. В допълнение, изглежда, че приятността не допринася за по-добра сексуална комуникация (Baert & Decuypere, 2014).

Освен това е установено, че приятността е неблагоприятно свързана с изразяването на предпочитания по време на полов акт (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). По-силното желание за хармония и по-високата степен на алтруизъм предполагат, че приятният човек жертва до известна степен личните си нужди. Въпреки това, приятността е положително свързана със сексуалното удовлетворение на самия човек (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Високото ниво на алтруизъм и смирение може да означава, че приятният човек е сексуално удовлетворен, дори ако жертва някои от нуждите си (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Judge et al. (2012) откриват силна отрицателна връзка между приятността и доходите сред мъжете. Колкото по-приятен е мъжът, толкова по-малко ще печели (Risse et al., 2018). По-ниското ниво на приятност при мъжете е сред

факторите, които ги карат да получават по-високи заплати в сравнение с жените (Heineck, 2011; Matz & Gladstone, 2020). В този контекст липсата на пряка връзка между мъжката приятност и женското сексуално желание в нашето изследване може да бъде свързана с еволюционния проблем, че жените са склонни да избират партньор, който може да доведе до ползи за оцеляването (Kotrschal & Taborsky, 2010; Snowberg & Benkman, 2009). С други думи, приятните мъже, които имат по-ниски доходи от по-малко приятните мъже, предизвикват по-ниско желание у жените да имат такъв партньор, вероятно защото жените предпочитат мъже с високи доходи (Fisman et al., 2006). Следователно те предизвикват по-ниско желание от хората с по-ниска приятност. Marušić и Bratko (1998) установяват, че мъжествеността е отрицателно свързана с невротизма и приятността. Традиционно приятността не се счита за мъжка черта, като мъжете вероятно ще бъдат напористи, конкурентни и твърди (Judge et al., 2012).

Birnbaum и Reis (2012) са провели проучване в Израел въз основа на случайно образуване на двойки между изследваните лица. Проучването всъщност се състои от три проучвания и изследва сексуалния интерес и чувствата на участниците относно възможността за дългосрочно запознаване с новите им "партньори" и тяхното ниво на отзивчивост, тоест нивото им на внимание. Първият експеримент установява, че дори когато жените не възприемат непременно внимателния мъж като по-малко мъжествен, те не го намират за по-привлекателен. Освен това, когато жените възприемат партньора си като внимателен, те са по-малко привлечени от него. Докато мъжете в проучването установяват, че отзивчивите и внимателни жени са по-привлекателни като потенциални партньорки, жените намират мъжете със същите черти за по-малко желани.

Заслужава обаче да се отбележи, че приписването на мъжественост към чертите от Голямата петорка може да бъде и въпрос на култура. В проучване, проведено в Китай, Zheng и Zheng (2011) установяват, че мъжествеността е положително,

макар и слабо, свързана с приятността. Това се различава напълно от западните култури, където мъжествеността е отрицателно свързана с приятността (Lippa & Connelly, 1990).

Тези неща не могат да се разглеждат като абсолютни. В проучване, в което участниците четат обяви за запознанства, в които мъжете се описват като алтруисти ("Аз съм доброволец в ..."), тези реклами са оценени като по-привлекателни за краткосрочни срещи и дългосрочни партньори, отколкото тези, които не споменават такива черти (Barclay, 2010). Друго проучване по подобен начин показва, че жените предпочитат чувствителни, самоуверени и приятни мъже и че много малко жени (ако има такива) искат да се срещат с агресивен или взискателен мъж (Burger & Cosby, 1999). В допълнение, Kniffin и Wilson (2004) откриват, че възприеманата красота може да бъде повлияна и от нефизически черти като привързаност, уважение и чувство за споделяне. Освен това, жените са позасегнати от нефизически черти, отколкото мъжете (Kniffin & Wilson, 2004). Urbaniak и Kilmann (2003) също изследват мита, че въпреки че жените често казват, че искат да се срещат с учтиви и чувствителни мъже, когато им се даде избор, те биха отхвърлили добрите мъже в полза на мъже с други отличителни черти, като физическа привлекателност. Тяхното проучване установява, че както любезността/приятността, така и физическата привлекателност са положителни фактори в избора на жените и тяхното класиране на предпочитанията към мъжете (Urbaniak & Kilmann, 2003). Приятността изглежда е по-важна в стремежа към по-сериозни връзки, докато физическата привлекателност изглежда по-критична при стремежа към случайни сексуални контакти.

Отговаряйки на въпросите на изследването, мъжете, които са емоционално стабилни или имат високо ниво на отвореност към опит, предизвикват сексуално желание у жените повече от мъжете, които са невротични или имат приятна личност. Според изследователи (Urbaniak & Kilmann, 2003), изглежда, че когато става въпрос за предпочитанията на жените, приятността на мъжа е от съществено значение за

самата връзка. Въпреки това, дори ако жените предпочитат да живеят с приятен мъж, такъв мъж не ги възбужда непременно сексуално. Има място за по-нататъшни изследвания, които биха могли да хвърлят светлина върху това защо жените остават в дългосрочни връзки, въпреки че сексуалната връзка е по-малко удовлетворяваща за тях.

По отношение на четвъртата хипотеза за очакваната положителна корелация между възприеманата "добросъвестност" на мъжа-партньор и сексуалното желание при жените, тя беше подкрепена частично. В цялата извадка от изследвани жени женското сексуално желание не корелира статистически значимо с възприеманата мъжка добросъвестност, но сред някои подизвадки (във възрастовата група на 35-45-годишни жени, за тези изследвани жени, които са били във връзки с интимния си партньор-мъж повече от 20 години, за неомъжени жени) женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор. Повисоко ниво на сексуално желание сред неомъжените жени от 35 до 45 години, които са били във връзка с интимния си партньор повече от 20 години, се изразява във връзка с надеждни, стабилни, отговорни мъже (т.е. с високо ниво на добросъвестност).

Значението на възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор за женското сексуално желание сред 35-45-годишните неомъжени жени, които са били във връзка с мъжкия си интимен партньор повече от 20 години, може да се обясни с осъзнаването от жените, че техният надежден партньор е взел отговорно решение да поддържа близки романтични и интимни отношения, тъй като е установено, че повишената добросъвестност е свързана с повишена близост към романтичния партньор (Mund & Neyer, 2014). Тази група жени може да оцени възприеманата подкрепа от партньора си, тъй като е установено, че добросъвестността допринася за подкрепата на партньора (Sayehmiri et al., 2020) и за по-малко

конфликти с романтичния партньор (Mund & Neyer, 2014), избягвайки обвиняването на партньора (Antonioni, 1998). Установената положителна връзка между добросъвестността и удовлетвореността от взаимоотношенията (Bach et al., 2025; Malouff et al., 2010), както и между добросъвестността и сексуалното удовлетворение (Allen & Walter, 2018; Jirjahn & Ottenbacher, 2020) – удовлетворение от честотата на сексуалната активност, удовлетворение от комуникацията за сексуалните нужди и желания, удовлетворение от правилното отчитане на специфичните сексуални предпочитания от партньора и по-значимо изпълнение на сексуалните нужди и желания на партньора и удовлетворение от ангажираността към обещанията, дадени на партньора (Jirjahn & Ottenbacher, 2020), всичко това може също да обясни положителната корелация между възприеманата мъжка добросъвестност и по-силното женско сексуално желание сред 35–45-годишните неомъжени жени, които са имали връзки с интимния си партньор-мъж повече от 20 години. На тази възраст сексуалното желание все още не намалява толкова, колкото в по-напреднала възраст (Bühler et al., 2021; Fileborn et al., 2015; Lee et al., 2016; Thomas et al., 2020).

Освен това, друго проучване в Германия сред 964 двойки с дългосрочна връзка също установява, че позицията на жените е, че по-добросъвестният партньор е свързан с по-добра сексуална функция и по-пълноценен сексуален живот (Velten et al., 2019). Добросъвестните мъже могат да почувстват нужда от сексуално задоволяване на партньорките си, което може да доведе до по-добро сексуално функциониране в партньорството им (Velten et al., 2019). Добросъвестните мъже могат да създадат стабилна и надеждна среда за взаимоотношения, която може да поддържа женското сексуално желание.

Петата хипотеза, предполагаща положителна корелация между възприеманата "екстраверсия" на мъжкия партньор и сексуалното желание при жените, беше частично подкрепена.

В цялата извадка от изследвани жени женското сексуално желание не корелира статистически значимо с възприеманата мъжка екстраверсия, но сред някои подизвадки (във възрастовата група на 41-78-годишните жени, при неомъжени жени, които живеят заедно с партньора си) женското сексуално желание корелира статистически значимо и положително, но слабо с възприеманата екстраверсия на мъжкия партньор. Повисоко ниво на сексуално желание сред неомъжените жени над 41 години, които живеят заедно с партньора си, се изразява във връзка с общителни, енергични, ентузиазирани и уверени мъже (т.е. с високо ниво на екстраверсия).

Корелацията между възприеманата екстраверсия на мъжкия партньор и женското сексуално желание сред неомъжените жени над 41 години, които живеят заедно с партньора си, може да се обясни с някои предишни изследвания, че някои аспекти на екстраверсията са свързани с повишена честота на контакти с романтичния партньор (повишена активност като аспект на екстраверсията), повишена близост с романтичния партньор и намалено чувство на несигурност по отношение на романтичната връзка (повишена просоциалност като аспект на екстраверсията) и по-малко конфликти с романтичния партньор (по-висока общителност като аспект на екстраверсията) (Mund & Neyer, 2014). Установена е значителна положителна връзка между екстраверсията и брачното удовлетворение (Amiri et al., 2011) и удовлетвореността от връзката (Malouff et al., 2010; Tackett, 2011). Екстраверсията на партньора в двойката допринася за подкрепата и усилията на партньора (Sayehmiri et al., 2020) поради енергичните, активни, ентузиазирани и просоциални аспекти на екстраверсията. Екстравертните мъже често показват по-високи нива на междуличностна ангажираност, което може да повлияе положително на женското сексуално желание (Firoozi et al., 2016) и чувството за сигурност във взаимоотношенията с партньора сред неомъжените жени.

Екстраверсията е положително свързана с изразяването на предпочитания по време на секс и способността за

изразяване на сексуални нужди и желания като цяло, така че сексуалната комуникация също се подобрява (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Човек, който има високо ниво на екстраверсия, е сексуален партньор, който задоволява сексуалните нужди и желания на своята партньорка (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). По този начин екстраверсията изглежда допринася за взаимноизгодния сексуален живот и на двамата партньори. Общителността и ентузиазмът са свързани с по-голямо сексуално удовлетворение и разнообразие в поведението, насърчавайки по-пълноценна интимна връзка (Firoozi et al., 2016). Освен това е установено, че екстраверсията корелира положително с предпочитанията на жените за мъжественост в лицата на мъжете (Welling et al., 2009), което също може да обясни връзката между екстраверсията на възприемания мъжки партньор и женското сексуално желание. Освен това екстраверсията медира положителната връзка между самооценената привлекателност на жените и техните предпочитания за мъжественост в лицата на мъжете (Welling et al., 2009). С напредването на възрастта на жените тяхната самооценявана привлекателност може да намалее и жените на възраст от 40 до 80 години, според данни, събрани в 29 държави (Nicolosi et al., 2004), страдат от повече сексуални дисфункции като липса на сексуален интерес (21%), невъзможност за достигане на оргазъм (16%), затруднения с преживяване на сухота (16%), болка по време на полов акт (10%) и усещане за неприятен секс (15%), което може да бъде частично преодоляно от общуване с общителен и топъл екстравертен сексуален партньор, който е в състояние да донесе наслада и отпускане на партньорката си.

В шестата хипотеза очаквахме, че жените на възраст 25-45 години ще имат по-силно сексуално желание от жените на възраст 46-65 години. Констатациите показват, че хипотезата е потвърдена и че има значителна разлика между тези две възрастови групи. Установено е също, че женското сексуално желание леко намалява с напредването на възрастта. Това

откритие може да се обясни и с отрицателната корелация между продължителността на връзката и сексуалното желание на жените. Колкото по-дълго продължават интимните им отношения, толкова по-ниско е сексуалното желание на жените. Установено е, че женската възраст пряко и негативно влияе върху женското сексуално желание, както и възрастта косвено и отрицателно влияе на женското сексуално желание, медирана от продължителността на връзката с мъжкия партньор. По този начин не може да се твърди с абсолютна сигурност, че по-младите жени имат по-силно сексуално желание. Трябва да се вземе предвид и продължителността на връзката с интимния партньор.

В късните си години жените се сблъскват с уникалния адаптационен проблем на намалена плодовитост, който в крайна сметка завършва с менопаузата (Easton et al., 2010; Hanlon & Larget, 2011). Easton et al. (2010) предполагат, че жените може да са разработили система за психологическа корекция, за да използват остатъка от периода на плодовитост. При това предположение авторите (Easton et al., 2010) очакват, че жените с проблеми с плодовитостта могат да изпитат повишена сексуална мотивация и сексуално поведение в сравнение с жените, които не са изправени пред подобен спад на плодовитостта. Констатациите показват, че жените с намалена плодовитост мислят повече за секса, имат по-чести и интензивни сексуални фантазии, по-склонни са да участват в сексуални контакти и съобщават, че правят секс по-често от жените в други възрастови групи (Easton et al., 2010). Тези открития предполагат, че "биологичният часовник" на жените може да промени психологическите мотиви и действителното поведение, за да улесни използването на останалата плодовитост.

Много проучвания са установили, че намаленото сексуално желание е значително оплакване на жените в постменопауза (Demianenko, 2018; Мъри, 2000; Ruan et al., 2021; Siregar et al., 2021). Сексуалната дисфункция сред жените се оценява на 25% –63%, като този процент се увеличава с

възрастта и дори достига нива от 68% –86,5% (Ambler et al., 2012). В нашето проучване не разгледахме въпроса за сексуалната дисфункция. Въпреки че изглежда, че природата не е възнамерявала жените да бъдат сексуално активни след менопаузата, това не е ситуация, в която жените седят със скръстени ръце. Мнозина се стремят да разберат и да се справят с причините за намаленото желание (Thomas et al., 2020). Проучване, изследващо нагласите и сексуалните дейности на 2100 жени на възраст 28-84 години, оспорва идеята, че жените в постменопауза не са сексуално активни (Thomas et al., 2015). Проучването (Thomas et al., 2015) установява, че почти 60% от жените на 60 и повече години, които са омъжени или живеят с партньор, са сексуално активни и доволни от сексуалния си живот, не по-различен от жените на 30 и 40 години (въпреки че са склонни да правят секс по-рядко). Въпреки че около 13% от сексуално активните жени съобщават, че нямат редовен романтичен партньор, проучването показва, че обвързаният партньор е важен за това дали жените на средна или по-късна възраст имат сексуална активност (Thomas et al., 2015). Авторите заключават, че психосоциалните фактори (удовлетворение от връзката, комуникацията с партньора и значението на секса) са по-важни за сексуалното удовлетворение, отколкото стареенето сред жените на средна възраст и по-възрастните (Thomas et al., 2015). Физическите, емоционалните и брачните предизвикателства, които често съпътстват процеса на стареене, могат да добавят сложност към сексуалното преживяване и изразяване (Brandon, 2016). Очевидно е, че има разлика в сексуалното желание и че с увеличаване на възрастта сексуалното желание намалява. Може да се наложи да се обмислят някои интервенции, за да се отговори оптимално на предизвикателствата на третата възраст в сексуален аспект. Такива интервенции трябва да вземат предвид продължителността на връзката, тъй като е установено, че женската възраст пряко и отрицателно влияе върху женското сексуално желание, както и възрастта косвено и отрицателно влияе върху женското сексуално желание,

медирана от продължителността на връзката с мъжкия партньор, а общият ефект на женската възраст върху женското сексуално желание е статистически значим и отрицателен. 7,9% от женското сексуално желание се обяснява с прякото и косвеното влияние на женската възраст ($r^2 = 0,079$).

Като се вземе предвид продължителността на взаимоотношенията, всичките пет възприети личностни черти на мъжкия партньор са важни за женското сексуално желание, а най-важната сред тях изглежда е възприеманата мъжка отвореност към опит. Възприемането на мъжката отвореност към опит директно и положително, както и косвено и положително повлиява на женското сексуално желание, медирано от продължителността на връзката с мъжкия партньор, и общият ефект от възприеманата мъжка отвореност към опит върху женското сексуално желание е статистически значим и положителен, обясняващ 8,3% от женското сексуално желание. Възприеманата мъжка добросъвестност пряко и положително влияе на женското сексуално желание в модел на медиация с продължителност на връзката като медиатор, обясняващ 7,3% от женското сексуално желание. Общият пряк и косвен ефект на възприемания мъжки невротизъм върху женското сексуално желание (медиран от продължителността на връзката) е статистически значим и отрицателен, обяснявайки 7,2% от женското сексуално желание. Възприеманата мъжка екстраверсия и приятност косвено влияят положително на женското сексуално желание, медирани от продължителността на връзката с партньора мъж, което обяснява съответно 7,1% и 7% от женското сексуално желание. Всички тези открития показват, че съвместното влияние на различни социални, демографски и икономически фактори може да промени или да посредничи ефекта на възприеманите мъжки личностни черти върху женското сексуално желание.

Седмата хипотеза е, че съществуват разлики във възприемания невротизъм, приятност, откритост, добросъвестност и екстраверсия като личностни черти на мъжете - партньори сред жените на възраст 25-45 и 46-65 години. Тази хипотеза беше подкрепена частично. Статистически значими разлики между възрастовите групи на жените на възраст 25-45 години и жените на възраст 46-65 години са открити във възприеманата добросъвестност на техния партньор от мъжки пол. По-възрастните жени възприемат партньора си като по-добросъвестен от по-младите жени. Възприеманата добросъвестност на мъжкия партньор леко се увеличава с напредването на възрастта на жените. Това може да се дължи на повишеното значение на ценности като безопасност, съответствие, традиция с напредване на възрастта (Baychinska & Garvanova, 2005). По-възрастните жени са склонни да имат по-дълготрайни връзки и да ги поддържат, техните партньори - мъже се проявяват като надеждни и стабилни партньори. Освен това е установено, че по-младите жени са по-привлечени от чертите на Тъмната триада в техните партньори мъже (макиавелизъм, нарцисизъм и психопатия), отколкото по-възрастните жени (Qureshi et al., 2016), което също може да обясни по-честото възприемане на по-възрастните жени за техните партньори - мъже като добросъвестни.

Освен това, корелационният анализ разкрива също, че възприеманата приятност на мъжкия партньор (конкретно, според нашите данни, тя се отнася до оценката на мъжкия партньор като лесно прощаващ и негруб към другите) леко намалява с напредването на възрастта на жените. Друго проучване също установява промени в приятността както на мъжете, така и на жените с различна честота след 30-годишна възраст (Srivastava et al., 2003). Освен това жените са по-приятни от мъжете (Furnham, & Cheng, 2015).

Преди около три десетилетия Buss (1989) провежда проучване, за да хвърли светлина върху предпочитанията на

жените и мъжете по отношение на потенциалните партньори. Проучването установява, че жените ценят склонността към придобиване на ресурси от потенциални партньори повече от мъжете, докато мъжете ценят чертите, показващи репродуктивния капацитет, повече от жените (Buss, 1989). Тези разлики между половете могат да отразяват различния натиск на еволюционния избор върху мъжете и жените. В скорошно проучване (Walter et al., 2020), което последва проучването на Buss, авторите установиха, че жените все още предпочитат финансова сигурност, което не се е променило много в предпочитанията на жените. Park и MacDonald (2019) установяват, че хората са склонни да имат връзка с конкретен партньор и са привлечени от определен тип личност, независимо от обстоятелствата.

Gildersleeve et al. (2014) установяват, че докато жените в детеродна възраст предпочитат "мъжествени" мъже, те предпочитат "по-хубави" мъже в по-късна възраст. От друга страна, Whyte et al. (2021) откриват значителни разлики в предпочитанията, зависими от възрастта, като жените показват относително силно предпочитание в млада възраст по отношение на ресурсите и личността. За разлика от това, в по-напреднала възраст интелигентността е предпочитана (Whyte et al., 2021). Тези открития предполагат съществуването на възрастови разлики във възприятието на мъжките личностни черти сред жените в рамките на парадигмата на еволюционния избор на партньор.

Ограничения

Настоящото проучване се основава на самоотчети само на жени. Тъй като в крайна сметка това са взаимоотношения, трябва да се има предвид, че други фактори като социална привлекателност или емоционални фактори, биха могли да бъдат включени, когато участниците попълнят въпросника. Фактори като качеството на взаимоотношенията между мъжете и жените, броя на децата в семейството, социално-

икономическото ниво и други подобни не са взети предвид. Повечето от участниците са били високо образовани и може да има и други открития в контекста на други социално-икономически статуси.

Препоръка за бъдещи изследвания

Настоящото проучване изследва как възприеманите личностни черти при мъжете влияят на сексуалното желание у техните партньорки. Констатациите показват, че жените не са привлечени от невротични и приятни мъже. Въпреки това, по-високи нива на сексуално желание са открити сред партньорките на емоционално стабилни мъже и мъже, които са отворени за опит. Тъй като изследванията на Голямата петорка обхващат широк спектър от области, не само в контекста на двойката, има място за изследване на връзката между чертите. Например, може ли високо ниво на невротизъм да предскаже ниска отвореност към опит? Дали самооценените мъжки личностни черти напълно съответстват на възприеманите мъжки личностни черти от техните партньорки? Диференциращата роля на някои други социални фактори - дали имат деца или не, или броят на децата - също може да бъде установена за връзката между възприеманите мъжки личностни черти и женското сексуално желание.

Заклучение

От нашето проучване произлизат няколко основни заключения. Първият извод е, че невротичните мъже не събуждат сексуалното желание на жените. Жените като цяло имат по-високи нива на невротизъм от мъжете (Vecchione et al., 2012). Това може да се дължи на факта, че измерението на невротизма включва и тревожност, а жените се идентифицират с по-висока тревожност от мъжете (Bahrami & Yousefi, 2011; Farhane-Medina et al., 2022). Жените не са привлечени от мъже с висок невротизъм, което противоречи на хипотезата за сходство между половете (Hyde, 2005). С други думи, жените са привлечени от мъже, които проявяват черти, противоположни на техните собствени.

Освен това две черти, които предизвикват най-високото ниво на сексуално желание у жените, са емоционалната стабилност (за разлика от невротизма) и отвореността към опит. Мъжът, който е отворен за преживявания, не е консервативен, по-страстен е и е отворен за други сексуални преживявания, които предизвикват по-високо сексуално желание у партньорката му, така че е възможно отвореността към сексуални преживявания да допринася за по-високо сексуално желание при жените.

Може да е малко озадачаващо, че приятните мъже не предизвикват сексуално желание у жените. Най-малко приятните мъже също не провокират женското сексуално желание. Това е 21-ви век, когато жените са по-независими и нямат нужда от мъж, който да се грижи и подкрепя за тях. От друга страна, не само твърд, мъжествен и груб мъж вече може да придобие екзистенциални ресурси. Възможно е именно поради това "хубавите" мъже да не предизвикват сексуално желание у чувствените и независими жени, може би тъй като приятността може да бъде свързана със слабост. Чертата на приятност предполага и желание за угаждане. В нашата епоха жените предпочитат мъже, които ще ги предизвикат, вместо да се опитват да им угодят. Но "грубите" мъже не предизвикват

сексуално желание у изследваните жени, тъй като съвременните жени изискват да бъдат уважавани.

Друг извод от проучването е, че сексуалното желание не трябва да бъде изключително зависимо от възрастта. Слабият ефект на различията между двете женски възрастови групи, 25-45 и 46-65 години, предполага, че не е нужно много, за да имат силно сексуално желание. Съществува значима корелация между продължителността на брака или интимната връзка и нивото на сексуално желание. Колкото по-дълга е продължителността на брака, толкова по-ниско е сексуалното желание. Тъй като, естествено, по-възрастните жени са в по-дълга връзка, е възможно да се обясни разликата в сексуалното желание във възрастовите групи с продължителността на връзката, а не само с възрастта на жената. С други думи, нашето проучване не откри крайни разлики в сексуалното желание между младите и по-възрастните жени, а по-скоро умерени разлики в продължителността на връзката между възрастовите групи. В допълнение, омъжените жени съобщават, че съпрузите им имат по-високо ниво на невротизъм от неомъжените жени и по-ниски нива на отвореност към опита, екстраверсия, приятност и добросъвестност. С други думи, по-ниското ниво на сексуално желание сред омъжените жени може да се обясни с факта, че през годините жените в известен смисъл "се отказват" от високото ниво на възбуда от партньора си в полза на продължаването на връзката.

Настоящото изследване се основава на модела на петте личностни черти, известни в професионалната литература като Голямата петорка. Много проучвания, изследващи връзката между личността и поведението, широко използват този модел. Въпреки това, една област не е изследвана подробно до момента и това е областта на сексуалното желание на жените във връзка с възприеманите личностни черти на партньора. Някои проучвания изследват ефекта на собствените личностни черти върху сексуалното желание на жената или мъжа (Costa et al., 1992; Meltzer & McNulty, 2016) и обсъждат

удовлетвореността от връзката в светлината на личностните черти на партньорите.

Нашето проучване изследва връзката между възприеманите мъжки личностни черти невротизъм, приятност, откритост, екстраверсия и добросъвестност от техните партньорки и сексуалното желание на техните партньорки. Проучването е проведено върху извадка от 1797 жени от Израел и цял свят на възраст 20-78 години. Проучването има за цел да проучи личностните измерения и разликите между възрастовите групи на жените 25-45 и 46-65 години по отношение на сексуалното желание. Изследователските инструменти се състоят от два въпросника: Big Five Inventory Questionnaire (BFI) за изследване на възприеманите черти на личността при мъжете и Sexual Desire Inventory Questionnaire (SDI-2) за изследване на нивото на сексуално желание при жените. Резултатите показват, че високите нива на невротизъм при мъжете и ниските нива на отвореност към опит при мъжете корелират с по-ниско сексуално желание сред жените. Констатациите също така показват корелация, макар и много слаба, между сексуалното желание и възрастта при двете възрастови групи. Констатациите също така показват връзка между възприеманата мъжка добросъвестност и сексуалното желание сред неомъжените жени от 35 до 45 години, които са били във връзка с интимния си партньор - мъж повече от 20 години. Констатациите също така показват връзка между възприеманата мъжка екстраверсия и сексуалното желание сред неомъжените жени над 41 години, които живеят заедно с партньора си.

Основният извод е, че противно на очакванията, жените не намират приятните мъже за възбуждащи високо ниво на сексуално желание и че диференциацията във възприемания мъжки невротизъм според семейното положение и възрастта на жената, може да показва, че сексуалното желание при жените не намалява непременно с възрастта, а е по-скоро свързано с чертите на партньора им. Мъжете с високо ниво на

емоционална стабилност и отвореност към предизвикват по-високо ниво на сексуално желание сред жените от всички възрасти. Това изследване е новаторско, което поставя основите за бъдещи проучвания, които могат да помогнат за разработването на партньорски интервенции.

Научни приноси

Има три основни научни приноса, които произтичат от изследването.

1. Фокусът е върху недостатъчно проучени преди това области като корелации между възприеманите мъжки личностни черти и женското сексуално желание: Това проучване специално изследва как възприеманите мъжки личностни черти са свързани с женското сексуално желание, област, която не е широко изследвана в сравнение с други променливи като физиологично състояние, възраст или икономически статус. Това проучване установи, че високите нива на невротизъм и ниските нива на отвореност към опита при мъжете корелират с по-ниско сексуално желание при жените. Обратно, високите нива на емоционална стабилност и отвореност към опита при мъжете корелират с по-високо ниво на сексуално желание при жените.

2. Установяване на някои социални и демографски фактори, които разграничават връзката между възприеманите мъжки личностни черти и сексуалното желание: Връзката между възприеманите мъжки личностни черти и сексуалното желание е диференцирана в зависимост от женската възраст, държавата на пребиваване, образованието на жените, семейното им положение (омъжени или не), живеенето заедно с интимния партньор или поотделно и много важен фактор сред тях изглежда е продължителността на връзката. Медиаторният ефект на продължителността на взаимоотношенията разкрива, че всички пет възприемани мъжки личностни черти могат да допринесат пряко (Отвореност към нов опит, Добросъвестност), косвено (Отвореност към нов опит, Екстраверсия и Приятност) и като цяло (Отвореност към нов опит, Невротизъм) за женското сексуално желание с най-силна връзка между възприеманата мъжка отвореност към опит и женското сексуално желание.

3. Установяване, че изследването на промяната на сексуалното желание с възрастта трябва да вземе предвид

продължителността на връзката и мъжките личностни черти: женската възраст не само пряко влияе отрицателно на женското сексуално желание, но и косвено влияе негативно на женското сексуално желание, опосредствана от продължителността на връзката с мъжкия партньор. Освен това жените с партньори, показващи емоционална стабилност и отвореност към опит, изпитват по-високи нива на сексуално желание, независимо от възрастта.

Списък на научните публикации на докторантката

Harel, C. R. (2024). The Big 5 personality in therapeutic context. *Yearbook of Psychology*, 14(2), 117-125.

Harel, C. R. (2024). The Big Five personality traits in relationship satisfaction. *Yearbook of Psychology*, 14(2), 133-143.

Harel, C. R. (2024). The Big Five personality traits and sexual desire. *Yearbook of Psychology*, 14(2), 126-132.



**SOUTH-WEST UNIVERSITY
“NEOFIT RILSKI” - BLAGOEVGRAD
Faculty of Philosophy
Department of Psychology**

Chen Rapson Harel

**The correlation between the Big 5 personality traits of the man
and the sexual desire of his female partner in long-term
relationships**

An Abstract of PhD thesis
for acquiring the educational and scientific degree
“Doctor/PhD” in the area of high education: 3. Social, Economic
and Legal Sciences, Professional field: 3.2 Psychology, Field:
“Educational and developmental psychology”

Scientific Supervisor: Prof. Stanislava Stoyanova, PhD

Blagoevgrad, 2026

The PhD thesis was discussed and proposed for defense at a meeting of the Department of Psychology at the Faculty of Philosophy of the South-West University "Neofit Rilski" – Blagoevgrad.

In its content, the dissertation includes an introduction, three chapters, discussion, conclusions, scientific contributions and three appendices.

The text is in a volume of 211 pages, which includes 30 tables and 7 figures. The cited literature covers 345 titles.

The defense of the PhD thesis will be held on ~~.13.02.2026~~... year from ~~.13.00~~... h. in Hall ~~.210A~~....., First Campus of SWU "Neofit Rilski" - Blagoevgrad, in front of a scientific jury.

The materials for the defense of the PhD thesis are available at the office of the Psychology Department on the third floor, First Campus of South-West University "Neofit Rilski" – Blagoevgrad.

Introduction

Studying the correlation between the Big Five personality traits of a man and the sexual desire of his female partner in long-term relationships could provide valuable insights into how personality influences intimate relationships, human mating preferences, and relationship satisfaction. Such findings would broaden psychological knowledge and may be useful in couple therapy to address sexual issues in long-term relationships, to improve intimacy and desire between partners.

Chapter 1: Literature Review

1.1.The Big Five personality traits

Traits are defined as "dimensions of individual differences in tendencies to show consistent patterns of thoughts, feelings, and actions" (McCrae & Costa, 2003, p. 25); in other words, personality traits differentiate people from each other (Fleeson & Gallagher, 2009).

Today, the Big Five dimensions representing personality traits (OCEAN) are openness to experience, conscientiousness, extraversion/introversion, agreeableness, and emotional stability/neuroticism (John & Srivastava, 1999).

Openness: People who score high on openness measures tend to be intellectual, have a creative imagination. In contrast, those who receive low scores on openness measures tend to be direct, insensitive, and conformist (John & Srivastava, 1999; Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017).

Conscientiousness is a trait that can be described as a tendency to control impulses and act with socially acceptable behaviors, allowing for goal-directed behavior. Conscientious people excel in delaying gratification, working within the rules, and planning and organizing effectively. These people tend to be careful, thorough, responsible, orderly, and meticulous. Those with a low score on the conscientious dimension tend to be irresponsible,

disorganized, and unscrupulous (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; John & Srivastava, 1999; McCrae & John, 1992; Roccas et al., 2002; Tellegen, 1985; Tepe & Vanhuysse, 2020). Conscientiousness describes traits associated with self-discipline, organization, and impulse control and reflects the ability to exercise self-control to follow the rules or maintain striving for goals.

People with high scores on *extraversion* tend to be sociable, talkative, assertive, and active. In contrast, those with low scores on extraversion tend to be lonely, close, and cautious (Habashi et al., 2016; John & Srivastava, 1999; McCrae & John, 1992; Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Tellegen, 1985).

The *agreeableness* dimension speaks about how people get along with others. People who get a high score on agreeableness measures are pleasant and tend to be kind-hearted, flexible, modest, gentle, and cooperative (Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017). Agreeableness includes traits associated with altruism, such as empathy and courtesy. Agreeableness includes the tendency to cooperate, maintain social harmony, and address the concerns of others (Costa et al., 2001). People who score low on Agreeableness measures tend to be nervous, cruel, suspicious, and inflexible (Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017).

The dimension of emotional stability-neurotic instability is about *neuroticism*. Low neuroticism means confidence and a comfortable sense of self. People with a low score on this measure tend to be calm, considerate, and emotionally stable. People with a high score on neuroticism tend to be anxious, depressed, angry, and insecure (Roccas et al., 2002; Rollero et al., 2019; Sutin et al., 2017; Tellegen, 1985).

1.2. Cross-cultural comparison of Big Five personality traits

Research suggests that collectivist cultures may exhibit higher levels of agreeableness and conscientiousness, emphasizing social harmony and duty (Choi & Colbert, 2015). In contrast, individualistic cultures may prioritize traits associated with personal

achievement, such as extraversion and openness (Choi & Colbert, 2015; Zeffane, 2013). European and American cultures scored higher in extraversion and openness to experience but lower in agreeableness than Asian and African cultures (Allik & McCrae, 2004).

1.3. Psychological differences between men and women in Big Five traits

The differences between men and women stem from the pressure to conform to gender-based social expectations (Gilligan, 1980; Rahmani & Lavasani, 2012). It has been found that women are often more agreeable than men (Averett et al., 2020; Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Risse et al., 2018).

Concerning extraversion, women tend to get higher scores in warmth, positive emotions while men present significantly higher scores than women in sub-categories of excitement (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Rahmani & Lavasani, 2012), search for excitement (Else-Quest et al., 2006; Rahmani & Lavasani, 2012), lack of inhibition, the tendency to boredom (Rahmani & Lavasani, 2012), assertiveness (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Else-Quest et al., 2006), and dominance (Helgeson & Fritz, 1999).

The conscientiousness measures found that although women receive slightly higher scores than men in certain aspects of conscientiousness, such as order, obedience, and self-discipline, in general, these differences are inconsistent between cultures (Costa et al., 2001; Feingold, 1994; Weisberg et al., 2011). Usually, no significant sex difference was found in conscientiousness (Costa et al., 2001).

It has been found that women had higher scores on neuroticism (Costa et al., 2001; Giudice, 2018; Rahmani & Lavasani, 2012; South et al., 2018). A high level of sensitivity was measured among women, which is associated with high neuroticism (Else-Quest et al., 2006). Anger is the only aspect of neuroticism in which women have not achieved higher scores than men (Costa et al., 2001).

In the openness dimension, women scored higher than men (Shchebetenko, 2017) in some aspects of openness, such as aesthetics and emotionality (Rahmani & Lavasani, 2012). Men achieved higher scores than women in some aspects of openness that included fantasies and ideas (Else-Quest et al., 2006).

1.4. The Big Five in relationships

Some findings show that higher Neuroticism, lower Sociability (an aspect of Extraversion), lower Agreeableness, and lower Conscientiousness were related to more conflicts with romantic partner (Mund & Neyer, 2014). Decreased Sociability (an aspect of Extraversion), as well as increased Agreeableness, Prosociality (an aspect of Extraversion), and Self-Reproach (an aspect of Neuroticism) were related to estimated higher importance of the relationship with the romantic partner (Mund & Neyer, 2014). Higher Activity (a facet of Extraversion) was related to increased contact frequency with the romantic partner (Mund & Neyer, 2014). Increased Conscientiousness, Agreeableness, Nonantagonism (a facet of Agreeableness), and Prosociality (an aspect of Extraversion) were related to increased closeness toward the romantic partner (Mund & Neyer, 2014). Increased Agreeableness and Prosociality (an aspect of Extraversion) were related to decreased feelings of insecurity regarding the romantic relationship (Mund & Neyer, 2014). The couples with a high level of neuroticism experienced lower levels of marital satisfaction (Sayehmiri et al., 2020).

1.5. Sexual desire in women

The triangular theory of love (Sternberg, 1986, 1988) describes types of love based on three distinct but interrelated components: intimacy, passion (sexual desire), and commitment (the decision that one loves another person and wishes to maintain this love). Intimacy involves feelings of closeness (Sternberg, 1986). Sexual desire involves emotions and desires that lead to

physical attraction, romance, and sexual activity (Sternberg, 1986). Commitment includes emotions that lead a person to stay with someone and march toward common goals (Sternberg, 1986, 1988).

Sexual desire is the urge, will, or motivation to engage in sexual activity (Levine, 1987) or to achieve sexual intimacy (Mayer & McHugh, 2016) when a variety of factors can bring closer or distance a person from sexual behavior (Freud, 1905). Mayer and McHugh (2016) argue that experiences of sexual desire and sexual attraction are involuntary. Freud (1905, 1915) argues that the nature of sexual needs in humans and animals is expressed in biology by assuming the 'sexual instinct' is parallel with the instinct of food, i.e., hunger. What seems to be somewhat under our control is how we choose to live with this appetite and integrate it into the existing aspects of our lives (Freud, 1905, 1915; Mayer & McHugh, 2016).

Sexual desire, often referred to as libido (Freud, 1905, 1915), encompasses a complex interplay of biological, psychological, and social components (Basson, 2008; Levine, 1987). It involves the urge for sexual activity, fantasies, and the emotional and physical aspects of intimacy (Basson, 2002).

Masters and Johnson (1966) provide empirical evidence that the human sexual response cycle is a four-step model focused on physiological responses to sexual stimulation. The sexual response cycle is divided into four separate stages: (1) the stage of excitement (arousal); (2) the plateau stage; (3) the orgasmic phase; (4) the resolution phase (Masters & Johnson, 1966). Kaplan (1974) noticed that this model ignored the stage that initiated sexual activity: the sexual desire. According to his model, the sexual response begins with spontaneous sexual desire. Following the desire, arousal can lead to orgasm and resolution. This model held that under normal circumstances, the stages of the female sexual response continue linearly and reflect the male sexual response (Kaplan, 1974, 1977; Lief, 1977; Robinson, 1976).

The bio-psychosocial model emphasizes that a woman's sexuality is primarily produced by her social context (Laan & Both, 2008). The motivation model for the stimulus of sexual desire suggests that sexual desire is created following sexual excitement

created by sexual arousal (Laan & Both, 2008) triggered by external sexual stimuli and reinforced by an awareness of physical and emotional responses. In addition, it has been found that women cannot always distinguish between desire and arousal (Graham et al., 2004). If so, the distinction can be made between a psychological response (desire) and a physiological response (arousal). Sexual desire is initially the urge that occurs just before arousal, and arousal is a physiological response that follows the recognition of attractive sexual stimuli (Graham et al., 2004). Sexual desire can precede or follow the physiological response of sexual arousal when the sexual stimuli can be measured as objective (physiological) or subjective (self-reporting) (Basson, 2000, 2001; Laan & Both, 2008).

Miri et al. (2011) found that men had a higher level of sexual desire than women. Baumeister (2000) argues that sexual desire among women is flexible and variable in response to attitudinal, cultural, and social components. Thus, unlike men, women's sexual desire passes faster. Bancroft (2005) found that higher testosterone levels could explain the difference between men and women related to sexual arousal. In women, there is a correlation between ovulation and sexual desire, although the sexual desire is not exclusively related to the woman's ovulation cycle (Bancroft, 2005). There is no single model that comprehensively describes the sexual response of women.

1.6. Interpersonal Attractiveness and the Choice of Intimate Partner

Partner selection is a complex process influenced by various factors (Cummings & Holmberg, 2012; Franco, 2010), and interpersonal attractiveness plays a pivotal role in initiating and sustaining romantic connections (Eastwick et al., 2011; Vangelisti, 2011). Interpersonal attractiveness refers to the overall appeal and desirability (Huston & Levinger, 1978) that an individual possesses in the eyes of others, particularly in the context of forming romantic or intimate relationships (Sangrador & Yela, 2000; Simpson et al.,

1990). It encompasses a blend of physical (Huston & Levinger, 1978; Montoya & Horton, 2014), social (Patzer, 1985), and psychological components (Gordon et al., 2013), including physical appearance (Lemay et al., 2010; Mehrabian & Blum, 1997), personality traits (Cemalcilar et al., 2018; Lorenzo et al., 2010), and shared interests (Chu & Lowery, 2023). The interplay of these elements contributes to the perceived attractiveness of an individual as a potential romantic partner.

Newcomb (1956) argued that it was reasonable to assume that people would be attracted to those with whom they had the closest contact and that as the interaction between two individuals increased, so did their affection for each other. In other words, attractiveness can be influenced by the duration of acquaintance and interaction, not necessarily just by the concept of "love at first sight." According to the Reward Theory of Attraction, individuals are attracted to people who display personally rewarding behaviors or are linked to events they find rewarding (Myers, 2010).

Physical appearance plays a crucial role in interpersonal attraction (Gordon et al., 2013; Reis et al., 2018; Sorell & Nowak, 1981). This is not surprising, given the role of the media in promoting external appearance (Ashmore et al., 1996). Healthy individuals are attractive, and attractive individuals are economically successful (Denny, 2008; Hamermesh, 2011).

Cemalcilar et al. (2018) found that personality traits played a key role in forming the initial impression that impacted attraction. Their study examined the influence of perceived similarity of personality traits on mutual attraction.

In the backdrop of the above studies, we can conclude that physical attractiveness often serves as an initial factor influencing attraction. However, other components, such as personality and shared values, become increasingly important for long-term compatibility.

1.7. Personality traits and male behaviors influencing female sexual desire

Female sexual desire is a multifaceted phenomenon influenced by male personality traits and behaviors. High neuroticism is associated with emotional instability, anxiety, and negative emotions, which can create an unsupportive relational environment and hinder the expression of female sexual desire (Firoozi et al., 2016; Hartmann et al., 2002). Women in relationships with highly neurotic partners may experience reduced emotional security, leading to diminished intimacy.

When it comes to Extraversion, extraverted men often exhibit higher levels of interpersonal engagement, which can positively influence female sexual desire. Traits such as sociability and enthusiasm are linked to greater sexual satisfaction and diversity in behaviors, fostering a more fulfilling intimate connection (Firoozi et al., 2016).

Men high in agreeableness are more likely to provide emotional support and foster relationship satisfaction. This trait is associated with empathy and cooperation, which enhance relational quality and positively impact female sexual desire (Firoozi et al., 2016; Hartmann et al., 2002).

Conscientious men create a stable and reliable relational environment. Their organizational skills and emotional regulation contribute to a sense of security for their partners, which can enhance female sexual desire.

Curiously, unlike other traits, openness has not shown a significant direct correlation with female sexual self-esteem in existing studies (Firoozi et al., 2016), but Openness was positively related with sexual fantasies, and a greater variety of sexual experiences (Costa et al., 1992). Open communication about feelings and needs strengthens relational bonds, which is essential for enhancing female sexual desire (Hartmann et al., 2002).

1.8. Women's sexual desire in long-term relationships

The dual-sexual hypothesis argues that women choose different men for short and long-term relationships (Regan et al., 2000; Thornhill & Gangestad, 2008). In short-term relationships, women are attracted to good genes (e.g., masculine, attractive); In long-term relationships, essential social traits (e.g., good income, patience) are preferred (Regan et al., 2000).

In a study conducted among women in Israel, Moor et al. (2020) found that women's sexual desire decreased during long-term romantic relationships. A study conducted in recent years in the UK found that men and women lose interest in sex over time (Graham et al., 2017). For both sexes, poor physical and mental health, poor communication, and lack of emotional connection during intercourse can decrease sexual desire (Graham et al., 2017). The study found that women were twice as likely as men to lose interest in sex when they lived with their partner or in a relationship that lasted more than a year (Graham et al., 2017).

1.9. The developmental changes in sexual desire with age advance

As people age, their sexual experiences and desires often transform (Bühler et al., 2021; Cappelletti & Wallen, 2016; Dawson & Chivers, 2014), influenced by various physiological (Lee et al., 2016), psychological (Brotto et al., 2016), and social factors (Dawson & Chivers, 2014; Fileborn et al., 2015).

Sexual desire starts being actively manifested during puberty and adolescence (Hegde et al., 2022; Kar et al., 2015; Suleiman et al., 2017). While results vary, a general trend suggests a decline in sexual desire with age, particularly in the later stages of life (Bühler et al., 2021; Fileborn et al., 2015; Lee et al., 2016; Thomas et al., 2020). Factors such as hormonal fluctuations, physical health, relationship dynamics, and societal attitudes toward aging contribute to these changes. The studies by Lee et al. (2016) and Wieczorek et al. (2022) found that decreased sexual activity was

linked to individuals reporting poor self-rated health. In the societal aspect, Fileborn et al. (2015) argued that in Western societies, older individuals were frequently perceived as lacking sexual desirability or as being uninterested in engaging in sexual activity.

1.10. Big Five and sexual desire

The critical question in the context of this study is whether personality is essential when it comes to sexual activity. A study in the late 1990s found that when women choose a partner, non-physical characteristics such as ambition, status, and dominance constitute a pool of partners who could be candidates for sexual intercourse and higher-investment relationships (Townsend & Wasserman, 1998). One of the first researchers to examine the relationship between sexuality and personality traits was Eysenck (1971, 1976), who investigated the effect of extroversion, emotional stability, and psychoticism on sexual attitudes and behavior. The author found that people with high levels of extroversion were more open to sexual experiences, including casual and non-binding sex, and were more likely to engage in sexual activity than more introverted people (Eysenck, 1971, 1976). People with low emotional stability reported more frequent sexual dysfunction and lower sexual satisfaction (Eysenck, 1971, 1976).

Meltzer and McNulty (2016) found a negative relationship between the dimension of neuroticism and sexual desire, meaning that high neuroticism corresponds with low sexual desire. Neuroticism causes people to exhibit anxiety, stress, hostility, rapid pulse, depression, and low self-esteem, characteristics that can reduce sexual desire.

Another study that examined the relationship between sexual desire and the five major traits was Costa et al. (1992). The results showed that higher emotional stability was correlated with higher sexual satisfaction and higher extroversion was associated with a higher sexual urge (Costa et al., 1992). In their meta-analysis, Allen and Walter (2018) showed that a high level of extroversion was associated with high sexual activity.

Openness was also positively correlated with a tremendous sexual urge, sexual fantasies, and a greater variety of sexual experiences (Costa et al., 1992). The authors concluded that openness appeared to have a broad impact on various aspects of sexual function (Costa et al., 1992; Ojo, 2017).

1.11. Big Five and the partner's sexual behavior

Personal traits affect sexual communication and information sharing, the way couples relate to sexual preferences, and the extent to which couples are committed to the promises they have made (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

It is found that a person who has a high level of extraversion is a sexual partner who fulfills the sexual needs and desires of his/her partner (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Thus, extraversion seems to contribute to both partners' mutually beneficial sex life. Extraversion is positively related to expressing preferences during sex and the ability to express sexual needs and desires in general. Therefore, sexual communication is also enhanced (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

The agreeableness dimension is positively related to higher sexual satisfaction (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). This can be explained by a higher degree of humility, implying that an agreeable person gains sexual satisfaction even if they sacrifice some of their needs (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Conscientiousness is associated with higher sexual satisfaction in general and a higher chance that a person will be satisfied with the frequency of sexual activity (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). In addition, this dimension is also positively related to a sexual partner who fulfills the sexual needs and desires of the partner (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). There is a positive relationship between conscientiousness and sexual communication (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Conscientiousness is positively associated with expressing preferences during sexual intercourse and expressing sexual needs and desires in general (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). A study in Germany among 964 couples with a

long-term relationship found that women's position is that a more conscientious partner is associated with better sexual function and a more fulfilling sex life (Velten et al., 2019).

Neuroticism is associated with lower sexual satisfaction (O'Meara & South, 2019). A higher level of emotional instability may result in a person benefiting less from sex, as he or she is afraid of sex or disgusted by certain aspects of sexuality. Neuroticism is negatively related to the self-esteem of the sexual partner and the fulfillment of the needs and desires of his/her partner (O'Meara & South, 2019). Emotional instability leads to sharing of flawed and hostile information in sexual communication (O'Meara & South, 2019). Moreover, neuroticism is associated with a lower frequency of sexual intercourse and a higher probability of being satisfied with this (lower) sexual frequency (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Men and women with a high level of openness are more educated about sex, have broader sexual experience, have a stronger sexual urge, and have more liberal sexual attitudes (McCrae, 1994). Openness contributes to improving sexual communication, which is positively related to the expression of preferences during sex and the ability to express sexual needs and desires in general (McCrae, 1994).

1.12. General Summary of the first chapter

From the dawn of creation, the question that has also become the subject of some comedy films was: What do women want? The fact that so many studies have shown a marked difference in sexual desire between men and women shows that this is the question that forms the basis for a relationship. There is evidence that women in short-term relationships look for other traits and characteristics in their partner than in long-term relationships. In other words, women have different preferences in both cases. Regarding short-term or casual relationships, physical characteristics are more important and attractive than personal ones. However, long-term relationships that may require emotional investment and commitment pay more attention to personal qualities than physical ones over time. Men

who are conscientious and open to experience will invest more in the woman's sexual satisfaction, and men who are neurotic and anxious send confusing messages; it is assumed that personality traits affect the whole relationship.

Thus, it is imperative to conduct quantitative research that combines women's sexual desire and their partner's personality traits in a long-term relationship to learn about personality patterns and what holds relationships together for so long.

Chapter 2. Research design

The current study is quantitative research and classified according to the time dimension as a cross-sectional study (Rahi, 2017), in which the research data was collected by distributing some questionnaires.

The study was conducted in a non-experimental correlation setting. Its hypotheses are based on comparative analyses and examination of correlations between age, some personal trait dimensions, and sexual desire.

2.1. Aims of study

The study aims to explore if there is a connection between the perceived Big 5 personality traits (as described by Goldberg, 1990; Jirjahn & Ottenbacher, 2020; White et al., 2004) in a man and his female partner's sexual desire in long-term relationships. The study aims also to examine whether the connection between man's personality traits and woman's sexual desire is differentiated by the woman's age.

2.2. Objectives

One objective of the study is to examine whether and how some perceived by women specific male partners' personality traits, namely extraversion, neuroticism, openness, agreeableness, and conscientiousness, are connected with the women's sexual desire.

Another objective of this study is to compare cross-culturally how specific perceived male partners' personality traits, namely extraversion, neuroticism, openness, agreeableness, and conscientiousness, are connected with the women's sexual desire.

A third objective of this study is to establish if female age differentiates the connection between woman's sexual desire and perceived man's personality traits extraversion, neuroticism, openness, agreeableness, and conscientiousness.

2.3. Research questions

1. Does "neuroticism" in a man arouse sexual desire in his female partner?
2. Does "openness" in a man arouse sexual desire in his female partner?
3. Does "agreeableness" in men arouse sexual desire in their female partners?
4. Does "conscientiousness" in men arouse sexual desire in their female partners?
5. Does "extraversion" in men arouse sexual desire in their female partners?
6. Is there a difference between women aged 24-45 and 46-65 in their sexual desire and the personality traits of their partner?

2.4. Hypotheses

The hypotheses are focused on comparative analyses and examination of relationships between the personal trait dimensions, the age, and the sexual desire.

1. There will be a negative correlation between the perceived "Neuroticism" of the male partner and sexual desire in women so that a high level of sexual desire in women will be expressed with relation to men with mental stability and self-confidence (i.e., low level of neuroticism).

2. There will be a positive correlation between a male partner's perceived "Openness", and sexual desire in women so that

a high sexual desire in women will be expressed with relation to men who are imaginative, curious (i.e., with a high level of openness).

3. There will be a positive correlation between perceived "Agreeableness" of the male partner and sexual desire in women, in such a way that a low level of sexual desire in women will be expressed with relation to selfish, rude, cynical, and challenging men (i.e., with low level of agreeableness).

4. There will be a positive correlation between perceived "Conscientiousness" of the male partner and sexual desire in women, in such a way that a high level of sexual desire in women will be expressed with relation to reliable, stable, responsible men (i.e., with high level of conscientiousness).

5. There will be a positive correlation between perceived "Extraversion" of the male partner and sexual desire in women, in such a way that a high level of sexual desire in women will be expressed with relation to sociable, communicative men (i.e., with high level of Extraversion).

6. Women aged 25-45 years old will have a higher sexual desire than women aged 46-65 years old.

7. Differences will be found between women aged 25-45 and 46-65 in the perceived personality traits "neuroticism", "openness", "agreeableness", "conscientiousness", and "extraversion" of their male partner.

2.4. Study sample

The sampling methodology employed could be characterized as a convenience sample, selected based on the pragmatic accessibility of potential study participants.

The current study was conducted on a sample of 1,797 women from different countries with different backgrounds and ages. Most women hailed from Israel (N = 1245) and the United States (N = 485). Regarding the other countries of origin, a part of the sample was from Mexico (N = 48; 2.7%), United Kingdom (N

= 11, 0.6%), Canada ($N = 5$, 0.3%), Italy ($N = 1$, 0.1%), South Africa ($N = 1$, 0.1%), and Turkey ($N = 1$, 0.1%).

The participating women were in a romantic relationship for over a year. The participating women with university education predominated ($N = 1578$). The most participating women were married ($N = 1205$, 67.1%) compared to non-married female participants ($N = 592$, 32.9%). The most female participants lived together with their male partner ($N = 1437$, 80%) and about 1/5th of them did not live together with their male romantic partner ($N = 360$, 20%).

The subjects were divided into four age groups unequal in size ($\chi^2_{(N=1797, df=3)} = 1697.168, p < .001$), but participants' age was approximately normally distributed (Skewness = 0.364, Kurtosis = -1.110). The age groups from 20 to 24 years old are youth (Statistics Canada, 2023), or young adults (3.2%); 25–45 years means middle adulthood (61%); 46–65 years means late adulthood (Braw et al., 2011) – 33.6%, and 66–78 years old are the elderly people (Saajanaho et al., 2014; Zoico et al., 2007) – 2.3%.

2.5. Research tools

1. Socio-demographic questionnaire. The questionnaire collected background data of the study sample, such as age, country of birth, level of education, duration of the relationship, and marital status.

2. The Big Five Inventory (BFI). This questionnaire is a shortened version (John et al., 1991) based on Big Five questionnaires in more complex versions with many items (McCrae & John, 1992). The questionnaire, in its current version, was translated to Hebrew for the Israeli participants by Etzion and Laski (1998a, 1998b) and consisted of 44 items concerning five different personality traits: openness, conscientiousness, extraversion, agreeableness, and neuroticism. The participants were asked to rate their degree of agreement with the various statements as characteristics of their partner's personality on a 5-point ordinal scale. The questionnaire consisted of the following traits:

Neuroticism - The sub-scale included eight items. The other end of this scale is Emotional stability. The neuroticism dimension is characterized by anxiety, depression, anger, embarrassment, worry, sentimentality, and insecurity. Reliability of the scale Neuroticism in the present study for the whole sample was Cronbach's $\alpha = .851$ and McDonald's $\Omega = .853$. The average inter-item correlation was 0.417. For the sub-sample from Israel, it was Cronbach's $\alpha = .861$ and McDonald's $\Omega = .864$, and the average inter-item correlation was 0.440. For the sub-sample from USA, it was Cronbach's $\alpha = .836$ and McDonald's $\Omega = .837$, and the average inter-item correlation was 0.392.

Agreeableness - This dimension is characterized by courtesy, flexibility, confidence and trust, cooperation, forgiveness, and tolerance. The other end of this scale is antagonism and hostility. This sub-scale includes nine items. Internal reliability of the scale Agreeableness in this study for the whole sample was Cronbach's $\alpha = .807$ and McDonald's $\Omega = .812$. The average inter-item correlation was 0.318. For the sub-sample from Israel, it was Cronbach's $\alpha = .789$ and McDonald's $\Omega = .793$, and the average inter-item correlation was 0.295. For the sub-sample from USA, it was Cronbach's $\alpha = .848$ and McDonald's $\Omega = .854$, and the average inter-item correlation was 0.387.

Openness - This dimension is characterized by developed imagination, curiosity, originality, high intelligence, and artistic sensitivity. The other end of this scale is conservatism. This scale includes 10 items. Internal reliability of the scale Openness in the study for the whole sample was Cronbach's $\alpha = .848$ and McDonald's $\Omega = .847$. The average inter-item correlation was 0.370. For the sub-sample from Israel, it was Cronbach's $\alpha = .842$ and McDonald's $\Omega = .843$, and the average inter-item correlation was 0.386. For the sub-sample from USA, it was Cronbach's $\alpha = .832$ and McDonald's $\Omega = .845$, and the average inter-item correlation was 0.365.

Conscientiousness - The sub-scale included nine items. The other end of this scale is lack of direction. The Conscientiousness dimension is characterized by competence, efficiency,

organizational skills, dutifulness, self-discipline, lack of laziness and irresponsibility. Reliability of the scale Conscientiousness in the present study for the whole sample was Cronbach's $\alpha = .817$ and McDonald's $\Omega = .820$. The average inter-item correlation was 0.340. For the sub-sample from Israel, it was Cronbach's $\alpha = .807$ and McDonald's $\Omega = .815$, and the average inter-item correlation was 0.326. For the sub-sample from USA, it was Cronbach's $\alpha = .835$ and McDonald's $\Omega = .841$, and the average inter-item correlation was 0.366.

Extraversion - The sub-scale included eight items. The other end of this scale is introversion. The Extraversion dimension is characterized by gregariousness, sociability, assertiveness, and enthusiasm. Reliability of the scale Extraversion in the present study for the whole sample was Cronbach's $\alpha = .805$ and McDonald's $\Omega = .807$. The average inter-item correlation was 0.341. For the sub-sample from Israel, it was Cronbach's $\alpha = .825$ and McDonald's $\Omega = .827$, and the average inter-item correlation was 0.372. For the sub-sample from USA, it was Cronbach's $\alpha = .752$ and McDonald's $\Omega = .75$, and the average inter-item correlation was 0.278.

3. The Sexual Desire Questionnaire (SDI-2) was compiled by Spector et al. (1996). The questionnaire was based on existing theoretical models of sexual desire between partners and criteria for clinical diagnosis of hypoactive sexual desire disorders, according to the DSM (III-R) Guide (American Psychiatric Association, 2006) and clinical experience in assessing and treating sexual desire disorders. Participants had to answer 13 items related to areas of propensity for couple sexual behavior, propensity for individual sexual behavior, use of cognitions (e.g., fantasies), and attitudes regarding the importance of sexual needs. A high score on all items reflected a high level of sexual desire. The internal reliability in the original study was 0.91 (Spector et al., 1996); in this study for the whole sample, it was Cronbach's $\alpha = .884$ and McDonald's $\Omega = .856$. The average inter-item correlation was 0.373. For the sub-sample from Israel, it was Cronbach's $\alpha = .857$ and McDonald's $\Omega = .798$, and the average inter-item correlation

was 0.321. For the sub-sample from USA, it was Cronbach's $\alpha = .935$ and McDonald's $\Omega = .937$, and the average inter-item correlation was 0.525.

2.6. Ethical Issues

The study adheres to established ethical principles – confidentiality, anonymity, and voluntary participation with informed consent from the participants.

2.7. Procedure

In the first phase, the Hebrew version of the research questionnaires was also translated into Russian, Spanish, and German to increase the volume of distribution to European and American countries. In the second phase, the questionnaires were entered into the online survey program Google Forms and distributed via an internet link to women populations of all ages through the author's Facebook and WhatsApp groups. Another distribution channel through which the questionnaires were distributed was Amazon's Mechanical Turk (MTurk) website (<https://www.mturk.com/>), which catered primarily to subjects living in the United States. The procedure for distributing the online questionnaires to the participants was carried out while explaining the research objectives and their importance. Participants were asked to answer three questionnaires in the following order: a socio-demographic questionnaire, a Big Five questionnaire, and a sexual desire questionnaire.

2.8. Data analysis

The statistical analysis was performed with SPSS software version 25 (IBM Corp., 2017) and JASP software version 0.19.3.0 (JASP Team, 2024). Preliminary processing included the following steps: inverting items with reverse scoring, checking Cronbach's α , McDonald's Ω and inter-item correlation as reliability

indexes of the questionnaire items and their sub-scales, and computing the total averaged scores on the scales or sub-scales (divided by the number of the items in the scale or sub-scale). Descriptive statistics were compiled for socio-demographic background characteristics in the initial analysis phase. We examined the effect of socio-demographic background variables on the primary research variables using comparative tests (chi-square, t-tests for independent samples and ANOVA). We conducted correlation analysis. Linear regression analysis was performed to estimate if male Big Five personality traits predicted female sexual desire. Some effect sizes also were calculated.

Mediation analysis was performed with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (as recommended by Nelson, 2008) to establish the direct and indirect effects of female age and perceived male personality traits on female sexual desire mediated by duration of relationships with intimate partner.

Chapter 3. Results

The trend was the studied women to be attracted sexually by their male partners in a medium degree ($M = 4.98$; $SD = 1.46$). The studied women perceived their male partners mainly as conscientious ($M = 3.78$; $SD = 0.79$) and agreeable ($M = 3.72$; $SD = 0.80$), then as open to new experiences ($M = 3.49$; $SD = 0.85$), extraverted ($M = 3.30$; $SD = 0.88$), and at the least degree as emotionally unstable ($M = 2.60$; $SD = 0.96$).

3.1. Differentiation by personal socio-demographic characteristics

Female age advance correlated significantly and positively with duration of relationship with the male intimate partner ($r = 0.425$, $p < .001$; $N = 1797$). This finding indicates that older female participants maintained more long-lasting relationships, which may be regarded as evidence for consistency in answering.

It was established that female sexual desire ($r = -0.199$, $p < .001$; $N = 1797$) and perceived male partner's Agreeableness ($r = -0.057$, $p = .015$; $N = 1797$) slightly diminished with female age advance, but perceived male partner's Conscientiousness ($r = 0.099$, $p < .001$; $N = 1797$) slightly increased with female age advance. Female age predicted female sexual desire ($r^2 = .040$, $F_{(1,1795)} = 74.365$, $p < .001$, $b = -0.026$, $\beta = -0.199$, $t = -8.624$, $p < .001$).

Duration of the relationship correlated negatively, significantly, and weakly with the woman's sexual desire ($r = -0.259$, $p < .001$; $N = 1797$) and perceived male partner's openness ($r = -0.130$, $p < .001$; $N = 1797$) and extraversion ($r = -0.082$, $p < .001$; $N = 1797$), but the length of the relationship correlated positively, weakly and significantly with perceived male partner's conscientiousness ($r = 0.066$, $p = .005$; $N = 1797$).

Mediation analysis with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (see Figure 1) revealed that female age directly and negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.105 , $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.155 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.055), as well as age indirectly and negatively influenced female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner (standard estimate = -0.094 , $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.116 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.072), and the total effect of female age on female sexual desire was statistically significant and negative (standard estimate = -0.199 , $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.244 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.153). Besides, duration of relationship also negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.221 , $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.268 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.174), but female age positively affected duration of relationship (standard estimate = 0.425 , $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.383 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.465). 7.9% of female sexual

desire was explained with the direct and indirect influence of female age ($r^2 = 0.079$). 18% of duration of relationship was influenced by female age ($r^2 = 0.180$).

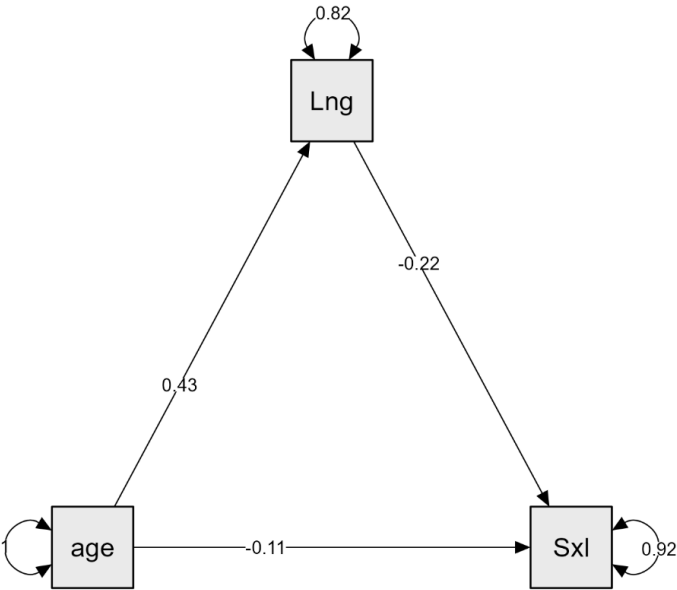


Figure 1. Mediation model of influence of female age on female sexual desire mediated by duration of relationship with male intimate partner

Note: Sxl means sexual desire. Lng means length of being in a relationship. Path coefficients are also indicated.

The studied women who graduated from university education (but they did not indicate Bachelor, Master, or PhD degree) had higher sexual desire than the studied women who graduated from secondary education ($F_{(4, 517)} = 3.479, p = .008$).

To summarize, younger women with higher education and a shorter duration of intimate relationship reported a higher level of sexual desire compared to older women with secondary education and a longer duration of intimate relationship. Perceived male partner's Agreeableness slightly diminished with female age

advance. Perceived male partner's Conscientiousness slightly increased with female age advance and with the length of the intimate relationship. Perceived male partner's Openness to experience and Extraversion slightly diminished with the length of the intimate relationship.

The studied women who graduated from secondary education perceived their intimate partner as less open to experience than the studied women with bachelor's degree ($F_{(4, 517)} = 3.357, p = .010$).

The participating women with a PhD degree perceived their male partner as more emotionally unstable ($F_{(4, 520)} = 3.357, p = .010$), less agreeable ($F_{(4, 516)} = 3.215, p = .013$) and less conscientious ($F_{(4, 521)} = 2.917, p = .021$) than the women who graduated from university but did not indicate their educational degree.

The unmarried women reported a higher level of sexual desire than those reported by married women ($t_{(1275)} = 5.768, p < .001$). The unmarried women perceived their intimate partner as more open to experience ($t_{(1795)} = 4.815, p < .001$), more emotionally stable ($t_{(1795)} = 3.113, p = .002$), more extraverted ($t_{(1795)} = 4.242, p < .001$), more agreeable ($t_{(1795)} = 2.690, p = .007$), and more conscientious ($t_{(1795)} = 2.050, p = .040$) than the married women did.

The studied women who did not live with their intimate partner reported more sexual desire compared to the studied women who lived with their intimate partner ($t_{(594)} = 8.279, p < .001$). The studied women who did not live with their intimate partner perceived him as more open to experience ($t_{(1795)} = 3.423, p < .001$), more emotionally stable ($t_{(575)} = 2.396, p = .017$), more extraverted ($t_{(1795)} = 3.723, p < .001$) and more conscientious ($t_{(1795)} = 2.260, p = .024$) compared to the studied women who lived with their intimate partner.

The studied women from Israel reported more sexual desire compared to the studied women from USA ($t_{(769)} = 2.435, p = .015$). The studied women from Israel perceived their intimate partners as more emotionally stable ($t_{(1728)} = 7.640, p < .001$), less extraverted ($t_{(1026)} = 3.450, p < .001$), more agreeable ($t_{(795)} = 7.174, p < .001$)

and more conscientious ($t_{(1728)} = 6.195, p < .001$) compared to the studied women from USA.

3.2. Correlations between the variables

A negative weak correlation was found between the man's perceived neuroticism level and the woman's sexual desire ($r = -0.054, p = .023, N = 1797$). The lower the man's neuroticism level, the higher his female partner's sexual desire. Perceived male partner's neuroticism predicted female sexual desire ($r^2 = .003, F_{(1, 1795)} = 5.201, p = .023, b = -0.082, \beta = -0.054, t = -2.281, p = .023$).

There was a positive and significant correlation, albeit weak, between the man's perceived level of openness and his female partner's sexual desire ($r = 0.151, p < .001, N = 1797$). A higher level of openness in the man correlated with a greater female sexual desire. Perceived male partner's openness to experience predicted female sexual desire ($r^2 = .023, F_{(1, 1795)} = 41.753, p < .001, b = 0.259, \beta = 0.151, t = 6.462, p < .001$).

Any significant correlations were not found between the male perceived extraversion, agreeableness, and conscientiousness, and his female partner's sexual desire ($p > .05$). Perceived male partner's conscientiousness did not predict female sexual desire ($r^2 = .001, F_{(1, 1795)} = 2.103, p = .147, b = 0.063, \beta = 0.034, t = 1.450, p = .147$). Perceived male partner's agreeableness did not predict female sexual desire ($r^2 = .001, F_{(1, 1795)} = 1.602, p = .206, b = 0.054, \beta = 0.030, t = 1.266, p = .206$). Perceived male partner's extraversion did not predict female sexual desire ($r^2 = .002, F_{(1, 1795)} = 3.459, p = .063, b = 0.073, \beta = 0.044, t = 1.860, p = .063$).

All studied perceived male personality traits correlated statistically significant between them ($p < .001$).

3.3. Partial correlations between the variables controlled for age

Controlled for female age, it was established that female sexual desire correlated statistically significantly with perceived male partner's openness ($r = 0.146$, $p < .001$, $N = 1797$), neuroticism ($r = -0.050$, $p = .035$, $N = 1797$), extraversion ($r = 0.050$, $p = .034$, $N = 1797$), and conscientiousness ($r = 0.055$, $p = .019$, $N = 1797$). Higher female sexual desire (taking into account female age) was related to higher perceived male partner's openness, extraversion, conscientiousness, and emotional stability.

In the age group of 20–24-year-old women ($N = 57$), there were not any statistically significant correlations between perceived male partner's Big Five personality traits and female sexual desire ($p > .05$).

In the age group of 20–40-year-old women ($N = 854$), female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.112$, $p = .001$).

In the age group of 25–45-year-old women ($N = 1096$), female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.137$, $p < .001$) and perceived male partner's conscientiousness ($r = 0.062$, $p = .041$). In the age group of 35–45-year-old women ($N = 656$), female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's conscientiousness ($r = 0.079$, $p = .042$), openness ($r = 0.132$, $p = .001$), as well as statistically significantly and negatively with perceived male partner's neuroticism ($r = -0.104$, $p = .008$).

In the age group of 41–78-year-old women ($N = 943$), female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.179$, $p < .001$), and positively with perceived male partner's Extraversion ($r = 0.072$, $p = .027$), and negatively with perceived male partner's neuroticism ($r = -0.112$, $p = .001$). In the

age group of 46–65-year-old women ($N = 603$), female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.157$, $p < .001$) and negatively with perceived male partner's neuroticism ($r = -0.080$, $p = .05$). In the age group of 66–78-year-old women ($N = 41$), female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.314$, $p = .045$).

It was established that female sexual desire ($r = -0.199$, $p < .001$; $N = 1797$) and perceived male partner's Agreeableness ($r = -0.057$, $p = .015$; $N = 1797$) slightly diminished with female age advance, but perceived male partner's Conscientiousness ($r = 0.099$, $p < .001$; $N = 1797$) slightly increased with female age advance.

The women ages 25–45 reported a higher level of sexual desire than women ages 46–65 ($t_{(1129)} = 6.67$, $p < .001$), but it should be noted that the effect size was small (Cohen's $d = 0.343$).

Older women perceived their male partner as more conscientious than younger women did ($t_{(1697)} = 2.170$, $p = .030$).

3.4. Partial correlations between the variables controlled for country of residence

Controlled for female country of residence, it was established that female sexual desire correlated statistically significantly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.156$, $p < .001$). Higher female sexual desire (taking into account female country of residence) was related to higher perceived male partner's openness.

In Israel ($N = 1245$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.103$, $p < .001$) and negatively with perceived male partner neuroticism ($r = -0.067$, $p = .019$). In USA ($N = 485$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.296$, $p < .001$).

3.5. Partial correlations between the variables controlled for education

Controlled for female education, it was established that female sexual desire correlated statistically significantly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.151$, $p < .001$, $N = 1797$) and neuroticism ($r = -0.053$, $p = .024$, $N = 1797$). Higher female sexual desire (taking into account female education) was related to higher perceived male partner's openness and lower perceived male neuroticism.

Among the participating women graduated from secondary school ($N = 219$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.179$, $p = .008$).

Among the participating women who graduated from university ($N = 1578$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.142$, $p < .001$), as well as statistically significantly and negatively, but weakly with perceived male partner's neuroticism ($r = -0.061$, $p = .016$).

Among the participating women with bachelor's degree ($N = 777$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.121$, $p < .001$).

Among the participating women with master's degree ($N = 438$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.139$, $p = .004$).

Among the participating women with PhD degree ($N = 129$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.335$, $p < .001$).

3.6. Partial correlations between the variables controlled for duration of relationship

Controlled for duration of relationship, it was established that female sexual desire correlated statistically significantly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.119$, $p < .001$, $N = 1797$) and conscientiousness ($r = 0.047$, $p = .047$, $N = 1797$). Higher female sexual desire (taking into account duration of relationship) was related to higher perceived male partner's openness and conscientiousness.

For those studied women, who were in relationships with their male intimate partner for less than 18 months ($N = 235$), there were not any statistically significant correlations between male partner's Big Five personality traits and female sexual desire ($p > .05$).

For those studied women, who were in relationships with their male intimate partner within 1.5 and 5 years ($N = 302$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.154$, $p = .007$).

For those studied women, who were in relationships with their male intimate partner within 5 and 10 years ($N = 313$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.177$, $p = .002$).

For those studied women, who were in relationships with their male intimate partner for less than 20 years ($N = 1351$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.152$, $p < .001$).

For those studied women, who were in relationships with their male intimate partner for more than 20 years ($N = 446$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.126$, $p = .008$) and conscientiousness ($r = 0.109$, p

= .021), as well as negatively with perceived male partner's neuroticism ($r = -0.149$, $p = .002$).

Mediation analysis with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (see Figure 2) revealed that perceived male Openness to experience directly and positively influenced female sexual desire (standard estimate = 0.116, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.067, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.164), as well as perceived male Openness to experience indirectly and positively influenced female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner (standard estimate = 0.035, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.024, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.049), and the total effect of perceived male Openness to experience on female sexual desire was statistically significant and positive (standard estimate = 0.151, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.101, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.200). Besides, duration of relationship negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.250, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.290, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.208), and perceived male Openness to experience negatively affected duration of relationship (standard estimate = -0.141, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.187, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.098). 8.3% of female sexual desire was explained with the direct and indirect influence of perceived male Openness to experience ($r^2 = 0.083$). 19% of duration of relationship was influenced by perceived male Openness to experience ($r^2 = 0.019$).

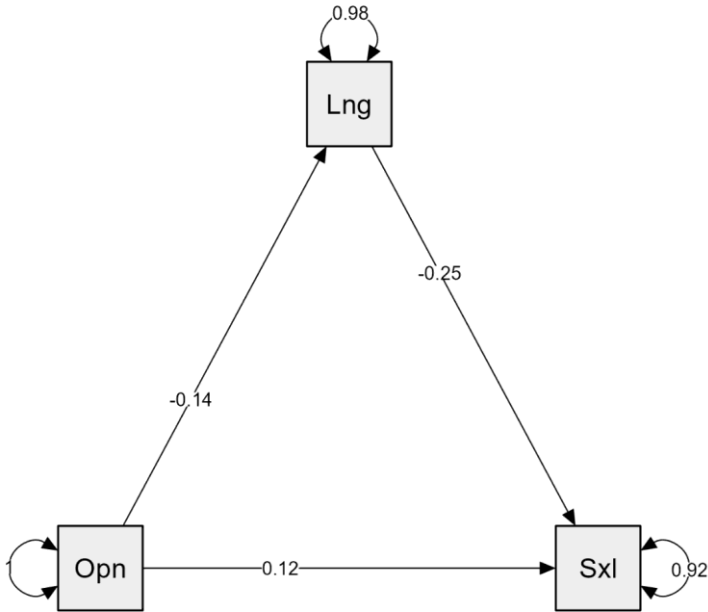


Figure 2. Mediation model of influence of perceived male Openness to experience on female sexual desire mediated by duration of relationship with male intimate partner

Note: Sxl means sexual desire. Lng means length of being in a relationship. Opn means openness to experience. Path coefficients are also indicated.

Mediation analysis with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (see Figure 3) revealed that perceived male Neuroticism directly did not influence female sexual desire (standard estimate = -0.042 , $p = .070$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.086 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.004), as well as perceived male Neuroticism indirectly did not influence female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner (standard estimate = -0.011 , $p = .059$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.023 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.0002), but the total effect of perceived male Neuroticism on female sexual desire was

statistically significant and negative (standard estimate = -0.054, $p = .026$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.099, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.005). Besides, duration of relationship negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.264, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.303, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.223), and perceived male Neuroticism did not affect duration of relationship (standard estimate = 0.043, $p = .056$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.002, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.088). 7.2% of female sexual desire was explained with the total influence of perceived male Neuroticism ($r^2 = 0.072$). Less than 1% of duration of relationship was influenced by perceived male Neuroticism ($r^2 = 0.001$).

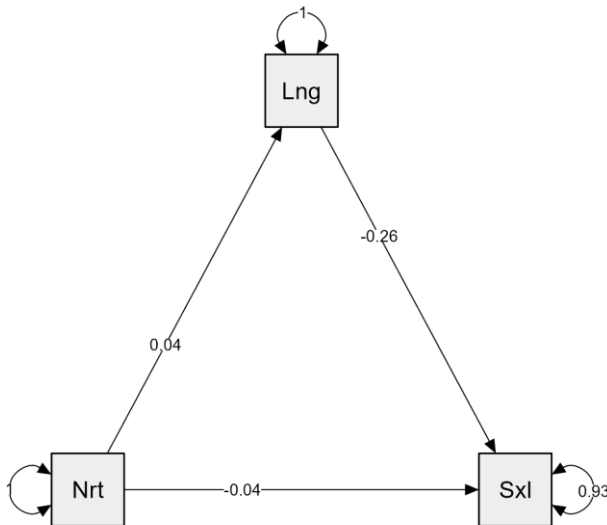


Figure 3. Mediation model of influence of perceived Neuroticism on female sexual desire mediated by duration of relationship with male intimate partner

Note: Sxl means sexual desire. Lng means length of being in a relationship. Nrt means neuroticism. Path coefficients are also indicated.

Mediation analysis with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (see Figure 4) revealed that perceived male Extraversion directly did not influence female sexual desire (standard estimate = 0.019, $p = .428$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.030, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.065), but perceived male Extraversion indirectly influenced positively female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner (standard estimate = 0.025, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.013, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.038), but the total effect of perceived male Extraversion on female sexual desire was not statistically significant (standard estimate = 0.044, $p = .070$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.005, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.090). Besides, duration of relationship negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.264, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.304, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.224), and perceived male Extraversion affected negatively duration of relationship (standard estimate = -0.094, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.137, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.049). 7.1% of female sexual desire was explained with the influence of perceived male Extraversion ($r^2 = 0.071$). Approximately 1% of duration of relationship was influenced by perceived male Extraversion ($r^2 = 0.008$).

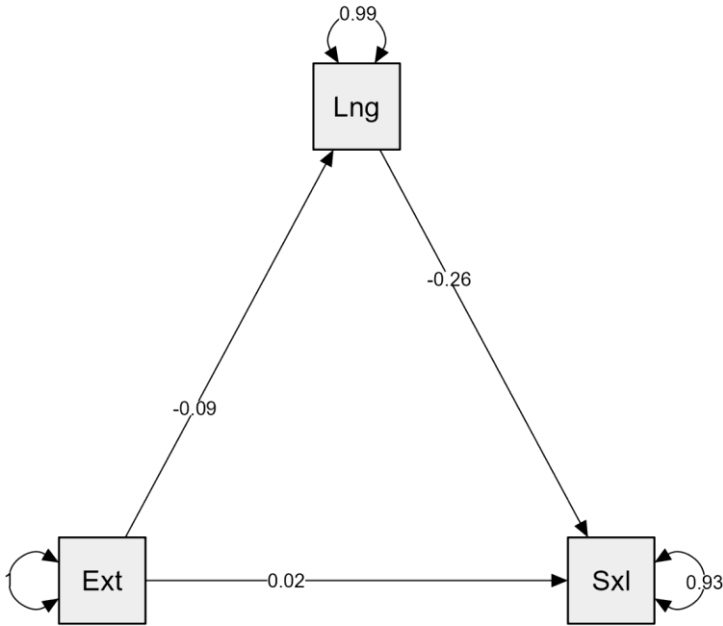


Figure 4. Mediation model of influence of perceived Extraversion on female sexual desire mediated by duration of relationship with male intimate partner

Note: Sxl means sexual desire. Lng means length of being in a relationship. Ext means extraversion. Path coefficients are also indicated.

Mediation analysis with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (see Figure 5) revealed that perceived male Agreeableness directly did not influence female sexual desire (standard estimate = 0.014 , $p = .575$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.033 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.063), but perceived male Agreeableness indirectly influenced positively female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner (standard estimate = 0.016 , $p = .007$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.005 , upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.028), but the total effect of perceived male Agreeableness on female sexual desire was not

statistically significant (standard estimate = 0.030, $p = .229$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.018, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.080). Besides, duration of relationship negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.265, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.306, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.224), and perceived male Agreeableness affected negatively duration of relationship (standard estimate = -0.061, $p = .005$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.103, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.017). 7% of female sexual desire was explained with the influence of perceived male Agreeableness ($r^2 = 0.070$). Less than 1% of duration of relationship was influenced by perceived male Agreeableness ($r^2 = 0.003$).

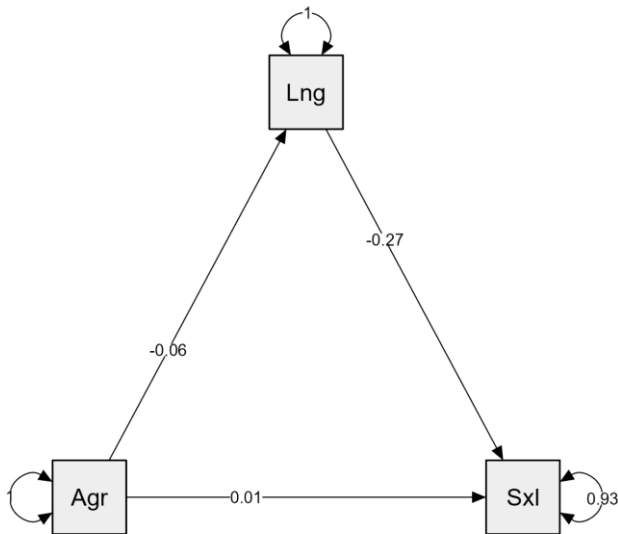


Figure 5. Mediation model of influence of perceived male Agreeableness on female sexual desire mediated by duration of relationship with male intimate partner

Note: Sxl means sexual desire. Lng means length of being in a relationship. Agr means agreeableness. Path coefficients are also indicated.

Mediation analysis with software JASP 0.19.3.0 with 5000 bias-corrected bootstrapped sub-samples of the sample (see Figure 6) revealed that perceived male Conscientiousness directly and positively influenced female sexual desire (standard estimate = 0.045, $p = .046$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.0008, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.090), but perceived male Conscientiousness indirectly did not influence female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner (standard estimate = -0.011, $p = .082$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.024, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.001), and the total effect of perceived male Conscientiousness on female sexual desire was not statistically significant (standard estimate = 0.034, $p = .147$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.012, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.080). Besides, duration of relationship negatively influenced female sexual desire (standard estimate = -0.268, $p < .001$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.311, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.225), and perceived male Conscientiousness did not affect duration of relationship (standard estimate = 0.041, $p = .079$, lower limit of 95% bootstrapped confidence interval = -0.005, upper limit of 95% bootstrapped confidence interval = 0.088). 7.3% of female sexual desire was explained with the influence of perceived male Conscientiousness ($r^2 = 0.073$). Less than 1% of duration of relationship was influenced by perceived male Conscientiousness ($r^2 = 0.002$).

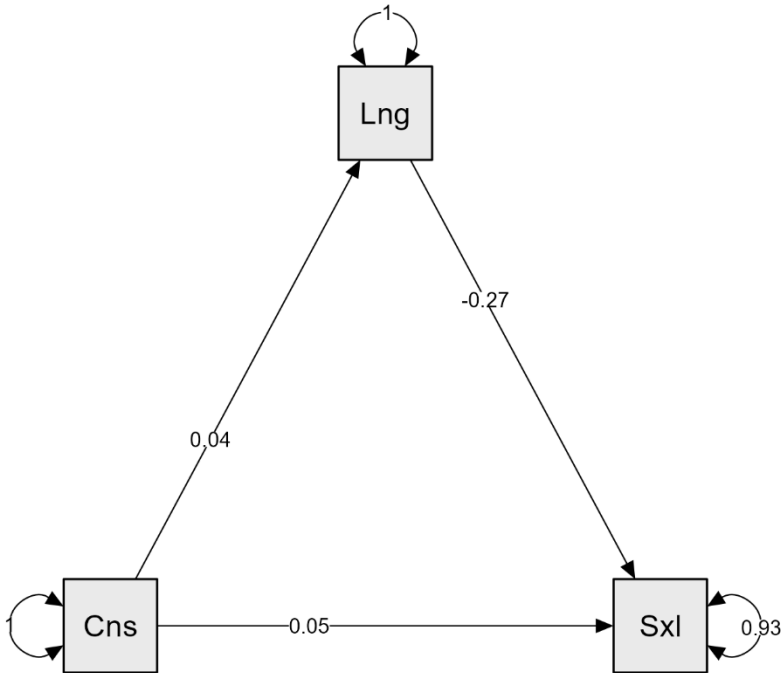


Figure 6. Mediation model of influence of perceived male Conscientiousness on female sexual desire mediated by duration of relationship with male intimate partner

Note: Sxl means sexual desire. Lng means length of being in a relationship. Cns means conscientiousness. Path coefficients are also indicated.

3.7. Partial correlations between the variables controlled for family status (married or not)

Controlled for family status, it was established that female sexual desire correlated statistically significantly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.138$, $p < .001$, $N = 1797$). Higher female sexual desire (taking into account family status) was related to higher perceived male partner's openness.

For married women ($N = 1205$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.131$, $p < .001$).

For unmarried women ($N = 592$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.155$, $p < .001$) and conscientiousness ($r = 0.095$, $p = .021$).

3.8. Partial correlations between the variables controlled for living or not living with the male partner

Controlled for living or not with the male partner, it was established that female sexual desire correlated statistically significantly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.139$, $p < .001$, $N = 1797$). Higher female sexual desire (taking into account living or not with the male partner) was related to higher perceived male partner's openness.

For the studied women who lived together with their male partner ($N = 1437$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.121$, $p < .001$). For the studied married women who lived together with their male partner ($N = 1175$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.128$, $p < .001$). For the studied unmarried women who lived together with their male partner ($N = 262$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's extraversion ($r = 0.127$, $p = .040$).

For the studied women who did not live together with their male partner ($N = 360$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.216$, $p < .001$). For the studied married women who did not live together with their male partner ($N = 30$), higher female sexual desire correlated statistically

significantly and positively with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.388$, $p = .034$). For the studied unmarried women who did not live together with their male partner ($N = 330$), higher female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's openness to experience ($r = 0.201$, $p < .001$).

Discussion

The studied women tended to perceive their male partners mainly as conscientious and agreeable (in a medium to high degree), then as open to new experiences and extraverted (in a medium degree), and in a low degree as emotionally unstable. The trend was the women to be attracted sexually by their male partners in a medium degree.

According to Bateman's (1948) principle, female reproduction is limited by women's access to resources for nourishment and production of reproductive cells, whereas male reproduction is mainly limited by access to females. Males compete with each other for access to females, with females tending to be choosy and mate only with preferred males. In a study conducted by Chen et al. (2019) on budgerigars, the authors found that males who solved problems are much more attractive to females; hence, they chose to spend time with males who look smarter. This study is the first to present empirical evidence consistent with Charles Darwin's hypothesis that mate selection may contribute to the evolution of intelligence or cognitive abilities (Jones & Ratterman, 2009). According to Whyte et al. (2018), evolution favours selective women about their partners. It seems that a woman's choice has ancient origins, and this choice is part of natural evolution - mating with a "smart" partner can lead to immediate benefits, such as staying with a partner who has enhanced abilities to locate and create food sources (Snowberg & Benkman, 2009) or can cope with environmental conditions (Kotrschal & Taborsky, 2010). It can be concluded that a partner's choice and attractiveness depend on their traits. Thus, the present study sought to broaden the understanding

of female sexual preference and answer several main questions concerning women's sexuality in long-term relationships. The first question was whether there was a relationship between "neuroticism" (emotional stability), "openness," "agreeableness", extraversion and conscientiousness of men and the level of sexual desire of their female partners. The second question was whether the level of sexual desire was age dependent. In other words, does the level of sexual desire decrease with age? The third question was whether women's preference for their partner's personality traits changed as they aged.

To answer these questions, we conducted a comprehensive study in Israel and various countries worldwide, with women from different countries, ethnicities, and religions to maintain heterogeneity. The findings were quite enlightening.

The first five research hypotheses dealt with the relationships between "neuroticism," "openness," "agreeableness", "conscientiousness", and "extraversion" personality traits. We expected a negative relationship between a man's neurotic level and sexual desire among their female partners. In other words, the calmer and more emotionally stable a man is, the lower his level of neuroticism, the more he will arouse sexual desire in his partner. The findings showed that there was indeed a negative relationship between a man's neuroticism level and a woman's sexual desire. The lower the partner's level of neuroticism, the higher the woman's sexual desire. These findings are supported by findings from a study by Miri et al. (2011), which found that high neuroticism was associated with low sexual desire, and low neuroticism was associated with high sexual desire. Consequently, neuroticism negatively correlates with sexual desire (Fisher & McNulty, 2008). These previous findings concerned personality traits and sexual desire of the same person. The results about neuroticism are also consistent with the perception that neuroticism is a marker of the Behavioral Inhibition System (BIS). This system, as proposed by Gray (1973), is a neuropsychological system that predicts a person's response to cues relevant to anxiety in a given environment and is activated in times of punishment, dull, or adverse events (Gable et

al., 2000). According to Gray's theory (1973), the BIS is also associated with avoidance when the high activity of the BIS means increased sensitivity to lack of reward, punishment, and new experience. This higher level of sensitivity to these cues causes natural avoidance of such environments to avoid negative experiences such as fear, anxiety, frustration, and sadness.

Neuroticism causes people to exhibit anxiety, stress, self-pity, hostility, depression, and low self-esteem (Kafaji, 2019; Kozhyna et al., 2018; Kozhyna et al., 2019). As a result, these characteristics pacify sexual desires (Beck & Bozman, 1995; Bozman & Beck, 1991; Mitchell et al., 1998), a claim that is reinforced by the study of Kurpisz et al. (2016), who found that neuroticism had a positive correlation with lower sexual satisfaction and more negative attitudes toward sexuality. Fisher and McNulty (2008) also found that neuroticism in men predicted lower levels of sexual satisfaction, and this also affected women since neuroticism in men predicted lower levels of satisfaction in relationships among their female partners. Long-lasting relationship satisfaction was associated with lower levels of Neuroticism (Bach et al., 2025).

Naturally, there is no expectation that there will be a complete match of sexual desire between dyadic partners at all times. Moreover, Mark (2014) found that most couples could sometimes experience some degree of mismatch in sexual desire. However, his research (Mark, 2014) found that higher sexual desire predicted a higher quality of sexual experience. Specifically, a higher sexual desire among one partner predicted a higher quality of the sexual experience that the partner provided. The quality of the male partner was a significant predictor of the quality of female sexual experience (Mark, 2014). Thus, it can be concluded from Mark's study (2014) that a man who is a better-quality sexual actor and has a higher level of sexual desire will more affect his female partner's sexual desire. The way couples manage sexual desire gaps in their relationships can affect their attitude and motives and thus affect whether sexual desire exists in the long run. For example, people who are less interested in sex but consistently respond favourably to their partner's sexual advances to avoid conflict are

less likely to arouse sexual desire in the same partner over time compared to people who respond positively to such advances because they want to strengthen the relationship (Muise et al., 2013). In other words, one partner's lack of desire may disrupt the link between a person's sexual desire and their partner's behaviour so that over time, a person's lack of desire may reduce his/her partner's sexual desire (Birnbaum, 2018; Vannier & O'Sullivan, 2010). Therefore, it can be concluded that men with a high level of neuroticism have low sexual desire, and therefore, they arouse low sexual desire among their partners.

According to the Big Five Inventory (BFI) (John & Srivastava, 1999), neuroticism is on the same scale as emotional stability (Neuroticism vs. emotional stability). In other words, a low level of neuroticism translates into high emotional stability. Some studies have found that emotional stability is a trait that predicts subjective well-being (Hills & Argyle, 2001; Shin & Johnson, 1978; Vittersø, 2001). Vittersø's (2001) study found that emotional stability was more potent than the effect of extraversion, for example, on subjective satisfaction measures that included life satisfaction, the presence of a positive effect, and the absence of a negative effect. In other words, people with high emotional stability are delighted with their lives. More than four decades ago, Shin and Johnson (1978) argued that mental well-being, happiness, and quality of life could be achieved through the development of emotional stability. In a study examining the relationship between happiness and the Big Five, Hills and Argyle (2001) found that of the five major traits, emotional stability was more associated with happiness than any other trait and had the most significant correlation for most of the Oxford Happiness Inventory (OHI) items. Dambrun (2017) found that emotional stability contributed to a lasting sense of happiness, while Lyubomirsky et al. (2005) found that lasting happiness depended on the stable presence of positive emotions. In the sexual context, Wadsworth (2014) found that happiness was positively correlated with a person's sexual frequency, i.e., a happier person had higher sexual encounters (Cox et al., 2021; Muise et al., 2016). The more passionate a man is, the

more he will positively affect his partner's sexual desire (Mark, 2012; Muise et al., 2019).

In contrast, negative emotions also affect sex life in a relationship (Kurpisz et al., 2016). Highly neurotic men were less satisfied with the quality of their intimate relationships (Kurpisz et al., 2016). They expressed a slightly more negative attitude towards sexual activity, and so did their partners (Kurpisz et al., 2016). Men with a higher score of neuroticism may experience more significant difficulties in emotional openness, which is essential in an erotic state and affects sexual communication abilities (Kurpisz et al., 2016).

Another aspect is the issue of self-confidence and self-worth. Kurpisz et al. (2016) found that men with higher scores on the neuroticism scale were less satisfied with their bodies and themselves as men, which may indicate that, to some extent, neuroticism is associated with problems in broad aspects of self-acceptance. These aspects are also related to self-esteem. Burns et al. (2016) found that self-report measures of self-confidence tended to be positively correlated with most personality measures. However, it has been found that neuroticism had strong negative correlations with these measures. A high level of self-confidence was associated with a low level of neuroticism. The authors (Burns et al., 2016) explain this by the fact that self-confidence and self-worth define character traits very similar to emotional stability, which, as stated, is the opposite of neuroticism. Meissner et al. (2019) reported that low self-esteem significantly negatively impacted sexual desire. Therefore, it can be concluded that low neuroticism, i.e., high emotional stability, is positively associated with sexual desire. In contrast, a high level of neuroticism in men may be associated with a low sexual desire among their partners.

Later on, we will discuss the relationship between openness to new experiences and the level of sexual desire (Braem et al., 2013; Larsen & Buss, 2008). In examining the relationship between the "openness" trait in a man and his partner's sexual desire, our findings confirmed the second hypothesis that a positive correlation

would be found between the "openness" of the partner and the woman's sexual desire. That is, men with high levels of openness will evoke a high level of sexual desire in their female partners. Our research is innovative in this area since, so far, no other studies have been conducted and specifically examined the relationship between a man's level of openness and a woman's sexual desire.

Openness has not shown a significant direct correlation with female sexual self-esteem in previous existing studies (Firoozi et al., 2016), but Openness was positively related with sexual fantasies, sexual urge, and a greater variety of sexual experiences (Costa et al., 1992). Men and women with a high level of openness are more educated about sex, have broader sexual experience, have a stronger sexual urge, and have more liberal sexual attitudes (McCrae, 1994). Openness contributes to improving sexual communication, which is positively related to the expression of preferences during sex and the ability to express sexual needs and desires in general (McCrae, 1994). An open-minded person is better able to consider the sexual preferences of his or her partner. A person who is more open to a partner's sexual preferences also has better opportunities to communicate their preferences (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Openness to experience reflects the extent to which a person is open to change, variety, intellectual stimulation, and new cultural experiences (John & Srivastava, 1999). People with a higher level of openness tend to be characterized by aesthetics, ideas, and fantasies (LePine, 2003). Some sub-traits associated with openness include imagination and creativity, innovation, openness to unusual ideas, adventure, and unconventionality. Subjects with high marks in this dimension are independent and willing to tolerate ambiguity or uncertain situations. As a result, they are often the first to adopt new concepts and beliefs (Salmon, 2012). Openness is associated with many aspects of sexuality and has been proven to be a good predictor of attitudes toward sexuality (Meston et al., 1993). Pérez-González et al. (2011) found that the trait of openness was related to a general tendency to daydream sexually. Men and women with higher openness are current about sex and have broader sexual experiences, stronger sexual desires, and more liberal sexual

attitudes (McCrae, 1994; Meston et al., 1993). Openness was positively associated with seeking higher sexual sensation (Aluja et al., 2003), sexual self-satisfaction, sexual satisfaction of the partner, and better sexual communication (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Openness, then, is positively related to sexual satisfaction. One broadcast channel through which these personal traits affect sexual satisfaction is better communication with the partner. Better communication allows a more extroverted and open person to express his or her sexual preferences so that their partner can address these preferences. Better communication also implies that the person obtains more information about his or her partner's preferences, so a win-win situation materializes (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Openness has also been associated with self-acceptance (Hurley, 1998). Archer and Cash (1985) found that attractive people had higher levels of self-acceptance. Some studies have shown that openness in the partner is a trait associated with attractiveness (Langlois et al., 2000). Ćurković and Franc (2010) examined the stereotype of physical attractiveness in the context of the Big Five theory. The authors presented subjects with pictures and examined whether different levels of physical attractiveness (very attractive face, attractive face, and unattractive face) and the sex of the person in the picture influenced people's judgment about the Big Five (Ćurković & Franc, 2010). The findings showed that almost all personality dimensions were influenced by the attractiveness and sex of the person in the picture (Ćurković & Franc, 2010). Unattractive people were assessed as introverts, with a high level of neuroticism and low openness levels (Ćurković & Franc, 2010). Attractive people were rated as having a high level of openness, and in general, attractive people were rated in terms of positive traits (Langlois et al., 2000). Baert and Decuyper (2014) examined the relationship between personality traits and appearance with employment preferences, examining men and women who serve as recruiters in human resources companies. The authors found that openness had a very high priority among the women in the study compared to men (Baert & Decuyper, 2014). That is, women value

openness more than men. Openness and emotional stability were the two salient traits in women's preference in human resource recruiting (Baert & Decuyper, 2014). In addition, openness was most associated with attractiveness (Baert & Decuyper, 2014; Schreurs et al., 2009).

Openness has also been positively associated with masculinity (Kurpisz et al., 2016). In a study of women's preferences in an ecological context, Marcinkowska et al. (2019) found that women in cultures with no social restriction, i.e., Western cultures, preferred "masculine" men as their partners. A study investigating the relationship between male colour and body scent and female preferences found that men with "masculine" body colour and scent were more attractive to women (Carrito et al., 2017). Lippa and Connelly (1990) reported that the strongest positive relationships between masculinity and personality traits were between masculinity and openness, while the strongest negative relationship was between masculinity and neuroticism. Lippa (2001) states that this preference is related to the gender difference between men and women. The Interpersonal Circumplex (IPC) model distinguishes masculinity in terms of dominance and femininity as cultivation (Lippa, 2001). Dominance/instrumentalism can be understood as directed self-interest, competitiveness, and independence, while cultivation/collaboration involves more concern and association with others. Therefore, it can be concluded that both by our findings and the above studies, openness in men is a trait that can arouse sexuality in women.

Another trait we tested was "Agreeableness". We hypothesized that there would be a positive relationship between perceived man's agreeableness and his female partner's sexual desire so that men with low levels of agreeableness would arouse a low level of sexual desire. Agreeableness reflects the extent to which a person needs a pleasant and harmonious relationship with others. People with higher agreeableness tend to be characterized by trust, directness, cooperation, altruism, obedience, modesty, and

tenderness (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). The finding that there was no positive correlation between agreeableness and sexual desire was surprising since low levels of agreeableness indicate selfishness, rudeness, cynicism, and toughness (Costa Jr et al., 2013; Marcus et al., 2014). No statistically significant correlation was found between the level of agreeableness in men and sexual desire among women, and thus, the third research hypothesis was not confirmed, i.e., there was not a linear relationship between perceived male Agreeableness and female sexual desire. However, mediation analysis revealed that perceived male Agreeableness indirectly influenced positively female sexual desire mediated by duration of relationship with a male partner, in such a way that if the male partners were perceived as more agreeable, this increased female sexual desire, but in short-term relationships.

Baert and Decuyper (2014) found that agreeableness had a negative effect on women from human resources organizations. That is, agreeableness in a candidate is not a trait that will make them employ him. In addition, agreeableness did not appear to contribute to better sexual communication (Baert & Decuyper, 2014).

Besides, it was found that agreeableness was adversely related to the expression of preferences during sexual intercourse (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). A stronger desire for harmony and a higher degree of altruism imply that an agreeable person sacrifices his personal needs to some extent. However, agreeableness was positively related to the sexual satisfaction of the person himself (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). A high level of altruism and humility can imply that an agreeable person is sexually satisfied even if he or she sacrifices some of their needs (Jirjahn & Ottenbacher, 2020).

Judge et al. (2012) found a strong negative correlation between agreeableness and income among men. The more agreeable the man, the less he will earn (Risse et al., 2018). Men's lower level of agreeableness was among the factors that led them to earn higher wages than women (Heineck, 2011; Matz & Gladstone, 2020). In this context, the lack of direct connection between male agreeableness and female sexual desire in our study can be

associated with the evolutionary issue that women tend to choose a partner who could lead to survival benefits (Kotrschal & Taborsky, 2010; Snowberg & Benkman, 2009). In other words, agreeable men, who have lower incomes than less agreeable men, evoke lower desire in women to mate, presumably because women prefer high-income men (Fisman et al., 2006). Hence, they evoke lower desire than men with lower agreeableness. Marušić and Bratko (1998) found that masculinity was negatively linked to neuroticism and agreeableness. Traditionally, agreeableness is not considered a masculine trait, with men likely to be assertive, competitive, and tough (Judge et al., 2012).

Birnbaum and Reis (2012) conducted a study in Israel based on a random pairing between the subjects. The study, which consisted of three trials, examined participants' sexual interest and feelings about the possibility of long-term acquaintance with their new "partners" and their level of responsiveness, that is, their level of attention. The first experiment found that even when women did not necessarily perceive the attentive man as less masculine, they did not find him more attractive. Moreover, when women perceived their male partner as attentive, they were less attracted to him. While the men in the study found that responsive and attentive women were more attractive as potential mates, women found the men with the same traits less desirable.

However, it is worth noting that attributing masculinity to the Big Five can also be a matter of culture. In a study conducted in China, Zheng and Zheng (2011) found that masculinity was positively, albeit weakly, linked to agreeableness. It differs entirely from Western cultures, where masculinity has been negatively associated with agreeableness (Lippa & Connelly, 1990).

These things cannot be seen as absolute. In a study in which participants read dating ads where men described themselves as altruistic ("I volunteer at ..."), these ads were rated as more attractive for short-term dates and long-term partners than the ones that did not mention such traits (Barclay, 2010). Another study similarly showed that women prefer sensitive, self-confident, and agreeable men and that very few women (if any) want to date an

aggressive or demanding man (Burger & Cosby, 1999). In addition, Kniffin and Wilson (2004) found that perceived beauty could also be influenced by non-physical traits such as affection, respect, and a sense of sharing. Besides, women were more affected by non-physical traits than men (Kniffin & Wilson, 2004). Urbaniak and Kilmann (2003) also examined the myth that although women often said they wanted to date courteous and sensitive men, when given a choice, they would reject nice men in favour of men with other salient traits, such as physical attractiveness. Their study found that both niceness and physical attractiveness were positive factors in women's choices and their rankings of preferences toward men (Urbaniak & Kilmann, 2003). Niceness seemed to be more important in striving for more serious relationships, while physical attractiveness seemed more critical in aiming for casual sexual encounters.

In answering the research questions, men who are emotionally stable or have a high level of openness evoke sexual desire in women more than men who are neurotic or have an agreeable personality. According to the research body (Urbaniak & Kilmann, 2003), it seems that when it comes to women's preferences, agreeableness in a man is essential to the relationship itself. However, even if women have a preference to live with an agreeable man, such a man does not necessarily arouse them sexually. There is room for further research that could shed light on why women stay in long-term relationships even though the sexual relationship is less satisfying for them.

Regarding the fourth hypothesis about an expected positive correlation between perceived "Conscientiousness" of the male partner and sexual desire in women, it was supported partly. In the whole sample of studied women, female sexual desire did not correlate statistically significantly with perceived male conscientiousness, but among some sub-samples (in the age group of 35–45-year-old women, for those studied women, who were in relationships with their male intimate partner for more than 20 years, for unmarried women) female sexual desire correlated

statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's conscientiousness. A higher level of sexual desire among unmarried women from 35 to 45 years old, who were in relationships with their male intimate partner for more than 20 years, was expressed with relation to reliable, stable, responsible men (i.e., with high level of conscientiousness).

The importance of perceived male partner's conscientiousness for female sexual desire among 35–45-year-old unmarried women who were in relationships with their male intimate partner for more than 20 years could be explained with realizing by women that their reliable male partner has made a responsible decision to maintain a close romantic and intimate relationship, as it has been found that increased Conscientiousness was related to increased closeness toward the romantic partner (Mund & Neyer, 2014). This group of women may value the perceived support by their male partner, as it has been found that conscientiousness contributes to the support of the partner (Sayehmiri et al., 2020) and to less conflicts with romantic partner (Mund & Neyer, 2014) avoiding the issue of blaming the partner (Antonioni, 1998). The established positive connection between conscientiousness and relationship satisfaction (Bach et al., 2025; Malouff et al., 2010), as well as between conscientiousness and sexual satisfaction (Allen & Walter, 2018; Jirjahn & Ottenbacher, 2020) – satisfaction with the frequency of sexual activity, satisfaction with communication about sexual needs and desires, satisfaction with proper consideration of specific sexual preferences by the partner and fulfilment of the sexual needs and desires of the partner a more significant, and satisfaction with commitment to the promises made to the partner (Jirjahn & Ottenbacher, 2020), all these may also explain the positive correlation between perceived male conscientiousness and higher female sexual desire among 35–45-year-old unmarried women who were in relationships with their male intimate partner for more than 20 years. At this age, sexual desire still does not decline so much as in older ages (Bühler et al., 2021; Fileborn et al., 2015; Lee et al., 2016; Thomas et al., 2020).

Besides, another study in Germany among 964 couples with a long-term relationship also found that women's position is that a more conscientious partner is associated with better sexual function and a more fulfilling sex life (Velten et al., 2019). Men who are thorough and obedient may feel the need to sexually satisfy their partners, which can lead to better sexual functioning in their partnership (Velten et al., 2019). Conscientious men can create a stable and reliable relational environment that can maintain female sexual desire.

The fifth hypothesis supposing a positive correlation between perceived "Extraversion" of the male partner and sexual desire in women was supported partly. In the whole sample of studied women, female sexual desire did not correlate statistically significantly with perceived male extraversion, but among some sub-samples (in the age group of 41–78-year-old women, for unmarried women who lived together with their male partner) female sexual desire correlated statistically significantly and positively, but weakly with perceived male partner's extraversion. A higher level of sexual desire among unmarried women above 41 years old who lived together with their male partner was expressed with relation to sociable, energetic, enthusiastic, and assertive men (i.e., with high level of extraversion).

Correlation between perceived male partner's extraversion and female sexual desire among unmarried women above 41 years old who lived together with their male partner could be explained with some previous research findings that some aspects of extraversion were related to increased contact frequency with the romantic partner (higher Activity as a facet of Extraversion), increased closeness toward the romantic partner and decreased feelings of insecurity regarding the romantic relationship (increased Prosociality as an aspect of Extraversion), and less conflicts with the romantic partner (higher Sociability as an aspect of Extraversion) (Mund & Neyer, 2014). A significant positive relationship was found between extraversion and marital satisfaction (Amiri et al., 2011) and relationship satisfaction

(Malouff et al., 2010; Tackett, 2011). The extraversion of the partner in the couple contributes to the partner's support and effort (Sayehmiri et al., 2020) because of the energetic, active, enthusiastic, and prosocial facets of extraversion. Extraverted men often exhibit higher levels of interpersonal engagement, which can positively influence female sexual desire (Firoozi et al., 2016) and feeling safe in the relationships with the partner among unmarried women.

Extraversion is positively related to expressing preferences during sex and the ability to express sexual needs and desires in general, so sexual communication is also enhanced (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). A person who has a high level of extraversion is a sexual partner who fulfills the sexual needs and desires of his/her partner (Jirjahn & Ottenbacher, 2020). Thus, extraversion seems to contribute to both partners' mutually beneficial sex life. Sociability and enthusiasm are linked to greater sexual satisfaction and diversity in behaviors, fostering a more fulfilling intimate connection (Firoozi et al., 2016). Besides, it has been found that extraversion positively correlated with women's preferences for masculinity in men's faces (Welling et al., 2009) that could also explain relationship between perceived male partner's extraversion and female sexual desire. Moreover, extraversion mediated the positive relationship between women's self-rated attractiveness and their preferences for masculinity in men's faces (Welling et al., 2009). As women get older, their self-rated attractiveness may diminish and women from 40 to 80 years old, according to data collected in 29 countries (Nicolosi et al., 2004), suffer from more sexual dysfunctions such as a lack of sexual interest (21%), inability to reach orgasm (16%), lubrication difficulties (16%), pain during intercourse (10%) and a feeling of unpleasurable sex (15%) which may be partly overcome by an outgoing, sociable, and warm extraverted male sexual partner who is able to enjoy and relax his female partner.

In the sixth hypothesis, we expected that women aged 25-45 years old would have higher sexual desire than women aged 46-

65 years old. The findings showed that the hypothesis was confirmed and that there was a significant difference between these two age groups. It was also established that female sexual desire slightly diminished with age advance. This finding can also be explained with the negative correlation between duration of the relationship and the women's sexual desire. The longer their intimate relationships lasted, the lower the sexual desire of the women. It was established that female age directly and negatively influenced female sexual desire, as well as age indirectly and negatively influenced female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner. Thus, it cannot be stated with absolute certainty that younger women have a higher sexual desire. Length of relationship with the intimate partner should also be taken into account.

In their late years, women face the unique adaptation problem of decreased fertility that ultimately ends in menopause (Easton et al., 2010; Hanlon & Larget, 2011). Easton et al. (2010) hypothesized that women may have developed a psychological adjustment system to utilize the remainder of their fertility period. Under this assumption, the authors (Easton et al., 2010) expected that women with fertility problems may experience increased sexual motivations and sexual behaviors compared to women who did not face similar fertility declines. The findings showed that women with decreased fertility thought more about sex, had more frequent and intense sexual fantasies, were more willing to engage in sexual contacts and reported having sex more often than women in other age groups (Easton et al., 2010). These findings suggest that women's "biological clock" may change psychological motives and actual behaviors to facilitate the utilization of the remaining fertility.

Many studies have found that decreased desire is a significant complaint of postmenopausal women (Demianenko, 2018; Murray, 2000; Ruan et al., 2021; Siregar et al., 2021). Sexual dysfunction among women has been estimated at 25%–63%, where this rate increases with age and even reaches rates of 68%–86.5% (Ambler et al., 2012). In our study, we did not examine the issue of sexual dysfunction. Although it seems that nature did not intend for

women to be sexually active after menopause, this is not a situation where women sit idly by. Many seek to understand and address the reasons for decreased desire (Thomas et al., 2020). A study examining the attitudes and sexual activities of 2,100 women ages 28-84 challenges the idea that postmenopausal women are not sexually active (Thomas et al., 2015). The study (Thomas et al., 2015) found that almost 60% of women in their 60s and older who were married or living with a partner were sexually active and satisfied with their sex lives, no different than women in their 30s and 40s (although they tended to have sex less frequently). Although about 13% of the sexually active women reported not having a regular romantic partner, the study showed that a committed partner was significant in whether middle-aged or older women had sexual activity (Thomas et al., 2015). The authors concluded that psychosocial factors (satisfaction from the relationship, communication with the partner, and the importance of sex) were more important for sexual satisfaction than aging among middle-aged and older women (Thomas et al., 2015). The physical, emotional, and marital challenges that often accompany the aging process can add complexity to the sexual experience and expression (Brandon, 2016). It is evident that there is a difference in sexual desire and that as age increases, sexual desire decreases. Some interventions may need to be considered to optimally address the challenges of the third age in the sexual aspect. Such interventions should take into account duration of relationship, as it was found that female age directly and negatively influenced female sexual desire, as well as age indirectly and negatively influenced female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner, and the total effect of female age on female sexual desire was statistically significant and negative. 7.9% of female sexual desire was explained with the direct and indirect influence of female age ($r^2 = 0.079$).

Taken into account duration of relationships, all five perceived personality traits of male partner were important for

female sexual desire, and the most important among them seemed to be perceived male Openness to experience. Perceived male Openness to experience directly and positively, as well as indirectly and positively influenced female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner, and the total effect of perceived male Openness to experience on female sexual desire was statistically significant and positive explaining 8.3% of female sexual desire. Perceived male Conscientiousness directly and positively influenced female sexual desire in a mediation model with duration of relationship as a mediator explaining 7.3% of female sexual desire. The total direct and indirect effect of perceived male Neuroticism on female sexual desire (mediated by duration of relationship) was statistically significant and negative explaining 7.2% of female sexual desire. Perceived male Extraversion and Agreeableness indirectly influenced positively female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner explaining 7.1% and 7% of female sexual desire, correspondingly. All these findings suggest that co-influence of different social, demographic and economic factors could change or mediate the effect of perceived male personality traits on female sexual desire.

The seventh hypothesis was that differences in perceived male partners' neuroticism, agreeableness, openness, conscientiousness, and extraversion personality traits would be found among female participants aged 25-45 and 46-65. This hypothesis was supported partly. Statistically significant differences between the age groups of 25-45 years old women and 46-65 years old women were found in their perceived male partner's conscientiousness. Older women perceived their male partner as more conscientious than younger women did. Perceived male partner's Conscientiousness slightly increased with female age advance. This may be due to the increased importance of such values as safety, conformity, tradition with age advance (Baychinska & Garvanova, 2005). Older women tended to have more long-lasting relationships and maintaining them, their male

partners manifested themselves as reliable and stable partners. Moreover, it has been found that younger women were more attracted to the Dark Triad traits in their male partners (machiavellism, narcissism, and psychopathy) than were older women (Qureshi et al., 2016) that could also explain older women's more frequent perception of their male partners as conscientious.

Besides, correlation analysis also revealed that perceived male partner's Agreeableness (concretely, according to our data, it concerned estimating the male partner as easily forgiving and not being rude to others) slightly diminished with female age advance. Another study also established changes in agreeableness of both men and women at varying rates after the age of 30 years old (Srivastava et al., 2003). Besides women were more agreeable than men were (Furnham, & Cheng, 2015).

About three decades ago, Buss (1989) conducted a study to shed light on the preferences of women and men regarding potential mates. The study found that women valued an inclination for acquiring resources from potential mates more than men, while men valued traits indicative of reproductive capacity more than women (Buss, 1989). These differences between the sexes may reflect different pressures of evolutionary choice on human males and females. In a recent study (Walter et al., 2020), which followed Buss' study, the authors found that women still preferred financial security, which has not changed much in women's preferences. Park and MacDonald (2019) found that people tended to have a relationship with a specific partner and were attracted to a specific personality type, regardless of the circumstances.

Gildersleeve et al. (2014) found that while women of childbearing age preferred "masculine" men, they preferred "nicer" men at later ages. On the other hand, Whyte et al. (2021) found significant differences in age-dependent preferences, with women exhibiting a relatively strong preference at a young age regarding resources and personality. In contrast, at older ages, intelligence was preferred (Whyte et al., 2021). These findings suggest the existence of age differences in perception of male personality traits among women within the paradigm of evolutionary mate selection.

Limitations

The present study is based on women-only self-reports. Since these are, after all, relationships, it must be considered that other factors, such as social desirability or emotional factors, could have been involved when the participants filled out the questionnaire. Factors such as the quality of relationships between men and women, the number of children in the family, socio-economic level, and the like were not considered. Most of the participants were highly educated, and there may be other findings in the context of other socio-economic states.

Recommendation for future research

The present study examined how the perceived personality traits in men affected sexual desire in their female partners. The findings showed that women were not attracted to neurotic and agreeable men. However, higher sexual desire levels were found among female partners of emotionally stable men and men who were open to experience. Since the Big Five body of research encompasses an extensive range of areas, not just in the couple context, there is room to examine the relationship between the traits. For example, can a high level of neuroticism predict low openness? Do self-assessed male personality traits fully correspond to the perceived male personality traits by their female partners? The differentiating role of some other social factors as having children or not, or the number of children could also be established for the connection between perceived male personality traits and female sexual desire.

Conclusions

From our study, several main conclusions emerge. The first conclusion is that neurotic men do not arouse women's sexual desire. Women, in general, have higher levels of neuroticism than men (Vecchione et al., 2012). It may also be because the neuroticism dimension also includes a dimension of anxiety, and women are identified with higher anxiety than men (Bahrami & Yousefi, 2011; Farhane-Medina et al., 2022). Women are not attracted to men with a high neurotic dimension, contradicting the sex/gender similarity hypothesis (Hyde, 2005). In other words, women are attracted to men who display traits contrary to their own.

Moreover, two traits that evoke in women the highest level of sexual desire are emotional stability (as opposed to neuroticism) and openness. A man who is open to experience is not conservative, is more passionate, and is open to other sexual experiences that arouses higher sexual desire in his female partner, and it is possible that openness to sexual experiences also contributes to higher sexual desire in women.

It may be somewhat puzzling that agreeable men do not arouse sexual desire in women. The least agreeable men also do not provoke female sexual desire. It is the 21st century when women are more independent and do not need a man to care for and support them. On the other hand, not only a hard-core masculine and rough man can already acquire existential resources. It may be that precisely because of this, "nice" men do not arouse sexual desire in sensual and independent women, perhaps since agreeableness can be associated with weakness. The agreeableness trait also implies a will to please. In our age, women prefer men who will challenge them rather than try to please them. Neither "rude" men arouse sexual desire in the studied women, as contemporary women require being respected.

Another conclusion from the study is that sexual desire does not have to be extremely age-dependent. The weak effect of the difference between the two female age groups, 25-45 and 46-65 years old, implies that it does not take much for women to have high

sexual desire. There is a significant correlation between the duration of the marriage or intimate relationship and the level of sexual desire. The longer the duration of the marriage, the lower the sexual desire. Since, naturally, older women are in a longer relationship, it is possible to explain the difference in sexual desire in age groups with the duration of the relationship and not only with the woman's age. In other words, our study did not find extreme differences in sexual desire between young and older women, but rather moderate differences in the length of the relationship between the age groups. In addition, married women reported that their husbands had a higher level of neuroticism than unmarried women and lower levels of openness, extraversion, agreeableness and conscientiousness. In other words, the lower level of sexual desire among married women can be explained by the fact that over the years, women, in a way, "give up" on a high level of arousal from their partner in favour of continuing the relationship.

The present study rests on the model of the five personality traits known in professional literature as The Big Five. Many studies investigating the relationship between personality and behaviors have extensively used this model. However, one area has not been examined extensively to date, and it is the field of women's sexual desire in relation to perceived partner's personality traits. Some studies examined the effect of one's own personality traits on a woman's or man's sexual desire (Costa et al., 1992; Meltzer & McNulty, 2016) and discussed relationship satisfaction in the light of personal traits among partners.

Our study examines the correlation between perceived male personality traits Neuroticism, Agreeableness, Openness, Extraversion, and Conscientiousness by their female partners and the sexual desire of their female partners. The study was conducted on a sample of 1,797 women from Israel and around the world, ages 20-78. The study sought to examine the personality dimensions and the differences between women's 25-45 and 46-65 age groups about sexual desire. The research tools consisted of two questionnaires: the Big Five Inventory Questionnaire (BFI) to examine the perceived dimensions of personality in men and the Sexual Desire

Inventory Questionnaire (SDI-2) to examine the level of sexual desire in women. The results showed that high levels of neuroticism in men and low levels of openness to experience in men correlated with lower sexual desire among women. The findings further showed a correlation, albeit a very weak one, between sexual desire and age among the two age groups. The findings also showed a correlation between perceived male conscientiousness and sexual desire among unmarried women from 35 to 45 years old, who were in relationships with their male intimate partner for more than 20 years. The findings also showed a correlation between perceived male extraversion and sexual desire among unmarried women above 41 years old who lived together with their male partner.

The main conclusion is that contrary to expectations, women do not find agreeable men as arousing high level of sexual desire and that the differentiation in perceived male neuroticism, according to the marital status and a woman's age may indicate that sexual desire in women does not necessarily decrease with age but is more related to their partner's traits. Men with a high level of emotional stability and openness will arouse a higher level of sexual desire among women of all ages. This is a groundbreaking study that sets the foundations for future studies that can help develop partner interventions.

Scientific contributions

There are three core scientific contributions that are derived from the research.

1. The focus is on some previously underexplored areas such as correlations between perceived male personality traits and female sexual desire: This study specifically investigated how perceived male personality traits were related to female sexual desire, an area that has not been extensively researched compared to other variables like physiological state, age, or economic status. This study found that high levels of neuroticism and low levels of openness to experience in men correlated with lower sexual desire in women. Conversely, high levels of emotional stability and openness in men correlated with a higher level of sexual desire in women.

2. Establishing some social and demographic factors that differentiate the link between perceived male personality traits and sexual desire: Connection between perceived male personality traits and sexual desire was differentiated, according to female age, country of residence, female education, family status (married or not), living or not with the intimate partner, and a very important factor among them seems to be duration of relationship. The mediation effect of duration of relationships revealed that all perceived five male personality traits could contribute directly (Openness to experience, Conscientiousness), indirectly (Openness to experience, Extraversion and Agreeableness), and in total (Openness to experience, Neuroticism) to female sexual desire with the strongest relationship between perceived male Openness to experience and female sexual desire.

3. Establishing that examination of change of sexual desire with age should consider duration of relationship and male personality traits: female age not only directly influenced negatively female sexual desire, but female age also indirectly influenced negatively female sexual desire mediated by duration of relationship with male partner. Besides, women with partners displaying emotional stability and openness experienced higher levels of sexual desire, regardless of age.

PhD student's list of scientific publications

Harel, C. R. (2024). The Big 5 personality in therapeutic context. *Yearbook of Psychology*, 14(2), 117-125.

Harel, C. R. (2024). The Big Five personality traits in relationship satisfaction. *Yearbook of Psychology*, 14(2), 133-143.

Harel, C. R. (2024). The Big Five personality traits and sexual desire. *Yearbook of Psychology*, 14(2), 126-132.

